

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1968 பிப்ரவரி 13]

என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஐந்து நிமிடம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், தங்கள் கருத்துக்களைக் குறிப்பிட உடனடியாக வாய்ப்புக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

4. அறிவிப்பு.

அவை அலுவல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு அறிவிப்பு. இந்தக் கூட்டத் தொடரில் நடக்கவிருக்கும் அலுவல்கள் பற்றி, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகள் நிகழ்ச்சிநிரலாக அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கண்டபடி, இப்பேரவையின் கூட்டம் இம் மாதம் 20-ம் நாள் வரையில் நடைபெறும். அவ்வாறு நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இன்று ஒவ்வொருவருக்கும் பனி ரெண்டு நிமிடம் என்கிற காலவரைக்குள் தங்கள் தங்கள் உரைகளை ஆற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது ஆளுநர் உரைக்கு நன்றிதெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது தொடர்ந்து விவாதம் நடைபெறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் இப்பொழுது உரையாற்றுவார்கள். தாங்கள் பேச வேண்டியவற்றை பேசுங்கள். இதுதான் சமயம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்து, என்னுடைய வார்த்தைகளை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறேன்.

நீர்பாசன விவகாரத்திலே, இந்த அரசாங்கமானது இன்னும் சற்று கவனமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ராச்சியத்தைப் பொருத்தவரையில், பெரிய நீர்பாசன வசதியை அபிவிருத்தி செய்ய எதுவும் கிடையாது. பெரிய அளவில் செய்ய எதுவும் இல்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்தது. ஆனால் நம்முடைய பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய, கோளா, ஆந்திரா, மைசூர் போன்ற அண்டை மாநிலங்களோடு பேசுவதுதான் இனிமேல் நாம் செய்யக்கூடிய திட்டங்களுக்கு பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அல்லது இந்திய சர்க்காரோடு பேசி, வடக்கே இருக்கும் தண்ணீரை இங்கே கொண்டுவர ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஏதாவது செய்தால்தான் நம்முடைய நீர்பாசனப் பசியை தீர்க்க முடியும். இல்லை என்றால் இந்தப் பசியை நாம் தீர்க்கவே முடியாது. ஆகவே, நாங்கள் சொல்லும் வழி இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தீழ்பவாணி பாசனத்தில் செய்யக்கூடிய திருத்தங்கள். ஏதோ நான் இருக்கக் கூடிய பகுதி என்பதற்காக அதில்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

அதிகம் அக்கறை காட்டி, அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. அது ஒரு புதிய பாசனத் திட்டம் தண்ணீரைக் குறைவாக உபயோகப்படுத்தி, நெல்லும், கரும்பும், வாழையும் பயிர் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இப்பொழுது காவிரியைப் போருத்தவரையில், அங்கே இருக்கும் பயிர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று, குடிதண்ணீரைக் கூடக் குறைத்துக்கொண்டு, சேலத்திற்கும், மேட்டூர் தொழிற்சாலைகளுக்கும் கூட தண்ணீர் குறைக்கப்படும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு, அங்கே பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில், கீழ் பவானியில் 30,000 அல்லது 40,000 ஏக்கரா கரும்பு, நெல் முதலிய பயிர்கள் சம்மந்தப்பட்டவரையில் அவற்றைக் காப்பாற்ற, அந்த வாய்க்காலிலே தண்ணீர் வந்தால் கிட்டத்தட்ட 10,000 கிணறுகளில் தண்ணீர் வரும் என்று இருக்கும் போது, அங்கே தண்ணீர் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே நேரத்திலே, அங்கே இருக்கும் சூப்பிரெண்டிங் எஞ்ஜினியர் கடந்த மாதம் 11-ம் தேதி, பல கால்வாய்களுக்கும், காவிரிக்கும் விட்ட பிறகு, சுமார் 60 நாட்களுக்கு, 10 நாளுக்கு ஒரு தடவை விதம் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்று, விவசாயிகள், நான், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இவர்கள் இருக்கும் கூட்டத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே, இங்கே அமைச்சர்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லும்போது, சந்தேகம் வருகிறது. மக்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகத்தைத் தெளிவாக்க முடியவில்லை. சூப்பிரெண்டிங் எஞ்ஜினியர் இரண்டு மாதம் தண்ணீர் கொடுக்கலாம் என்கிறார்.

நான் கொடுத்திருப்பது நான்கு கோரிக்கைகள். 100 பேர்களைத் கொண்ட தொழில் சங்கம் என்றால், அவர்கள் கொடுக்கும் கோரிக்கைகளில் சிலவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். மாண்புமிகு மராமத்து அமைச்சர், பஸ் தொழிலாளிகள் 15 கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தால், அந்தவிடத்திலேயே 10 கோரிக்கைகளைத் தீர்த்து விட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே ஐந்து லட்சம் விவசாயிகள் சம்மந்தப்பட்ட ஐந்து கோரிக்கைகளை நான் வைத்திருக்கிறேன். அதிலே ஒரு கோரிக்கையையாவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லும்போது, மிகக் சங்கடமாக இருக்கிறது. முன்பு இருந்த சர்க்கார்தான் மோசம் என்றிருந்தார்கள். இப்பொழுது மாறுதல் வராதா என்று பார்க்கிறார்கள். கீழ்பவானி சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு மாற்றம் வரும். மாற்றத்தை உண்டு பண்ண முடியும் என்று சொல்லி, தேர்தலிலே வந்த ஆட்களில் நான் ஒருவன். புதிய ஆட்சி பெற்றிருக்கிறோம், அடிப் படை மாறுதல் வரும் என்று மக்களிடம் இருக்கும் ஆசை, வெறி, வேகம், தணிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. கோரிக்கைகளில் ஒன்று கூட கவனிக்காவிட்டால். என்ன செய்வது. அது ஐந்து லட்சம் மக்களைக் கொண்ட பகுதி, எட்டுத் தொகுதிகள் சம்மந்தப் பட்ட விவகாரம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1968 பிப்ரவரி 13]

ஒன்று சொல்கிறேன். ஐந்து கோரிக்கைகள் வைத்திருக்கிறேன். இவற்றில் ஏதாவது அநியாயம் என்று யாராவது சொல்ல முடியும் என்றால் சொல்லட்டும். யாரையாவது இது தவறு என்று சொல்லச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். வேறு இடத்தில் வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த விவசாய மக்களிடத்தில் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மிக வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தயவுசெய்து 4, 5 கோரிக்கைகளில், இரண்டு கோரிக்கைகளையாவது ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஒன்று சொல்கிறேன். அந்தப் பகுதி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், அதிகாரிகள், மற்றும் அமைச்சர்கள், அந்தப் பகுதி மக்கள், எல்லோரும் கூடி ஒருவாறு பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். இன்னும் இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம் அளவில் நிச்சயமாக அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்கிற வாக்குறுதியையாவது கொடுத்தால், நலமாக இருக்கும். ஒன்றுமே பதில் இல்லாமல் இருப்பது மிக்க வேதனையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இங்கே சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். வருகின்ற 15-ம் தேதி ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்தால், அந்தப் பகுதிக்கும், மற்ற எல்லோருக்கும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தாங்கள் 15-ம் தேதி வரமாட்டீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மற்ற என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்தால்தான், அங்கே இருக்கும் பரபரப்பைத் தீர்க்க முடியும். திரு. பாலசுப்பிரமணியம் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்தப் பகுதி அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு ஒரு நல்ல முடிவைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நானும் வர முயற்சி செய்கிறேன் என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். ராஜா : மாண்புமிகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் மத்திய அரசு அதிகாரங்களைத் தன்னிடம் குவித்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, என்பதை நாட்டிலே உள்ள பல அறிஞர்களும் அரசியல்வாதிகளும் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். அந்த நிலையை ஆளுநர் தம்முடைய உரையில், சிற்சில இடங்களில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வகையில் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டால்தான் மாநிலங்கள் தங்களுடைய திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு, மாநிலங்களில் மக்களின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வகையில் பணிகளை ஆற்றமுடியும் என்றும் பல அறிஞர்களும் எடுத்துக் காட்டி வருகிறார்கள். இன்றைக்கு மாநிலங்கள் மத்திய அரசிடம் கையேந்தி நிற்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறது. ராஜாஜி போன்றவர்கள்கூட, மாநிலங்கள் 'கிராண்ட் ரிசீவ்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்கள்' என்கின்ற நிலையில்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஏ. எம். ராஜா]

தான் இருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை மாற வேண்டும். அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிலே குவிக்கப்பட்டிருப்பதால், மாநில மக்களின் பிரச்சினைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

மொழிப் பிரச்சனையில் கூட, மத்திய சர்க்கார் தன் அதிகாரத்தை உபயோகித்து, இந்த மொழிதான் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் என்று கூறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. மத்திய அரசிலே இருக்கும் அதிகாரங்கள் பெரும்பாலும் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டு, பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு உறவு ஆகிய இந்த இரண்டு மட்டுமே மத்திய அரசின் பொறுப்பிலே இருக்குமானால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் 14 மொழிகளையும் ஆட்சி மொழிகளாக ஆக்க முடியும். இந்த இரு துறைகளைப் பொறுத்த வரையில் மட்டும், மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே கடிதப் போக்குவரத்துங்கள், உத்தரவுகள் ஆகியவற்றை வைத்துக் கொண்டு, பாக்கியிருக்கும் அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், பெரும்பாலான கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் குறையும். இப்படிக் குறைந்த அளவுக்குக் கடிதப் போக்குவரத்துகள் இருக்கும் நிலையில் 14 மொழிகளையும் ஆட்சி மொழிகளாக வைத்துக்கொள்ளுவது ஏற்புடையதாக இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தமிழகத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்களை நாம் தமிழிலேயே அனுப்ப வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருக்கும் தூதரகங்களில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தச் செய்ய வேண்டும். இதைத் தமிழக அரசு வற்புறுத்த வேண்டும்.

தமிழக மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு திட்டங்களுக்கு வேண்டிய தொகையைக் கொடுக்கும்போதெல்லாம், கேட்கும் அளவிற்குக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் ஒதுக்குகின்ற அளவைத் தான் பெற்றுக்கொண்டு மாநிலங்கள் திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதுவும் குறிப்பாகத் தென்னகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தென்னகத்திலிருந்து மத்திய அரசுக்கு நிறைய வருவாய் வருகிறது. மிகுதியாக வருவாய் கொடுக்கின்ற துறைகளை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மாநிலங்கள் தங்களுடைய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைத் தீட்டும்போதெல்லாம், அதற்கு வேண்டிய தொகையை மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்க மறுக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். இதற்கும் மத்தியிலே குவிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும். இந்த நாட்டிலே நீண்ட நெடிய கடல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே கப்பல் வாணிபம் மூலம் வருகின்ற வருமானமும், நீண்ட நெடிய மலைத்தொடர்களில் விடீசுகின்ற தேயிலை, காப்பி, எலம் போன்ற அன்னியச் செலாவணிப் பொருள்கள் மூலம்

[திரு. ஏ. எம். ராஜா]

[1968 பிப்ரவரி 13]

வருமானமும் இருக்கின்றன. அவற்றைக்கொண்டு இந்த நாட்டிலே பெருந்தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தமுடியும். குறிப்பாக, சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். உலகில் பல பாகங்களுக்குச் செல்லுகிற கப்பல்கள் தெற்கு முனையைத் தொட்டுக்கொண்டு செல்லுகின்றன. எக்ஸ்போர்ட்-ஓரியன்டெட் இன்ட்ஸ்ட்ரிஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஏற்றுமதியாகக்கூடிய பொருள்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தினால், ஏறக்குறைய 120 கோடி ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். அந்த நிலையில் அந்த அதிகாரம் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்குவேண்டிய நிதிகளும் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு உதவி செய்ய மறுக்கின்றது. குறிப்பாக, தமிழக அரசை எடுத்துக்கொண்டால், சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கென்று இருபது கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசைத் தமிழக அரசு கேட்டது. அந்த இருபது கோடி ரூபாய் கொடுக்காவிட்டாலும், அதில் கொஞ்சம் குறைத்தாவது கொடுத்திருக்கலாம். அதைக்கூட கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். எனவே கொடுக்க முடியாது என்று கூறிவிட்டார்கள்.

அதே நேரத்தில், படி அரிசித் திட்டத்திற்குக் குறைந்தது ஐந்து கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது, அதையாவது கொடுங்கள் என்றால், அதையும் மத்திய அரசினர் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் காஷ்மீரிலே உணவுக்காக உதவித் தொகை அளிக்கிறார்கள். வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிற கோதுமைக்கு 118 கோடி ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்கிறார்கள். தென்னகத்திற்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பொருளான உணவுப் பொருள்களுக்கு உதவித் தொகை வேண்டும் என்று கேட்டால், அது மறுக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசிலே அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்த நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டுமானால், மத்தியிலே இருக்கும் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அதேபோல் உரத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை இப்போது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகம் தன்னுடைய தேவையைத் தானே பூர்த்தி செய்துகொள்ள எந்த அளவிற்கு அதற்கு நிதி வசதி இருக்கின்றதோ அது போக, மேலும் தேவைப்பட்ட நிதி வசதிகளுக்குத் தமிழக அரசு மத்திய அரசைக் கேட்கும்போதெல்லாம் மத்திய அரசு கையை விரிக்கிறது.

வில்லவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும்பொருட்டு, அதற்கான திட்டங்களைப் போட்டு, அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வரும் நேரத்தில், மத்திய அரசு வில்லவாசியை ஏற்றும் போக்கி

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஏ. எம். ராஜா]

லேயே நடந்து வருகிறது. குறிப்பாக, கடந்த வருஷத்தில் மட்டும் 110 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடித்திருக்கிறார்கள் மத்திய அரசினர். நோட்டுகளை அதிகமாக அடித்துக்கொண்டு போவது நாட்டில் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக விலை வாசியை ஏற்றத்தான் உதவி செய்யும் என்று தமிழக அரசாங்கம் தன்னுடைய மறுப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அந்த நிலையிலே மற்ற மாநிலங்களும் மத்திய அரசு நோட்டு அடிப்பதைக் குறைக்கவேண்டும் என்று குரல் எழுப்பி வருகிறது. ஆனால், மத்திய அரசோ, மாநில அரசுகளின் குரலை மதிப்பதில்லை. இந்த ஆண்டு 400 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிதாக நோட்டு அடிக்கப் போவதாகச் செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இப்படி நோட்டு ஒரு பக்கம் அடித்துக்கொண்டு செல்லுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கம், மாநில அரசு விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவதை, வேண்டுமென்றே மத்திய அரசு தன்னுடைய அதிகாரப் போக்கால், குலைக்கும் வழியிலே நடந்து வருகிறது. இதற்கும் மத்திய அரசிலே இருக்கும் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும். பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு உறவு ஆகிய இந்த இரண்டு துறைகளை மட்டும் மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு பாக்கி அதிகாரங்கள் அனைத்தையுமே மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த நிலை ஏற்பட்டால்தான் இந்த நாட்டிலே இன்று ஏறி வரும் விலைவாசிகளைக் குறைக்கமுடியும்.

மற்றொன்றையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாநில அரசுக்குரிய அதிகாரம் எந்த அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒன்றைமட்டும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் தமிழக அரசு சர்க்கரைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தது. ஆனால், அம்மாதிரி சர்க்கரைக் கட்டுப்பாடு செய்யக்கூடாது, அம்மாதிரி சட்டம் போடக்கூடாது, மத்திய அரசுக்கு அது விரோதமாக உள்ளது என்று மத்திய அரசு தமிழக அரசைத் தடுத்தது. இது எதைக் காட்டுகிறது? நம்முடைய நாட்டில் விளையும் பொருள்கள் நம்முடைய நாட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும்போது, நம்முடைய நாட்டில் அவற்றினுடைய விலைவாசி ஏறுகின்றன. அந்த விலை ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று தமிழக அரசு எடுக்க விரும்பினாலும், மத்திய அரசினிடம் அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டிருப்பதால், மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால், விலை வாசிகளை நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. விலைவாசி ஏறுவதற்குக் காரணம் யார்? இங்கே நாம் அதிகமாக விளைவிக்கும் அரிசியை அண்டை மாநிலங்களுக்கும் ஓடுக்கும் படி, மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கிறது. அதே நேரத்தில், தமிழகத்திற்குத் தேவையான பொருள்களைக் குறிப்பாக பருப்பு வகைகளை, வெளி மாநிலங்களிலிருந்துதான் நாம் தருவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கிருந்து அரிசியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு இன்ன விலைக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் மத்திய அரசு, மற்ற மாநிலங்களை இன்ன விலைக்குத் தான் தமிழகத்திற்கு இவ்வளவு பருப்புகளை ஒதுக்கவேண்டும்

[திரு. ஏ. எம். ராஜா]

[1968 பிப்ரவரி 13]

என்று ஏன் கட்டளை இடக் கூடாது? பருப்பு வடக்கே இருக்கும் மாநிலங்களில் விளைகிறது. அரிசி தெற்கே விளைகிறது. ஆகவே, தெற்குக்கு ஒரு சட்டம், வடக்குக்கு ஒரு சட்டம் என்ற நிலைமையிலே, வடக்கே இருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கும், தெற்கே உள்ள மாநிலங்களுக்கும் ஒருதலைபட்சமாக மத்திய அரசு நடந்து வருகிறது. காரணம், இன்று மத்திய அரசிலே இருப்பவர்கள், அதுவும் குதிப்பாக அதிகாரத்தில் இருக்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் வடக்கே இருப்பவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய மாநிலங்களின் நலன்களைத்தான் அதிகமாகப் பார்க்கிறார்களேயொழிய, மற்ற குறிப்பாகத் தென் மாநிலங்களின் நன்மைகளைப் புறக்கணிக்கின்றனர். ஆனால், பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், தென் மாநிலங்கள்தான் அன்னிய செலவாணியை அதிகமாக சட்டித் தருகின்றன. இந்த நாட்டிலிருந்து அந்நிய நாடுகளுக்கு அதிகமாகப் பொருள்களை அனுப்பி அந்நியச் செலவாணியை அதிகமாகச் சட்டித் தரும் மாநிலங்களுக்குக் குறைவாகவும், அன்னியச் செலாவணியைக் குறைவாகச் சட்டித் தரும் மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகவும் நன்மையைச் செய்து வருகிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். இந்த நிலை மாற்றப்படாத வரையில், சமூகமான முறையில் மாற்றப் படாவிட்டால், அது வேறு வழியிலே மாற்றப்பட மக்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களோ, மக்கள் அந்த நிலையில் என்ன செய்யத் தலைப்பட்டு விடுவார்களோ, என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். இந்த நிலையில் தமிழகத்தில் இன்று பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லை. போன நிதிநிலை அறிக்கையில் தமிழகத்திற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மிகக் குறைந்த தொகைதான் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன என்று நமக்குத் தெரியவில்லை.

தமிழகத்திற்கு இன்று உடனடியாகத் தேவையாக இருப்பது செலம் உருக்காலை. தென்னகத்தில் உபயோகப்படுத்தப் படுகிற உருக்கு மொத்த உற்பத்தியில் 18 சத விதிகம் சேலம் உருக்காலை ஏற்படுத்தப்பட்டால் அதிலிருந்து தமிழகம் தன்னுடைய தேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இந்த நிலையிலே இந்த உருக்காலை என்பது மற்ற தொழில்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ளது. ஆகவே, சேலம் உருக்காலை ஏற்படுத்தப்பட்டால் அதன் மூலம் பல தொழிற்சாலைகள் புதிது புதிதாக ஏற்பட முடியும், அதன்மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறைக்கப்படும். இந்த நிலையில் உடனடியாக மத்திய அரசு தமிழகத்தில் சேலம் உருக்காலையை ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். கருப்பையா : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது கலந்துகொண்டு உரையாற்ற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆளுநர் உரையின் குறிப்பில் பொது ஏழை அரிஜன மக்களின் வளர்ச்சி நிலையைப்பற்றியும், பொருளாதார பிச்சுகளைப் பற்றியும் தொழில்துறை வளர்ச்சி, வளம் பற்றியும், இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுள்ள விவசாய இழப்பிற்குப் பரிகாரம் கொடுக்கும் பதை நிலும், ஏழை விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றப்பட

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

வேண்டிய நிலைமை குறித்தும் ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது குறித்து மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த ஆண்டு விவசாய பாதிப்பு, தண்ணீர் இல்லாமையால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு என்பது குறித்து ஆளுநர் உரையில் ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆளுநர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையிலே ஒரு குறளைச் சொன்னதால், தமிழே வானளாவ வளர்ந்துவிட்டதாக நேற்று பேசிய நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு எல்லாப் பொருள்களும் விலை சரிந்து சுமமா கிடைப்பதுபோல் நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அவருக்கு நான் இந்த விலைவாசிப்பட்டியலைக் காட்ட முற்படுகிறேன். விலைவாசிகள் ஏழை மக்கள் வாங்குகின்ற முறையில் கடைகளில் விற்கிறதா? 1967 பிப்ரவரியில் வற்ற விலை என்ன? இன்று விற்கும் விலை என்ன? 1967 பிப்ரவரியிலே புளி ஒரு கிலோ ரூ. 2.20; இன்று ஒரு கிலோ 5.30 ரூபாய். மிளகு ஒரு கிலோ 4.70 ரூபாய்; இன்று ஒரு கிலோ ரூ. 6.50; வெல்லம் அன்று ஒரு கிலோ ரூ. 1.25; இன்று ரூபாய் 2.00; 1967 பிப்ரவரியில் மஞ்சள் ஒரு கிலோ 1.50; இன்று ஒரு கிலோ ரூ. 4.00; பூண்டு அன்று ஒரு கிலோ ரூ. 2.90; இன்று ரூபாய் 3.00. 1967-ல் பிப்ரவரியில் உளுத்தம் பருப்பு இரண்டு லிட்டர் 1.79 ரூபாய், இன்று ரூபாய் 3.50; பனை வெல்லம் அன்று பத்து கிலோ ரூ. 8.50, இன்று பத்து கிலோ 28 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இதுபோன்று எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிக்கொண்டேதான் செல்லுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அரிசி, மிளகாய், கடலை என்னெய், வெங்காயம் போன்ற பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிறதா? அவைகளும் அவர்களுடைய விலைப்பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றனவா?

திரு. ஆர். கருப்பையா : அரிசி சில பகுதிகளில் விலை சற்று குறைந்திருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் ஒரு படி அரிசி 2½ ரூபாய்க்கு விற்கிறது. குறிப்பாக பல இடங்களில் விலை ஏறிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றது. ஒரு சில இடங்களில் விலை குறைந்திருக்கலாம். சென்ற ஆண்டு இதே ஆளுநர் பேருரையில் பேசிய நண்பர், “எங்களை 25 ஆண்டுகளுக்கு அசைக்க முடியாது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதே நண்பர் நேற்று பேசும்போது, “எங்களை 5 ஆண்டுகளுக்கு அசைக்க முடியாது” என்று சொல்லுகிறார். ஏன்? இதற்குள் ஓராண்டிற்குள் இவ்வளவு பலனினம் ஆளுங்கட்சிக்கு எப்படி ஏற்பட்டது? அவர்கள் நன்றாக ஆளட்டும். நாடு நன்றாக ஆளப்பட வேண்டும், மக்கள் சுகம் பெறவேண்டும் என்பதுதான் எமது நோக்கம்.

கோவையிலே கல்லெறியப்பட்டதற்குக் காரணம் கேட்டால், நியாயம் கேட்டால், “உங்கள் ஆட்சியில் நடக்கவில்லையா?” என்று திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். ‘எனடா தம்பி குடிக்கிறாய்?’ என்று தந்தை திட்டினால், ‘அடுத்த வீட்டு அண்ணா குடிக்கவில்லையா?’ என்று தம்பி தனக்கு ஆதரவுதேடும் கதைபோல் அல்லவா காரணத்தைக் காட்டுகிறார்கள்.

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1968 பிப்ரவரி 13]

குறிப்பாக இந்த நாட்டிலே விவசாயப் பிரச்சினை கேட்பாரற்று, தாயில்லாக் குழந்தைபோல் கிடக்கிறது. உழவுத் தொழில் ஓங்க வேண்டும்; உற்பத்தி பெருக வேண்டும்; உழவு ஒன்றுதான் தலையாய தொழில்; “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்றெல்லாம் மேடையில் முழக்க ஒலி கேட்கப்படுகிறதே தவிர, செயலில் என்ன என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. உழவு உயர்ந்தால்தான் உண்மையில் நாடு உயரும்; நாமும் உயரலாம் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு ஏற்பட வேண்டும். உழவர்கள் எல்லாம் நெல்விக்காய் மூட்டை போல் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். எல்லாத் தொழில்களுக்கும் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயிகள்தான் ஏமாளிகளாக இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களை எது செய்தாலும் கேட்க ஆளில்லை என்ற எண்ணத்தில் அரசு உழவர்களுக்கு இழைக்கும் தீமைகள் பலப்பல.

ஏதாவது அரசாங்க வசூல் என்றால், ‘பாருங்கள் கேரட்டாட்சித் தலைவரை, பிடியுங்கள் விவசாயிகளை’ என்ற எண்ணமே இன்றும் இருந்துவருகின்றது. பூச்சி மருந்து வேண்டுமா? அம்மோனியம் சல்பேட்டா? யூரியாவா? வரி 5 ரூபாய். அம்மோனியம் சல்பேட்டா? 15 ரூபாய். வயல் ஓரத்தில் வேலி இருக்கிறதா? 150 ரூபாய் அபராதம். கிணறு வெட்ட லோனா? 200 ரூபாய். வடிமுனைக் குழாய்க் கிணற்றுக் கடனா? 300 ரூபாய். பள்ளி ஆசிரியரா 5 ரூபாய். பத்து ரூபாய். இப்படியாக உலகத் தமிழ் மாநாட்டு நிதி வசூலில் அவர்கள் பட்ட தொலைகள் மிகப் பல. துப்பாக்கி லைசென்ஸ் புதிப்பிக்க வேண்டுமா? 100 ரூபாய். இப்படி இந்த ஆண்டு வசூலில் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டங்கள் பல ஏற்பட்டன. இன்றைய நிலையில் கலெக்டர் முதல் தாசில்தார் வரை எல்லோருமே அரசாங்க லோன் வசூல் செய்வது தவிர வேறு பணி எதுவும் செய்வதே இல்லை.

எங்களுடைய அரியலூர் பகுதியில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் வரி வசூலை கடுமையாக இல்லாமல் அரசு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று யூனியன்களில் நடைபெறும் முதல் காரியம் அரசாங்க வசூல்தான் என்பதை அரசு அறியுமா? பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கும் இடங்களில் அரசாங்கத்திற்கு வசூல் வேலை ஒன்றுதான் செய்கிறார்கள். ஆக்கப்பணிகள் எதுவும் செய்வது இல்லை. அதோடு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கொடுக்கும் பொறுக்கு விதை என்று சொல்லப்படுவது உண்மையில் பொறுக்கு விதையே அல்ல. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். வீரியக் கம்பு என்று சொல்கிறார்கள். அதன் விலை படி ஒன்றுக்கு 9 ரூபாய். இதுபோல ஒரு யூனியனுக்கு 2000 கிலோ தரப்படுகிறது. அதாவது 18,000 ரூபாய் வீரியக் கம்பிலே முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கம்பும் நாள்பட்டுவிட்டதால் நன்றாக முளைப்பதில்லை. புழுத்துப் போயிருக்கின்றது. இதனைக் கட்டாயப்படுத்தி விவசாயிகளின் தலையில் கட்டுவது நியாயமா? விவசாயிகள் ஏமாளிகள் என்று தானே இப்படிச் செய்கிறார்கள்? சாதாரணமாக ஒரு படி கம்பு

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

கிராமங்களில் 1½ ரூபாய் விற்கிறது. இந்தக் கம்புக்கு 9 ரூபாய் விலை வைத்திருப்பது என்ன நியாயம்? வீரியக் கம்பு என்ற பெயரில் எல்லா யூனியன்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட பொருளின் மதிப்பு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் என்ற அளவில் பாழாகிறது. விவசாயம் நடைபெறும்போது கம்பு கொடுத்தால் பரவாயில்லை. இந்தக் கம்பை யூனியன்களில் முடக்கிவைப்பதால், நாள்பட்டு, விதைப்பதற்கு லாயக்கற்றதாக ஆகிவிடுகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டின் நிலையினை நேரிலே வந்துபார்த்தால்தான் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு காவிரியில் தண்ணீர் குறைவு இல் லாமையாலும், பருவமழை தவறியதன் காரணத்தாலும் அரியலூர் திருமானூர் யூனியன் இரண்டு பகுதிகளிலுமே பயிர்கள் விளையாது காய்ந்துவிட்டன. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றிக் கலெக்டரைக் கேட்டால், அமைச்சரிடத்தில் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்கிறார். இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களில் 100-க்கு 90 பேருக்கு உணவு கிடையாது. அவர்கள் எங்கேயாவது வாங்கித் தான் உண்ண வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் ரேஷன் முறையோ, வேறு எந்த முறையோ கொண்டுவந்து அங்குள்ள மக்களுக்கு உணவு வழங்க முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இதுபோன்ற பகுதிகளில் கிணறு வெட்டியோ, வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்தோ விவசாயத்தை பெருக்கலாம் என்றால் அங்கு மின்சாரம் இல்லை. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மோட்டார் வாங்கியும் இதுபோன்ற ஊர்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல், வாங்கிய மோட்டா ருக்கு வட்டியும் அசலும் சேர்த்து கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரியலூர் ஆதிசூடிகாடு பகுதியில் உள்ள தென்சென்னை மின்சார நிறுவனம் சரியாக பணிபுரிவதில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த ஊர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக மின்சார இணைப்பு செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அசெம்பிளி ஹாஸ்டலில்கூட பத்து பல்புகள் இருந் தால் அதில் 5 பல்புகள்தான் எரிகின்றன. எங்கள் ஊரில் 80 பல்புகள் இருக்கிறதென்றால், 20 பல்புகள்தான் எரிகின்றன. புதி தாக ஏற்படுத்தவில்லையென்றாலும், இருப்பதையாவது சரியாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? கேட்டால் அலாட்மென்ட் இல்லை என்கிறார்கள். அரசாங்கம் உடனடியாக இதில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக புள்ளம்பாடி பாசனத்தை மூன்றாம் ரேட்டாக மாற்றி கிஸ்தி வசூலிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் காவிரியில் அதிக மாக தண்ணீர் இருக்கும் போதுதான் இங்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே, இதையும் மூன்றாம் ரேட்டாகப் பதிவு செய்து அதற்கான கிஸ்தி வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 2-வது தரமாக II rate கிஸ்தி வசூல் செய்வது முறையாகாது.

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1968 பிப்ரவரி 13]

புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பாசன பகுதியிலுள்ள பி.டபிள்யூ.டி. அல்லாத எல்லா கிராம ஏரிகளையும் அரசே மராமத்து செய்து விவசாயத்திற்குத் தடையின்றி தண்ணீர் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

விவசாயிகட்கு வேண்டிய உரங்களை முன்னதாகவே தருளித்துத் தரவேண்டும். அதில்லாமல் இருக்கும் உரத்தையும் இல்லை என்று கூறிவிட்டு எப்போது அரசாங்க வசூல் வரும் என்று எதிர்பார்க்கும் மனநிலை அதிகாரிகளிடமிருந்து நீக்கப்படுவதுதான் வசதியாக இருக்கும்.

கோயில் இனும் நிலங்களை உழுவவனுக்கே உடனடியாக பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். பெருவருவாயுள்ள தனிப்பட்ட கோவில் நிறுவனம், ஆதினம் மடாதிபதிகள் இவர்களின் வரவு செலவுக் கணக்கு அரசால் தகுந்த முறையில் தணிக்கை செய்யப் பட்டு அதன் வருவாயில் 50 சதவிகிதம் அந்தந்த பகுதி நலனுக்குச் செலவிடவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும்.

இதோடு பெருந்தொழில் நடத்தும் முதலாளிகள் போதிய ஊதியம் கொடுப்பதோடு அவர்கள் நிகர வருவாயில் ஒரு பகுதியை, உழைத்து உருக்குலைந்து நிற்கும் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுக்கும்படி அரசே சட்டம் கொண்டுவருவது மிகமிக உதவியாக இருக்கும். இதே கருத்தை 1948-49-இல் ஒரு மகா நாட்டில் திரு. அண்ணா அவர்கள் ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இவர்களது ஆட்சியிலாவது அது சட்டமாக்கப்படவேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்குப் பெருந் தீங்காக வந்திருப்பது கரும்பு, வெல்லத்திற்கு பலமுனை வரி போட்டிருப்பது. பனை வெல்லத்திற்கு இந்த வரியில்லை; பனை வெல்லம் குடிசைத்தொழில் என்பதுபோல, கரும்பு வெல்லமும் குடிசைத் தொழிலாக நடைபெறுகிறது. இன்றைக்குத் திருச்சி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட 10 ரூபாய் வரியாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் 100 ரூபாய் சரக்கு பல கைகள் மாறும்போது 120 ரூபாயாக உயர்ந்து விடுகிறது. இவர்களது ஆட்சியில் வரியே போடமாட்டோம் என்றார்கள். அதற்காக வரியே போடக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை, ஆயினும் வெல்லத்திற்குப் போடப்பட்டுள்ள பலமுனை விற்பனை வரியையாவது ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது போன்ற குடிசைத் தொழில் பொருள்களுக்கு வரி போடக்கூடாது. அரசு ஆக்கம் தர முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து கல்விப் பிரச்சினை, இதைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் சூழல்கட்கு அப்பாற்பட்ட தனிக்குழுவால் நடத்தப்பட வேண்டும். அதோடு ஒன்றாவது வசூப்பில் இருந்து 3 வது வசூப்பு வரை நியமிக்கும் ஆசிரியர்கள் பெண்களாக இருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். பெண்களால்தான் அந்தச் சிறு பிஞ்சு உள்ளங்களுக்கு

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

உகந்த தாய்மை உணர்ச்சியுடன் கல்வி புகட்ட இயலும். எனவே இந்த நிலையில் பெண்களும் ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டுவது சாலச் சிறந்தது.

அடுத்து உள்ளாட்சித் துறையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய நிலையில் ஊராட்சிக்கென்று எந்தவித அதிகாரமும் தனியாக இல்லை. தலைவர்கள் எல்லாம் அங்கு வேலை செய்யும் எழுத்தர்களைப் போன்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஊராட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தலைவர்களின் அனுமதியோடோ அனுமதியின்றியோ அரசாங்க வசூல்களுக்கு ஊராட்சியின் பணத்தை எடுத்துக் கொள்வது சரியல்ல. அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளும் முறை மாற்றப்பட வேண்டும். ஊராட்சித் தலைவரின் உரிமையை ஒன்றியத்திலும், ஒன்றிப்புத் தலைவர் உரிமையை மாவட்ட ஆட்சியாளரும் பறித்துக் கொள்கின்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. அதேபோன்று தலைவர் தேர்தல் இனியாகிலும் ஜனநாயக முறையில் நடைபெறச் செய்வது தான் நன்றாக இருக்கும். குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்துகொள்ளும் அரசு ஊழியருக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கும்போது அதுவும் ஒரு தனித் தகுதியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் தேர்தல் இனியாகிலும் ஜனநாயக முறையில் நடைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படியானால் இதுவரை நடைபெற்ற தேர்தல்கள் ஜனநாயக முறையில் நடைபெறவில்லை. என்கிறார்களா?

திரு. ஆர். கருப்பையா : நான் மக்களால் நேரிடையான முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்... (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த முப்பது ஆண்டுக் காலமாக தமிழகம் எந்தக் குறிக்கோளுக்காகப் போராடியதோ அந்தக் குறிக்கோள்—ஆதிக்க இந்தி தமிழகத்தைவிட்டு அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற நீதியின் அடிப்படையில் பிறந்த குறிக்கோள்—இன்றையதினம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் இனி இந்தி இல்லை, தமிழகத்தில் எந்த மூலைமுடுக்கிலும் இந்தி ஆதிக்கம் இனி இராது என்ற செந்தேன் சிந்தும் செய்தியை தம்முடைய பேருரையில் கவர்னர் அவர்கள் அமைத்திருப்பதால் அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக எந்தக் கொள்கையைத் தனது மாநாடுகளிலும் பொதுக்கூட்டங்களிலும் வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்ததோ, எந்தக் கொள்கையைக் காப்பதற்காகப் பல போராட்டங்களை நடத்தி வந்திருக்கிறதோ, அந்தக் கொள்கையைத்தான் இன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்தில் ஏறியவுடன் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. எங்களுடைய கொள்கையில் அன்றிலிருந்து இன்று வரை எந்தவிதமான முரண்பாடு இல்லை. இந்தி கூடாது. எந்த வடிவிலும், எந்தக் காலத்திலும் தமிழகம் அதை ஏற்காது.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

என்ற முறையிலும் இந்த அரசாங்கம் இந்தப் பேரவையைக் கூட்டி பேரவையின் அனுமதியோடு ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைத் தமிழக மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கவும் முடியாமல், இதை எதிர்க்கவும் முடியாமல் இரண்டுங்கெட்டான் நிலையில் தான் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தி வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற பிரச்சினையில் காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் தெளிவான சிந்தனை இல்லை. திடமான கருத்து இல்லை. இந்தி வேண்டாம் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. அதேநேரத்தில் 1965-ம் ஆண்டு தமிழக மாணவர்கள் குழுவும் எரிமலையாக கொதித்தெழிந்தபோது, கொந்தளிக்கும் கடல் அலையாகப் பொங்கி எழுந்தபோது, குவயத்தை நடுங்க வைக்கும் பெரும் புயலாகச் சீறியெழுந்தபோது அன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள் யார் எந்த அளவு தியாகம் செய்தாலும் சரி இந்திதான் இந்தியாவின் இணைப்பு மொழியாக இன்றைக்கு மட்டும் அல்ல எந்தக் காலத்திலும் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஐயாறு பிணங்கள் விழுந்த நேரத்திலும், தமிழகம் முழுவதும் ஆரூக இரத்தம் ஓடிய நேரத்திலும் தங்களுடைய தேக்குமா தேகங்களை ஏழெட்டுபேர்கள் தீ நாக்குகளுக்குத் திரையாக்கிக் கொண்ட நேரத்திலும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்திதான் ஆட்சிமொழி என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்றையதினம் அதே காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் சட்டப்பேரவைக்கு உள்ளும், வெளியிலும் சரி 1967-இல் ஏற்பட்ட புதிய திருப்பத்தை மனதில் கொண்டு, ஒரு புதிய குழப்பத்தை உண்டாக்க முயன்று வருகிறார்கள். இந்தி இணைப்பு மொழி என்பது மறு சிந்தனைக்கு உரியது என்கிறார்கள். டெல்லியில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்திதான் இணைப்பு மொழி, இதில் மறு சிந்தனையே இல்லை என்கிறார்கள். இவர்கள் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். தமிழ்நாட்டு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இன்றைக்குச் சொல்வதுபோல இந்தியை இணைப்புமொழியாக நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால் கடந்த மாதம் 23-ஆம் தேதி அன்று இந்த அவையில் கெண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆதரித்திருக்கவேண்டும். இந்திதான் இணைப்புமொழியாக இருக்கும் என்கிற அகில இந்திய காங்கிரஸ் கொள்கையை ஏற்பதாக இருந்தால் நாங்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை எதிர்த்து வோட்டளித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே இந்தியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று பேசுகிறார்கள். வடக்கே உள்ளவர்கள் எப்போதும் இந்திதான் ஆட்சிமொழி என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்தியை இவர்கள் எதிர்ப்பதாக இருந்தால் திட்டவாட்டமாக அப்படிச் சொல்லி, வடக்கே உள்ளவர்களிடம் இருந்து வேறுபட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதிருப்பது வடக்கே உள்ளவர்களுக்குத் துரோகம் இழைப்பதாகும். தங்களுடைய கட்சிக்கே துரோகம் இழைப்பதாக ஆகும். அதேசமயம் தமிழக மக்களுக்கும் துரோகம் இழைப்பதாக ஆகும். எப்படிப் பார்த்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

தாலும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இன்றையதினம் இரட்டை வேடம் தான் போடுகிறார்களே தவிர, திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ளவில்லை. வடக்கே உள்ளவர்களுக்கும் நல்லவர்களாக தெற்கே உள்ளவர்களுக்கும் நல்லவர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்ளும் முயற்சியில் தான் இன்றையதினம் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கும் தொடர்ந்து அந்தக் கொள்கையைப் பேசி மு.ப. மாணவர்களுக்கு மத்தியிலும், பொதுமக்களுக்கு மத்தியிலும் 11-00 வீண் குழப்பத்தை உருவாக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சொல்லுகின்ற கொள்கையை நீண்டகால அரசியல் அனுபவம் உள்ள ஒரு அரசியல் கட்சி தைரியமாக, நம்பிக்கையாக நாட்டுமக்களிடம் சொல்லத் தயங்குகிறது. இந்தியை எதிர்ப்பவர்களுக்கும் இந்தியைத் திணிப்பவர்களுக்கும் சாதகமாக, இரண்டு பேருக்கும் நல்ல பிள்ளையாக நடக்கிற மனப்பான்மையை ஒட்டி தமிழக காங்கிரஸ் கட்சி நடந்து கொண்டிருப்பதைச் சட்ட மன்றத்திலும் வெளியிலும் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். வீதியில் இரண்டு பேர் சண்டை போட்டுக் கொண்டார்கள். நீதி மன்றத்தில் வழக்கு வந்து அங்கு சாட்சி சொல்ல வந்தார் சாமர்தியக்காரர். நீதிபதி, “யார் யாரை அடித்தார்கள் என்று உண்மையாகச் சொல்” என்று கேட்க, சாட்சி சொல்ல வந்தவர் கண்ணை இறுக மூடிக்கொண்டு, “இவன் அவனை அடித்தார், அவன் இவனை அடித்தான், இடையிலே காற்று அடித்தது, என்னுடைய கண்ணிலே மண் விழுந்தது, நான் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை” என்று சாமர்த்தியமாகச் சொன்னான். அதே போன்று நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வடக்கே போகும்போது ‘தென்னாட்டிலே இந்திக்கு எதிர்ப்பில்லை, கவலைப் படாதீர்கள்’ என்றும், இங்கே வரும்போது ‘இந்தித் திணிப்பு இருக்காது. இருந்தாலும் விட மாட்டோம்’ என்றும் நிலையற்ற ஒரு இரட்டைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே கட்சியினர் இன்று ‘இந்தியைத் திணிப்பதை நாங்களும் எதிர்த்திருக்கிறோம்’ என்று கொஞ்சம் இறங்கி வந்து பேசுகிறார்கள். 1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் அன்றைய முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்ற நேரத்தில் அவரிடம் ‘மன்றாடிகேட்டேன். ‘ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கள், மாணவர்களுக்களுடைய நிலையைப் பற்றி, டில்லி சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் ஒரு தீர்மானம் போடுங்கள், அதற்குச் சட்டசபையைக் கூட்டுவதாகச் சொல்லுங்கள்’ என்று கேட்டபோது, அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களும் எனைய காங்கிரஸ் தலைவர்களும், ‘இந்தியை எதிர்த்து எழுகின்ற எந்தக் குரலையும் நாங்கள் ஆதரிக்க முடியாது என்று இரும்பு நெஞ்சத்தோடு சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் அந்த நேரத்தில் கொஞ்சம் மனம் இரங்கியிருந்தால் தமிழகத்தில் 500 பிணங்கள் விழுந்திருக்காது, தமிழகத்தின் அழகுரல் உலகத்தின் காதலர்களுக்கு எட்டியிருக்காது, தமிழகத்தில் எண்ணற்ற வீடுகள் எழவு வீடுகளாக மாறியிருக்காது. எண்ணற்ற தாய்மார்கள் மஞ்சள் குங்குமத்தை இழக்க வேண்டிய அவல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. 1967 பொதுத் தேர்தலில் காங்

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

கிரஸ் கட்சி மாங்கல்யத்தை இழந்திருக்கிற அரசியல் துர்பாக்கியம் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்காது. இன்றையதினம் அருமைக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் மொழிச் சிக்கலில் மறு பரிசீலனை தேவை என்று. நான் பணிவோடு கெட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்தியை எதிர்ப்பதானால் காங்கிரசை விட்டு வெளியே வந்து எதிர்த்து நில்லுங்கள். காங்கிரசிலேயே நீங்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால் இந்தியை வெளிப்படையாக ஆதரித்து தமிழகத்தில் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்து நடத்துங்கள்.

தமிழகத்தில் இந்தியை எதிர்த்துப் போராடுகிற நிலையில் இருக்கிற தமிழக அரசை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசை அசைத்துப் பார்க்கலாம் என்ற முறையில் அரசியலைக் கடைப்பிடித்து மோசமான முறையில் மாணவர்களுடைய போராட்டத்தை ஆதரிப்பதாகக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வெளிப்படையாகப் பேசாவிட்டாலும் போராட்டத்திற்கு உற்சாகம் தந்தார்கள். அவர்களுடைய அதிகார பூர்வமான பத்திரிகைகளில் எட்டுக் காலங்களில் செய்திகளைப் போட்டார்கள். இந்த ஆட்சிபைக் கவிழ்க்க மறைமுகமான சூழ்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த சூழ்ச்சியும், சதித்திட்டமும் இன்றைக்கு அவர்களையே சூழ்ந்து கொண்டு போகிற இடங்களில் எல்லாம் அவர்களை நிற்கவொட்டாது திரும்பச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மாணவர்கள், இந்தக் கட்சியைத் தமிழகத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலையான கொள்கையைப் பேசாத காரணத்தால், தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றி ஏற்பட்டிருக்கிற சந்தேகத்தை நீக்க முயற்சி செய்யாத காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் மொழிக் கொள்கையில் நிரந்தரமான எண்ணம் இல்லை என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அன்று முதல் இன்று வரை நிரந்தரமான ஒரு மொழிக் கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடித்து வருகிறது. அருமைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இன்னொன்றையும் சொல்லுகிறார்கள். 'டில்லி என்ன செய்யும் தெரியுமா? அதிகாரங்கள் எல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. ஆட்டிப் படைக்கும் வல்லமை டில்லியில் இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் சாதாரண அரசாங்கம். என்ன நடக்கும் தெரியுமா?' என்று ஆங்காங்கே பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் எழுதிக் காட்டுகிறார்கள். என்ன நடந்தாலும் எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. மிதமிஞ்சிப் போனால் டில்லி சர்க்கார் தன்னுடைய மிதமிஞ்சிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மறைமுக சூழ்ச்சியுடன், அரசியல் சட்டத்தின் விதிமுறைகளுக்குப் புதிய அர்த்தத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டு முன்பு கேரள அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்தது போல், சமீபத்தில் வங்காள அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்ததுபோல், தமிழக அரசையும் கவிழ்த்து விடலாம். அதற்கு அவர்கள் சதித்திட்டம் தீட்டலாம். அப்படி நடக்குமானால் பின்னால் என்ன நடக்கும்? மறு தேர்தல் வரலாம், மறு தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி போட்டியிடும்.

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போட்டியிட்ட அனுமதிக்கப்பட்டால் ஏனைய கட்சிகளுடன் இணைந்து போட்டியிடும். தமிழகம் இந்தியை ஆதரிக்கிறதா அல்லது எதிர்க்கிறதா என்ற கேள்வி தேர்தல் நேரத்தில் எழுப்பப்படும். அந்த நிலையில் தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு ஓட்டு கூட வாங்க முடியாது. ஒரு வேளை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் 1967-ல் பட்ட அடியின் காரணமாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வருகின்ற கற்பனை இடைத் தேர்தலில் நிற்க வொட்டாமல் தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். பாராளுமன்றத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு மெஜாரிடி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் இந்தி வெறியர்களுடைய ஆதரவு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை வைத்து இந்த ஜனநாயகக் கட்சியை, தமிழைக் காப்பாற்ற வந்த இந்தக் கட்சியை தேர்தலில் நிற்கக் கூடாது என்ற வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி விட்டாலும் கூட பிறகு என்ன நடக்க முடியும்? தமிழகத்தில் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தேன் கூட்டைப் பற்றிக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தயவு செய்து டில்லி சர்க்காருக்கு அடிக்கடி கவனமூட்ட வேண்டும். அந்தத் தேன் கூட்டில் கையை வைத்ததால் அதன் பலனைப் பல காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அனுபவத்தை வைத்து அவர்கள் சொல்லட்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒப்புக் கொள்ளாமல் ஜனநாயகத் தேர்தல் அரசாங்கத்தில் இருந்து நீக்கி விட்டால் தமிழகத்தில் வேறு எந்தச் சக்தியும் தலைகாட்ட முடியாது. மாணவர்கள் சார்பில் நான் இந்த மாமன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் இன்று இந்தி இல்லை; தமிழகத் திலிருந்து இன்று இந்தி நீக்கப்பட்டு விட்டது. படைப் பிரிவில் இந்தப் பாடை மோழி அகற்றப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிடப் பட்ட விட்டது. எந்த மூலை முடுக்கிலும் இன்று இந்தி இல்லை. எதிர்காலத்தில் ராணுவ தர்பாரே வந்தாலும், ராணுவத்தின் கொடிய கரங்களைக் கொண்டு துப்பாக்கித் தோட்டாக்களைப் பாய்ச்சினாலும், இந்தித் திணிப்பை இந்த நாடு என்றும் ஏற்றுக் கொள்ளாது. இந்த நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கிற கடலில் நிறம் சிவப்பாகிற வரை, தமிழகத்தில் ரத்த வெள்ளமே ஓடினாலும், இந்த பிறப்பில் மட்டுமல்ல; பக்தர்கள் நம்புகிற ஏழேழு ஜன்மங்களிலும் இந்தியை எதிர்த்துப் போராடுவோம்; இந்திக்குத் தமிழகத்தில் இடம் இல்லை என்பதைக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் டில்லியிலுள்ள தலைவர்களுக்கு மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இன்றைய புதிய தலைமுறையினர், இளைஞர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களைத்தான் முழுக்க முழுக்க நம்பி இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 1937-38-ல் இருந்து இந்தியை எதிர்த்து நடைபெற்ற போராட்டங்களுக்குத் தளபதியாக இருந்து நடத்திய அவரே இன்று தமிழகச் சட்டமன்றத்திலே 'இனி தமிழகத்தில் இந்தி இல்லை' என்ற தீர்மானத்தில் கையொப்பமிட்டதைத் தமிழக மாணவர்களும், மற்றவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறார்கள். எதிர்காலம் இருண்டு விட்டது, இந்தி இனி புகுத்தப்படும் என்ற நிலையில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியாது கலங்கிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தமிழகத்து மாணவர்கள், தலை நிமிர்ந்து

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

நிற்கக்கூடிய வகையில் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படி நாம் போகிற நேரத்தில் அருமைக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தேசியவாதிகள் என்று தங்களைத் தாங்களே முத்திரையிட்டுக் கொண்டு 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக்கு வழி வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது' என்ற வகையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினையைக் கைவிட்டு விட்டது என்பதை இந்த உலகம் அறியும். இதற்குப் பின்னணியில் இருக்கும் காரணங்களைத் தமிழர்கள் நன்கு அறிவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உயிர் மூச்சைக் கொளுத்துகிற முயற்சியாக ஜனநாயக விரோதமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அற்ப சமாதானம் அடைந்தார்கள். இதே பிரிவினைக் கொள்கை இன்று எங்கே வெடித்துக் கிளம்புகிறது என்று பார்த்தால், ஆந்திராவில் மாணவர்கள் மரியாதையாக இந்தித் துணிப்பைக் கைவிடு; அல்லது ஆந்திரத்தை இந்தியாவில் இருந்து அகற்றி விடு; இரண்டில் ஒன்று தீர்ந்தாக வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்கள் கூட இன்று பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஐந்து, ஆறாவது வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்கள் கூட அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை; அரசியல் சட்டம் எழுதியது 1949-ம் ஆண்டில்; எங்களில் பல பேர் அன்று பிறக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள்.

நாங்கள் பிறக்காததற்கு முன்னால் எழுதிய அரசியல் சட்டம், நாங்கள் பிறப்பதற்கு முன்னால் உருவாகிய இந்திய தேசியம் இவற்றைப்பற்றி கவலையிலலை. எங்கள் தமிழ் வாழ வேண்டும். எங்கள் தமிழ் மொழி ஒளி பெற வேண்டும். நாங்கள் விமோசனம் அடைய வேண்டும்; இதற்குரிய வழி எந்த வழியானாலும் அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை என்ற ஆபத்தான எண்ணம் இன்றைய இளைஞர் தலைமுறையில் எழுந்திருக்கிறது. இதை டெல்லி சர்க்கார் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் இந்திய அரசியலில் எதிர்காலம் கேலிக் கூத்தாகிவிடும் என்ற எச்சரிக்கையை இங்கிருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் உணர்ந்து அந்த ஒரு வேலையைப்போது அவர்கள் உருப் படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழக மாணவர்களின் உணர்வை மதித்து, தமிழர்களின் எதிர்காலத்தில் சூழ்ந்திருந்த இருளை நிரந்தரமாக நீக்கிய அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு மாணவர்களின் சார்பிலும், இளைஞர் தலைமுறையினரின் சார்பிலும் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அறிவிப்பை ஏற்று வந்திருக்கிற ஆளுநர் அவர்களின் உரையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. பாரதிமோகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது சில விஷயங்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த உரையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காளடிப் பயிருக்குப் போதுமான தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால், இப்போது விளைச்சல் சரியாக இல்லை என்று குறிப்பிடப்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

பட்டிருக்கிறது. முன்னாலேயே நாங்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அங்கு பம்ப் செட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் இறைவைப் பாசனம் தேவை என்று கூறியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஐந்து பம்ப் செட்கள் வீதம் இறைவைப் பாசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் காவேரி நீரை மட்டும் நம்பி வாழ்வதற்கு மாறாக காவேரியை நம்பாத முறையில் எந்த நேரத்திலும் பாசனம் செய்ய தஞ்சை மாவட்டத்தில் முடியும். அப்படிச் செய்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. பருவ காலத்தில் வாய்க்கால், வடிகால் வசதி தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் பருவ மழை காலத்தில் அதிகமான வெள்ளம், அதே போல் வடிகால் வசதியின்மை இவற்றினால் அதிகப்படியான சேதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பம்ப் செட்டுகள் நிலப்பிரபுக்களுக்கும், அதிகமான அளவில் நிலம் இருப்பவர்களுக்குந்தான் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. சாதாரண சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள், சிறிது அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், இவர்களுக்குப் போதுமான அளவு பம்ப் செட்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. அப்படி வழங்கப்பட்டாலும் சமீபத்தில் மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினால் அப்படி வழங்கப்பட்ட பம்ப் செட்டுகளும் இயங்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படி அவை இயங்காத நிலையில் இருப்பதனால் சிறிய மிராசதாரர்களும், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களும் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காததினால் அந்த பம்ப் செட்கள் இயங்க முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஆகவே அந்த பம்ப் செட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் “விவசாயிகள், விவசாயிகள்” என்று குறிப்பிடும்போது பொதுவாகவே குறிப்பிடப்படுகிறது. நூற்றுக்கணக்கான தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் உடைய பெரிய நிலப் பிரபுக்கள், மடங்கள், கோவில்கள் இவை இருக்கின்றன. இரண்டாவதாக, மூன்று ஏக்கர்கள், நான்கு ஏக்கர்கள், ஐந்து ஏக்கர்கள் உடைய சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக, நிலம் இல்லாத குத்தகை வாரத்திற்காகச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய சாகுபடிதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். நான்காவதாக, தனக்கென்று நிலம் இல்லாத தினசரி அத்துக்கூலிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி நான்கு பிரிவினர்களாக விவசாயிகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். முதலில் குறிப்பிட்டுள்ள பிரிவினருக்குத்தான் வசதிகளை எல்லாம் சென்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தது. அது இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. இந்த நிலை நீடித்திருப்பதால் வார சாகுபடிதாரர்களுக்கு, குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு இன்றையதினம் போதுமான பாதுகாப்பு இல்லை. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் போதுமான விளைச்சல் இல்லாததால் மகசூல் எல்லாம் சாவியாகிறது. வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

நிலைமையில் குத்தகை பாக்கிக்காக முன்னாலிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த போதும், சரி, இப்போதும் கூட முன்சிப் கோர்ட்டுகளில் வழக்குப் போட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு மகசூலை ஜப்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இந்தக் குறுவையில் விவசாயிகள் பலயிடங்களில் கடன் வாங்கி பாடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கிறார்கள். அப்படி இன்றையதினம் உற்பத்தியை பெருக்கியவுடன் கடந்த காலத்தில் உற்பத்திச் செலவிற்காக வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல், அடுத்த சாகுபடிக்கு வித்திலாமல், உழவு மாடு வாங்கப் பணம் இல்லாமல் இருக்கும் நிலையில் ஜப்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையினால் குத்தகை பாக்கி ஏற்பட்டிருப்பதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்காதிருக்க, எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கும்படி அரசாங்கம் உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாகுபடிதாரர்களின் பாதுகாப்புப்பற்றி இந்த பேருரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாகுபடிதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று கூறும்போது பதிவேடு என்ற முறையில் மட்டும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கனம் பக்தவத்சலம் அமைச்சரவை இருந்தபோது திட்டக் கமிஷனினால் நியமிக்கப்பட்ட உப குழு நில சீர்திருத்தக் குழு ஒரு சிபார்சைச் செய்தது. அந்தக் குழுவின் சிபார்சை அன்றிருந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. அந்தக் குழுவின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் விவசாய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இந்த மன்றம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாரம் என்பது 75-ஆக இருக்க வேண்டும். அதேபோல் குத்தகை என்றால் 75 வார அடிப்படையில் குத்தகை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். சர்க்காரிலுள்ள வசூல் செய்யும்போது 25 வீதம் சாகுபடியாளரிடமிருந்து கிஸ்தி போல் வசூல் செய்து நிலச்சுவாந்தாரிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். இல்லாவிடில் சம்பந்தப்பட்ட சாகுபடிதாரர் சம்பந்தப்பட்ட அந்த மகசூலை விற்றுவிட்டு அதற்குள்ள தொகையை எம்.ஓ. மூலம் கட்டிவிட வேண்டும். மேலும் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், ஒரு குத்தகைதாரரோ அல்லது வாரம்தாரரோ தன்னால் சாகுபடி செய்ய முடியாமல் நிலத்தை விட்டுக் கொடுத்தால் அந்த நிலம் அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் போகக் கூடாது. அந்த நிலம் வேறு நிலம் இல்லாத விவசாயியிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்த உப குழுவின் சிபார்சை தமிழக அரசு நிறைவேற்றுவதில் தப்பு எதுவும் இல்லை, அதை நிறைவேற்ற முடியும். அந்த முறையில் இப் பிரச்சனையை அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கோவில் நிலங்கள் சம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மடங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கோவில்கள், மடங்கள் இவைகளின் நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கான முறையில் நாம் உத்தேசித்திருக்கும் சட்டத்தில் இவற்றையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு லட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சென்ற பிறகு தமிழகத்தில் ஒரு பதினாறு வந்தது. பத்தாம்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

குடி என்ற இடத்தில் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டு பக்கிரி என்ற ஒருவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்ற பேசிக் கொள்ளப்படுகிறது. ஊக்கவும் முடிகிறது. அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கும் இந்த அரசுக்கும் சம்பந்தமுண்டா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நாங்கள் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று, ஒரு நீதிபதி மூலம் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டுமென்று கோரியோம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதற்கு இன்னும் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்பது குறித்து வருந்துகிறேன். சிலம்பொடித்து நீதியைப் புகட்டிய கண்ணகியைப் பற்றி நாம் பெருமையோடு பேசும்போது நீதி விசாரணை நடத்த தயங்குவானேன்? அப்படி ஒரு நீதி விசாரணை ஏற்பட்டால் அகிலுள்ள குற்றவாளிகள் யார், துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் யார் என்ற விவரங்கள் பூராவும் வரும். அதன் மூலம் ஒரு தீர்வு காண முடியும். அடுத்தபடியாக, துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு இறந்துபோன அந்த விவசாயத் தொழிலாளியின் குடும்பம் இன்று பரிதவிக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் உள்பட 110 பேர்கள் மேல் வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. கண்டிஷனல் பெயில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் 16 பேர்கள் மன்னார்குடியில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வழக்கை வாபஸ் வாங்கவில்லை, விவசாயத் தொழிலாளி உயிரையும் கொடுத்தான்; மற்றவர்கள் தண்டனைக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட சப்-இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றக்கூடவில்லை. இந்த நிலையில் மாறுதல் வரவேண்டுமென்றும் அரசு கவனம் செலுத்தி அந்த வழக்கை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

போலீஸ் தர்பார் இப்போது ஏராளமாக இருக்கிறது. நான் இப்படிச் சொல்லும்போது என்னுடைய தோழமைக் கட்சி அரசாங்கம் அதற்கு உடந்தையாக இருப்பதாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தாலும், ஏகாதிபத்தியத்தாலும், பயிற்றுவிக்கப்பட்டது போலீஸ் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்குத் தெரியுமா கிவளூர் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரைப் பற்றி? இன்றைக்கும் நோடியாகப் பார்க்கலாம். நாகப்பட்டணம் தாலுகாவில் நாம் என்ன சொன்னாலும் தகராறு செய்து கொண்டிருக்கிறார். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரிய காங்கிரஸ் தலைவரும், பெரிய நிலப்பிரபுவுமான திரு. மனைத் துணைநாத தேசிகர் அவர்களின் கையாளாக, பணியாளாக வேலை செய்கிறார்.

மன்னார்குடி ஒப்பந்தம் நடந்தது. நாங்களெல்லாம் கையெழுத்திட்டோம். மாவட்டக் கலெக்டர் முன்னிலையில் அனைவரும் பேசி மன்னார்குடி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றினோம். அதை கிராமப் புறங்களுக்குக் கொண்டுவரும்போது திரித்துப் பேசுகிறார்கள். மாவட்ட கலெக்டர் முன்னிலையில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் நாகப்பட்டணம் அடிஷனல் கலெக்டருக்கே ஒரு குழப்பம் இருந்தது. அது அமலுக்கு வராமல் இருந்தது. நானே அதைப் பற்றி விவாதித்து அமலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்தேன்.

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

நன்னிலம் தாலுகாவில் இருக்கிற தாசில்தார், 'மன்னார்குடி ஒப்பந்தத்தின் நகல் எங்கே?' என்று அவரிடம் கேட்டால், 'இல்லை' என்கிறார். 'ஆஃபிசில் இருக்கிறதா?' என்று கேட்டால், 'ஏதாவது ஃபைலில் புழுந்து கொண்டிருக்கும்' என்கிறார். 'மன்னார்குடி ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துக்கள் என்ன?' என்றால் தடுமாறுகிறார். அநிகாரிகளுடைய குழப்பம் எதில் இருக்கிறது என்றால் உழவனாக இருக்கிறவர்களுக்கு, கூலிக்காரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு அத்துக் கூலிக்காரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறதே தவிர, நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடிப்பதை ஒருபோதும் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையில் மன்னார்குடி ஒப்பந்தம் அமலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இரண்டாவதாகச் சம்பா அறுவடை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தை அமலாக்குவது சிரமமாக இருக்கிறது. ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து, மனிதனையும் கடித்தது என்று சொல்லுவது போல பூந்தாமங்குடியில் சுட்டு, நன்னிலத்தில் ஒப்பந்தத்தை அமல் செய்யாமல், குற்றமில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் கடலங்குடி விவசாயத் தொழிலாளி ஒருவரிடத்திலிருந்து தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இல்லை என்று எழுதி வாங்கும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் போலீஸ்காரர்களைக் கண்டிக்க வேண்டும், அவர்கள் சரியான நிலை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்யச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். அறுவடைக் காலத்தில் கூலி எவ்வளவு, உழவுக் காலத்தில் கூலி எவ்வளவு, பெண்களுக்குக் கூலி என்ன என்று இப்படியாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும் அதை அமலாக்கச் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் நல்ல முறையில், அமலாக்கும் முறையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி வரும்போது அரசாங்கம் தொழில் கொள்கையிலும், தொழிலாளர் கொள்கையிலும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கொள்கை பற்றியும் கரூரான கோட்பாடான ரீதியில் முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். அப்படி வந்து விட்டால், சட்ட மூலமாகப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். அப்படித் தீர்க்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் சேர்ந்து ஒரு பிரசாரத்தை தொடுத்து வருகிறது. அதாவது இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் தகராறு செய்கிறார்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டும், ஒற்றுமை உடைய வேண்டும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குள் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கலாம். பிரச்சனைகள் மீது நாங்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லுவோம். அவசியம் ஏற்படுமானால் கடுமையாகவும் சொல்லுவோம். அதில் தப்பில்லை. ஆனால் அடிப்படைக் கோட்பாட்டை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம். மத்திய பேரரசு

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளை, கேரள அரசையும், தமிழக அரசையும் குறிப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தெரியும். காங்கிரஸ் மத்திய அரசாங்கத்தினால் போதுமான காரணங்கள் கற்பிக்க முடியாவிட்டாலும், ஒன்று மட்டும் கூறுகிறேன். ஆரம்பப் பாடத்தில் வருகிற கதையில் ஒரு ஓநாய் உயரத்தில் இருந்து கொண்டு தண்ணீர் குடித்துவிட்டு, கீழே இருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்த்து, 'நீதான் தண்ணீரைக் கலக்கியாய் என்று கூறிவிட்டு, ஆட்டுக்குட்டியைக் கடித்தது போல தமிழக அரசின் மீதும், கேரள அரசின் மீதும் எப்போதும் கவனத்தோடு இருந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் போலீஸ் முகாமிட்டிருப்பது கவனத்திற்குரியதாகும். எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஆதரவாக நிற்கக் கூடிய, நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஆதரவாக நிற்கக் கூடிய, பெரு முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக நிற்கக் கூடிய மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும். ஜனநாயக உரிமைகளைக் காப்பாற்ற, காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கங்களும், காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகளைப் பின்பற்றுகிறவர்களும் வீரத்தோடு நிற்க முன்வர வேண்டும். மந்திரிசபை காத்துக்கொள்ளும் என்று இருக்கக் கூடாது. தலைவர்கள் மட்டும் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று இருக்கக் கூடாது. இந்த அடிப்படையில் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: மாண்புமிகு சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைமிகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் என் கருத்தினைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் முக்கியமாக நாட்டிலே நிலவிய மிகப் பெரும் பிரச்சனையாக இருந்த மொழிப் பிரச்சனையில் மிக அருமையான கருத்துக்களை, அரசின் கருத்துக்களை, தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு மொழிப் பகுதியினர் மீது மற்றொரு மொழிப் பகுதியினர் ஆதிக்கம் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக நாட்டில் தமிழும், மற்ற தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக ஆகவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார். பதினான்கு மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக இருந்தால் சிரமம் என்று பலர் கருதுகிறார்கள். அதனால் எப்படிச் சிரமம் இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. செலவு அதிகம் ஆகும் என்றால் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காக ஒரு சில கோடிகள் செலவு ஆனாலும் பரவாயில்லை. செலவு அதிகம் என்று கூறுவது தவறாகத் தெரிகிறது. பதினான்கு மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக ஆகவேண்டுமென்றால் நிர்வாகத்தில் குழப்பம் ஏற்படாதா என்று கேட்கிறார்கள். நிர்வாகத்தில் குழப்பம் ஏற்படும் என்று சொல்ல முடியாது. சுவிட்சர்லாந்தில் நான்கு மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. சிறிய நாட்டில் நான்கு மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. பக்கத்தில் இருக்கிற மலேஷியாவில் மூன்று மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. இப்போது உலகெங்கும் இந்த மாதிரி பல மொழிகள்

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. கனடா, போன்ற நாடுகளில் இரண்டு மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது, பல தரப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் இந்த நாட்டிலே, வேறு வேறு இனங்களைக் கொண்ட நாட்டிலே, 14 மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருப்பது தவறாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரிலே பாதுகாப்பு, அயல் நாட்டுத் துறை, போக்குவரத்து ஆகிய மூன்று துறைகளை மட்டும் விட்டு, மற்ற அதிகாரங்களை ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு மாற்றினால் அத்தகைய குழப்பங்களோ அல்லது செலவுகளோ ஏற்படாது என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, அது வரையில், அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்படும் வரையில், ஆங்கிலம் மட்டுமே தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கவர்னர் பெருமான் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆங்கிலம் மட்டுமே தான் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லக் காரணம், இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருந்தால், ஒரு பகுதி மக்களுக்கு மட்டும் அனுகூலமாக இருக்குமே தவிர, மற்றப் பகுதி மக்களுக்குப் பெரும் சுமை என்று நாம் மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் உள் துறை அமைச்சர் அவர்களே கூட பட்டவர்த்தனமாகப் பாராளுமன்றத்தில் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தி பேசாத மக்கள் மீது அது ஒரு சுமைதான் என்று அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒத்துக்கொண்டு ஒரே நாட்டிலே ஒரே இன மக்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற நாம் ஒரு பகுதி மக்கள் மீது சுமை இல்லாமல் அவர்களுக்கு வெகு சுலபமாக்கிவிட்டு, அதே சமயத்திலே மற்ற பகுதி மக்கள் மீது மட்டும் சுமையை ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்றால் அது என்ன ஜனநாயகம் என்பது புரியவில்லை. ஆங்கிலம் மட்டுமே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் ஆங்கிலம்தான் இந்தியா பூராவிலுமே சம நிலையிலே பரவியுள்ள மொழியாக இருக்கிறது. எனவேதான் அது ஆட்சிமொழியாக இருந்தால் அது ஒரு சுமையாக இருக்காமல் சமமாக இருக்கும். பதினான்கு மொழிகளும் ஆட்சிமொழிகளாக வருகின்ற வரையிலே ஆங்கிலம் மட்டுமே ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதிலே பொருளும் இருக்கிறது, ஜனநாயக முறைப்படி அத்தனை மக்களுக்கும் அதிலே உரிமையும் இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்திலே இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சிமொழியாக ஆகுமானால் அது ஒரு பகுதி மக்களுக்கு மட்டும் அனுகூலமாக அமைவது மட்டுமல்ல; இந்தி இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சிமொழியாக ஆகுமானால் அந்த மொழியைத் தான் பலர் விரும்பிக் கற்பார்கள். உதாரணமாக நாம் சொல்லவேண்டுமென்றால், உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு வருகை தந்திருந்த வேல்ஸ் பகுதியைச் சேர்ந்தவர் ஒன்று கூறினார். வேல்ஸ் மொழி அழிவதற்குக் காரணம் ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக்கப்பட்டதுதான்; ஒரு நாட்டு மொழியை அழித்துவிட்டது ஆங்கிலம்தான் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி இந்தியை ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவோமானால் அது தமிழை அழிக்க வகை செய்யும். எப்படி முன்னால் சமஸ்கிருதம் தமிழிலே அதிகமான அளவுக்குப் புகுந்து

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

இடம் பெற்றதோ, அதேமாதிரி ஆகிவிடும். பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஏன், இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆங்கிலத்திலேதான் கற்றவர்களும் பெரியவர்களும் பேச விரும்பினார்களே ஒழிய தமிழிலே பேசக்கூட அவர்கள் விரும்பாமல் இருந்தார்கள். தமிழிலே மேடைகளிலே பேசினால் தரக்குறைவு என்று அப்பொழுது கருதினார்கள். அந்த அளவுக்குத் தமிழ்மொழிப் பற்றைக்கூட இழந்திருந்தார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்திற்குத் தமிழினுடைய அருமையையும், பெருமையையும் எடுத்துக் காட்டியது மட்டுமல்லாமல் மேடைகளிலே எந்த அளவுக்குத் தமிழை வளர்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மக்களை எல்லாம் கவரக்கூடிய முறையிலே எந்த அளவுக்கு வடமொழிச் சொற்கள் அகற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அகற்றி, நமக்கெல்லாம் தமிழிலே பற்று ஏற்படச் செய்தார்கள். இந்தி ஆட்சிமொழியாக ஆகுமானால் இந்தியைத்தான் கற்கவேண்டி இருக்குமே தவிர, அதிகமான அளவுக்கு தமிழின் மேல் அதுதான் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற நிலையும் உருவாகும். எனவே இந்தி ஆட்சிமொழி ஆவதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தமிழ் ஆட்சிமொழியாக என்று ஆகிறதோ அன்று நாம் இந்தியையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தமிழ் ஆட்சிமொழியாக இல்லாதபோது நாம் இந்தியைமட்டும் ஆட்சிமொழியாக எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் எடுத்துப் பார்த்தால் தமிழ்தான் மூத்த மொழி என்பதை நாம் பார்க்கலாம். அப்படி மூத்தமொழியாக தமிழ் இருக்கும் பொழுது ஏதோ சில நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட இந்தியை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதில் என்ன பொருள் இருக்க முடியும் என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

1965-ஆம் ஆண்டிலே மாணவர்கள் போராட்டம் நடந்த பொழுது, நான் மாணவர்கள் பெரும் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள் என்று குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், மாணவர்கள்தான் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினார்களே தவிர, அதற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான். மாணவர்கள் அமைதியான முறையிலேதான் என்னுடைய தொகுதியிலே ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். அந்த ஊர்வலத்தை எதிர்த்து அப்பொழுது இருந்த ஆட்சியினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். அதன்பயன் 6 பிணங்களைத்தான் நாம் ஆரணியிலே பார்க்க முடிந்தது. மாணவர்கள் அமைதியான முறையிலேயேதான் ஊர்வலம் சென்றார்கள். அவர்களை அங்கே செல்லாதே, இங்கே செல்லாதே என்று தடுத்ததால் துப்பாக்கிச் சூட்டின் விளைவாக 6 பிணங்களைத் தான் நாம் பார்க்க முடிந்தது. மாணவர்களின் வழுக்குத் தொடரப்படவில்லை. சமூக விரோதிகள் சிலரையும் சேர்த்து கழகத்தினுடைய முக்கியஸ்தர்களையும் சேர்த்து வழுக்கு போட்டார்கள். அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது ஆரணியில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது, இல்லையென்று சொல்லவில்லை; காரணம் என்னவென்றால் கொள்ளை, கொலை செய்ய முயற்சித்தார்

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பெரும்புள்ளிகள் இருந்தார்கள் என்பதை மறுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில்கொல்லும் வகையில் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் மறுத்துச் சொல்வதற்கு இது இடமல்ல, அதை மறுத்துச் சொல்லவேண்டிய இடம் நீதிமன்றம், அங்கே நீதி கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி நீதிமன்றத்திலே நீதியைப் பெற்றோம்; திராவிட முன்னேற்றக் கழக முக்கியஸ்தர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுவிட்டது. மாணவர்கள் செய்தார்களா இல்லை யா என்பது பெரிய பிரச்சனை. மாணவர்களைத் தடுத்து பிணங்களைக் சுட்டு வீழ்த்திவிட்டு அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக முக்கியஸ்தர்களின்மீது வழக்குப் போட்டார்கள். இப்பொழுது ஆட்சிமொழி மசோதாவும், ஆட்சிமொழித் தீர்மானமும் நிறைவேறிய பிறகு மாணவர்களுடைய மனதிலே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணை அவர்கள் மாணவர்கள் உள்ளத்திலே என்ன இருக்கிறது என்பதையும் பல நாட்களாக நானும் பார்த்தேன்—என்ன வேண்டும், பிரச்சனை என்ன, எந்த வகையிலே அது தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதையெல்லாம் பற்றி மாணவர்களிடம் கேட்டார்கள்; அவர்களை மட்டும் கேட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, பல பெரியவர்களையும் கேட்டார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி முன்னாள் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் மொழித் தீர்மானத்தை எதிர்த்தும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மத்திய சர்க்காரிலே அதை எதிர்த்தும் ஏன் ஓட்டளித்திருக்கக்கூடாது? ஆனால் மொழித் தீர்மானத்திற்கு எதிர்த்து வாக்களித்தவர் இப்பொழுது அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி உறுப்பினராக இருக்கிறார். ஆனால் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை எதிர்க்காமல் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, மொழித் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற வேண்டும். தமிழையும் ஆட்சிமொழியாக ஆக்க வேண்டும்; அந்த வகையிலேதான் நாம் இந்த மொழிப் பிரச்சனையை அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலேதான் மொழித் தீர்மானம் அமைய வேண்டுமென்ற முறையிலே ஆளுநர் அவர்கள் தமிழையும் மற்றத் தேசிய மொழிகளையும் ஆட்சிமொழிகளாக்க வேண்டுமென்று தம்முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதுபற்றி நான் பாராட்டி, அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றிகூறும் தீர்மானத்தையொட்டி நம்முடைய கட்சியினுடைய திருத்தத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் முன்மொழிய அதை திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் வழி மொழிந்து பேசுவார்கள்.

1968 பிப்ரவரி 13]

* DR. H. V. HANDE : Sir, with the permission of the Deputy Speaker, I wish to move the following amendment to the motion of thanks to the Governor's Address :—

Add the following at the end :

' But on such consideration this House regrets to note that the Governor's Address does not make any mention of the fact that this Government has caused great alarm in the minds of the students as well as the parents by threatening to remove English from medium of instruction in Government colleges from the next academic year. This House feels that a measure of this type contemplated by this Government does incalculable harm to the furtherance of the prospects of the student community for higher studies and also in the matter of seeking openings in the Centre. The Governor's Address is also silent on the protection given to the minority languages such as Telugu, Urdu, Malayalam and Kannada, all of them being languages regularly in vogue even during the Madras Presidency (old composite State) '.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தப் பிரேரணையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதுடன் ஆளுநரின் உரையை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மொழித்துறையில் ஏற்பட்ட சிக்கலில் இருந்து மாணவர் சமுதாயம் விடுபட்டுக் கல்வியில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டுமோள் விடுத்து, ஆங்கிலம் பயிற்சி மொழியிலிருந்து மாறினாலும் தரம் குறையாமல் ஆங்கில அறிவு வளரத் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதாகக் கூறியது பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

மாணவர்கள் அரசியல் சமூகங்களில் சிக்கித் தங்கள் பிற காலத்தைப் பாழ்படுத்திக் கொள்வதுடன் தங்கள் மக்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்றுத் தங்களைக் காப்பார்கள் என்று எண்ணி ஒழுங்காக உண்ணவும், உடுக்கவும் கூட வாய்ப்பற்ற எண்ணிறந்த ஏழைப் பெற்றோர்களின் பொருளாதாரம் நசிப்பதுடன் இந்தக் கிளர்ச்சிகளால் பொதுச் சொத்துக்களின் நாசம், பொதுமக்களின் நேரம், காலம், உற்பத்தித் திறன் அனைத்துமே அழிவுறும் நிலையில் உள்ளது. பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தக்ககாரைக் கொண்டு அறிவு புகட்டி மாணவர் சமூகாயத்தை நல்வழியில் செலுத்த ஆவன செய்யத் தீவிர முயற்சி செய்ய வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்போதே சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் பாதுகாக்கச் சட்டத்திலுள்ள தொல்லையையாவது நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வருவாய்க்கு மிஞ்சிய செலவுக்கு வழிவகுப்பது என்றுமே ஆபத்தில்தான் கொண்டு போய்விடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 13]

ஆனமுதலில் அதிகம் செலவானால்

மான மிழந்து மதிகெட்டுப்—போன திரை

எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ் பிறப்பும் தீயனாய்

நல்லார்க்கும் பொல்லனும் நாடு.

என்ற பொன்மொழியை நினைவு கூற விரும்புகிறேன். செலவைப் பெருக்கிக்கொண்டே போய் அதனைச் சரிக்கட்ட வரியைக் கூட்டிக் கொண்டே போவது தீய விளைவுகளுக்கே வழிவகுக்குமென எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஆகைளுக்கு விற்கும் கரும்புகளுக்கு 3.5 சதம் இருந்த விற்பனை வரி சென்ற ஆண்டு 4 சதமாக ஆக்கப் பட்டு இப்பொழுது 7 சதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் வெல்லத்துக்கு 3 சதம் பலமுனை விற்பனை வரி புகுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இவை உற்பத்தியாளர்களுக்கும், உண்பவர் களுக்கும் எவ்வளவு சிரமத்தையும், கஷ்டத்தையும் கொடுக்கும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

உணவமைச்சர் அவர்கள் கரும்பை வெல்லம் ஆக்குவதால் சர்க்கரைச் சத்துப் பெரும்பாலும் வீணாகப் போய் எரிக்கப்பட்டு விடுகிறது என்று கூறினார்கள். கரும்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு டன் கரும்பிலே வெல்லம் செய்தால் சுமார் 130 கிலோ வெல்லம் கிடைக்கும். ஆனால் ஒரு டன் கரும்பைச் சர்க்கரையாக ஆக்கினால் ஒரு குவிண்டால் 100 கிலோ சர்க்கரைதான் கிடைக்கும். இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெல்லத்திலே இருக்கின்ற மொலாசஸ் என்னும் நல்ல உணவுச் சத்தைக் களைந்து வெள்ளைச் சர்க்கரை ஆக்க அந்நியச் செலாவணியை ஏராளமாகச் செலவுபித்து சர்பளா இறக்குமதி செய்கிறோம். வெள்ளைச் சர்க்கரையை வெள்ளைப் பாஷாணம் என்று காந்தியடிகளும் புருஷோத்தமதாஸ் தாண்டனும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, பலமுனை விற்பனை வரியைப் புகுத்துவதிலே பார்த்தால் கரும்பை வெல்லமாக மாற்றுகிற பொழுது அதற்கு விற்பனை வரி உண்டு என்றிருக்கிறது. கரும்பாக இருந்தால், அது விவசாய பொருளாகக் கருதி அதற்கு விற்பனை வரியில்லை. வெல்லமாக மாற்றுகிறபொழுது விற்பனை வரி உண்டு, இது சரியா? பருத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் பருத்திக் கொட்டைக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. தயவு செய்து இதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்திப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பருத்தியை ஆலையிலே கொடுத்து கொட்டையாக மாற்றினால் அவைகளுக்கு விற்பனை வரி இல்லை. ஆனால் கரும்பை எடுத்துக் கொண்டால், குடிசைத் தொழிலாகக் கருதி கரும்பை வெல்லமாக ஆக்கினால் அவர்களை வியாபாரிகளாகக் கருதி விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டுமென்று கூறுவது முறையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் . . .

1968 பிப்ரவரி 13]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், உறுப்பினர் அவர்கள் கட்டுரை எழுதி வைத்துப் படிப்பது போல் படிக்கிறார்கள். இப்படி அவையிலே படிப்பது வழக்கமா என்று அறிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறிப்புகளை மட்டுமே வைத்திருக்கிறார் என கருதுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரியைக் குறைப்போம், விலைவாசிகளைக் குறைப்போம் என்று சொன்ன வாக்குறுதிகளை இந்தச் சமயம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். வரியைக் கூட்டி அதன் மூலம் விலையும் தானே உயர வழி வகுப்பது முறையா? சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

நாங்கள் தோழமைக் கட்சிக்காரராக இருந்தும் குறை கூறுவதாக எண்ணக் கூடாது. இங்கு கூறுவதைக் காட்டிலும் எங்கள் கருத்தைத் தனித்துக் கூறுவதுதான் நல்லது என்பதை நான் உணர்வேன். ஆனால் தனித்துக் கூறுவதை அமைதியாகக் கேட்கும் வாய்ப்பே எங்களுக்கு கிடையாமையால் தான் நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் என்ற வள்ளுவன் வாக்குப்படி மிகுதிக்கண் டெற் சென்று கூற முற்படுகின்றோம். ஆகவே நம் அனைவரின் ஆக்கத்துக்கும் ஊக்கத்துக்கும் முன்னேற்றத்துக்குமே என் போன்றவர்கள் பேச்சுத் துணை புரியுமென்று நம்பி வேண்டாத வெறுக்கத் தக்கவர்களின் பேச்சென்று ஒதுக்காமல் செவிசாய்த்துச் சிந்திக்குமாறு தலைவர் அவர்கள் மூலம் பணிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

நமது நாட்டின் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டிற்குக் காரணம் வேளாண்மை உற்பத்தியில் போதிய நாட்டம் கொள்ளாமையே யென்று கூறப்பட்டது முற்றிலும் உண்மை. உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருந்தால் அந்நியச் செலாவணியில் பஞ்சமே வந்திருக்காது. உற்பத்திப் பெருக்குக்குப் பல ஆலோசனைகளும் திட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவையே முற்றிலும் ஏற்ற காரணங்கள் ஆகாது. உற்பத்திப் பொருளுக்கு நியாயமான கட்டுப்படியான விலை வேண்டும். இதில் முந்திய ஆட்சியாளர்களும் கவனம் செலுத்தவில்லை. இப்போது கவனிக்கப்படுவதில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. ரயில் கரி உற்பத்தியாளர்கள் விலை ஏற்றினார்கள். விலை குறைத்து வாங்க சட்டம் போட முடியவில்லை. ரயிலையே நிறுத்தினார்கள். எழை குடியானவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு எங்கே கிடைக்கப்போகிறது. நான் சட்ட மன்றத்துக்கு வந்ததிலிருந்து உணவு தானியத்துக்கு விலை ஏந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக் கேள்விமேல் கேள்வி போட்டு வருகிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயக ரவர்களே, நான் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பிய பிறகும் வரிக்கு வரி அப்படியே அவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்புக்களை மட்டுமே வைத்திருக்கிறார் என்று தூங்கள் தீர்ப்பு

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

அளித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகும் ஒவ்வொரு வரியையும் படிப்பதிலிருந்து அப்படி ஒரு மரபு இருக்கலாமென்று அவைத் தலைவரவர்கள் தீர்ப்பளிக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : துணைச் சபாநாயகரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சாதாரணமாக கனம் உறுப்பினர்கள் முதல் பேச்சு பேசும்பொழுது எழுதி வைத்துக்கொண்டு படிப்பது வழக்கம். கனம் உறுப்பினரவர்கள் தலைசிறந்த சொற்பொழிவாளர். அவர்கள் இப்பொழுது முழுவதுமே எழுதிப் படிக்கும் காரணத்தினால் புதிய மரபு ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சம் வேழவேந்தன் அவர்களுக்கு இருக்கலாம். அதுசம்பந்தமாக சட்டமன்றத்தில் மரபுகள் மாற்றம் செய்யப்பட்டுவிட்டதா என்பதைப்பற்றி தெளிவாக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர்கள் சாதாரணமாக இந்த மன்றத்தில் தம்முடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதுதான், இன்றியமையாத நோக்கம். அந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வகையில் சிலருக்கு அந்த நேரத்திலே சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் இருக்கும், சிலருக்கு சில கருத்துக்களை ஒழுங்காக எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய எண்ணமிருந்தாலும் சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் இல்லாத காரணத்தால் இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களைப்பற்றி சில குறிப்புக்களையோ, அல்லது நீண்ட முறையிலேயோ வைத்துப் படிப்பதில் தவறு இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தவறு இல்லை என்று கூறுகிறீர்கள். இவ்வாறு பார்த்தால் எங்களில் சிலர் கூட பேச்சைப் படிப்பதாக இருக்கலாம். எனவே சபாநாயகரவர்கள் இதைப்பற்றிச் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு படிப்பதே சம்பிரதாயமாகிவிட்டால் அதுவே புதிய மரபாகிவிடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மரபு என்று சொல்லுவது நம்முடைய நடைமுறையை நல்ல முறையில் ஒழுங்குப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற வழக்கம்தான். அந்த மரபை ஒட்டி நான் முன்னமே தெரிவித்த கருத்தின்படி அவரவர்களுடைய ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு முறைகளை அமைத்துக் கொள்ளலாம். அவர் கூறுவதிலே இந்த சபையினுடைய கௌரவத்தைக் கெடுக்கக் கூடிய நிலையில் ஏதாவது இருந்தால் அதை மறுக்கலாம். ஆற்றல் இருக்கின்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பொழுதே ஒழுங்கு படுத்திச் சொல்லுவார்கள். சிலருக்கு அதை ஒழுங்குபடுத்திச் சொல்லக் கூடிய ஆற்றல் இருக்காது. அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய உரைகளைப் படிப்பதுதான் வழக்கம். மரபுக்கு என்று கொண்டால் கூட நான் 1939-லே அளிக்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பை கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

Written or typed speeches are allowed when the subject is important and accuracy of expression is desired.

1968 பிப்ரவரி 13]. [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

இதுதான் முன்பு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு. முன் தீர்ப்பு எப்படி இருந்தாலும் அந்தத் தீர்ப்புப் படியே ஒட்டிச் செல்ல வேண்டுமென்று யாரும் எதிர்பார்க்கத் தேவை இல்லை. செளகரியத்திற்கேற்றவாறு, நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு, தேவைக்கேற்றவாறு மரபுகளையும் மாற்றுவதிலே தவறில்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே சில உறுப்பினர்களுக்கு தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சரளமாக எடுத்துக் கூற முடியாது என்ற நிலையிலே எழுதிப் படித்தால்தான் முடியும் என்று சொன்னால் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள்ளாக அப்படிப்பட்ட முறையை மேற்கொள்ளுவது தவறில்லை என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்படிப்பட்ட சட்டசபைகளிலே தங்களுடைய கருத்துக்களை அவ்வப்பொழுது அதிலே ஈடுபட்டு தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் எழுதிப் படிக்கக் கூடாது என்கிற ஒரு மரபு கொள்ளப்பட்டது. இல்லாவிட்டால் வெளியிலே திட்டவாட்டமாகவும் தெளிவாகவும் எழுதிப் படித்து விடுவதால் அவருடைய கவனமோ எண்ணமோ இங்குள்ள உண்மையான நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறில்லாமல் அவருடைய பிரதிநிதித்துவம் உண்மையாக இருக்காது என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் கூடுமான வரையில் எழுதிப் படிக்கக் கூடாது என்னும் மரபு மேற்கொள்ளப்பட்டது. சிலபல கருத்துக்களை எடுத்து எழுதிச் சொல்லுகின்ற நிலையில் அதில் தவறு இருக்காது. ஆனால் மிகமிகக் குறைந்த ஆற்றல் கொண்டுள்ளதனாலே எழுதி வைத்துக் கொண்டு தான் படிக்க முடியும் என்ற நிலையிலே கனம் உறுப்பினர்கள் பேசுவதில் தவறில்லை என்று கனம் அவைத் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் அந்த நிலையிலேயும் இல்லை. அவர்கள் மிக்க ஆற்றல் படைத்தவர்கள். அழுத்தம் திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் இந்த மன்றத்திலே பல தடவை தன்னுடைய கருத்தை அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆற்றல் பெற்றவராக இருக்கிற காரணத்தால் அவர் தொடர்ந்து படிக்கத் தேவை இல்லை; அவசியம் இல்லை. படிக்காமலேயே எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய ஆற்றல் உடையவராக இருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே தான் கனம் உறுப்பினர் வேழவேந்தன் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் எழுப்பினார்கள். ஆகவே, குறிப்புகளை எழுதிப் படிப்பது என்பது சாதாரண ஒன்றுதான். ஆனால் கூடுமான வரையில் எழுதிப் படிக்காமல் இருக்கிற அந்த மரபைக் காப்பாற்றி மேற்கொள்ளுவது நல்லது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே, கனம் கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் 10 நிமிடத்திலே, 12 நிமிடத்திலே தன்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டதனாலே தான் அவர் எழுதி வைத்துக் கொண்டு பேசினார். நேற்றுக் கூட இதைப் பற்றி அவர் என்னிடத்தில் கூறினார். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் கூறிய போல் டைம் ரெஸ்ட்ரிக்ட் பண்ணுவதாலே, இந்தப் பிரச்சினை வந்தது. ஆகவே தான் அவர்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1968 பிப்ரவரி 13]

எழுதி வைத்துக் கொண்டு பேசினார். இப்பொழுது பேசிய நேரத்தை யெல்லாம் சேர்த்து அவருக்குக் கூட்டிக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இப்படி எழுதி வைத்துப் படிக்கக் கூடாது என்ற மரபு எப்படி உருவாக்கப்பட்டது என்று பார்த்தால், யார் வேண்டுமானாலும் எழுதித் தந்து விடலாம், அதைத் தங்களுடைய கருத்தாக உறுப்பினர்கள் பேசலாம். ஆனால், அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : யார் எழுதிக் கொடுத்ததையும் நான் படிக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிப்பதற்காகத் தான் எழுதிக் கொண்டு வந்தேன்.

பல தொழில்களில் அனுபவம் பெற்ற உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் முன்னாள் தலைவர் டி. எ. பாய் அவர்கள் கூட மிகத் தெளிவாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் போதுமான விலை கொடுக்க வேண்டும். உணவு மண்டலங்களாலும் போக்கு வரத்துக் கட்டுப்பாடுகளாலும் சமூக விரோதிகள் பயன் பெறுவார்கள் என்றும் உற்பத்தியும் குறைந்து உற்பத்தியானதும் நாசமுற்று உற்பத்தியாளர், உண்போர் அனைவருமே பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் அழுத்தத்திருத்தமாக அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அது போலவே நமது முதலமைச்சரவர்களால் மிகவும் போற்றப் பட்ட போர்டு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் என்ஸ் மிங்கர் மிகச் சமீபத்திலே கூறி இருக்கிறார். உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத வரை உற்பத்தி பெருகவே பெருகாது என்று சமீபத்திலே அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் சென்ற ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே என்னுடைய பேச்சில் நம் நாட்டின் இயற்கை வளங்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் இறக்குமதி உரங்களை அதிகம் எதிர்பாராமல் குறைந்த செலவில் உணவு உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு பெருக்கும் வாய்ப்பை, அதிலும் பல்லாண்டுகளாக நான் செய்து கொண்டு வரும் முறையைப் பற்றி என்னுடைய ஆராய்ச்சிகளையும், அனுபவத்தையும் கூறினேன். அவைகளை எல்லாம் கூர்ந்து கவனிப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை.

‘ஐந்து கோடி ரூபாய்க்குச் சற்று மேற்பட்ட செலவில் சென்னை நகரிலும் கோவையிலும் செயல்படுத்தப்பட்ட படியரிசித் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஓர் அருட் கொடையாக இருந்து வந்துள்ளது’ என்று ஆளுநர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அழ்ந்து சிந்தித்தற்குரியதாகும். சுமார் ஐந்து கோடி மக்கள் வாழும் தமிழகத்தில் படியரிசித் திட்டத்தால் சுமார் 20 லட்சம்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

மக்கள் பயன் பெறுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அந்த 20 லட்சம் பேர்களும் முழுவதும் பயன் பெறவில்லை. நமது தமிழகத்தின் ஜனத்தொகையிலே 25 பேர்களுக்கு ஒருவர்தான் பயன் பெறக் கூடிய நிலையிலுள்ள இதற்கு 5 கோடி செலவாகின்றது என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் 31-12-67-லே திருச்சியிலே பேசும்பொழுது 10 கோடி செலவாகி இருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறார்கள். 25 பேர்களுக்கு ஒருவர் வீதம் போடுவதற்கு 10 கோடி செலவாகிறது என்றால் அனைவருக்கும் படியாகி போட 200 கோடியோ 300 கோடியோ வேண்டியிருக்கும். இது நம்மாலே தாங்க முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டுப்புற நாதியற்ற ஏழை எளிய மக்களோடு ஒத்துப் பார்த்தால் சென்னையிலும் கோவையிலும் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு உயர்ந்த வருவாய் பெறுகிறார்கள் என்பது சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கு உரியதாகும். ஏற்கெனவே வருவாய் உயர்ந்தவர்கள் நகர சுட்டுப் படி பெறுபவர்கள் ஆண்டுதோறும் உயர்ந்த அலவன்ஸ் பெறுபவர்கள் நகர மக்கள். கிராமத்தில் வாழும் தொழிலாளிக்கு 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் கூலி என்றால் நகரத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு 3 மடங்கு, 4 மடங்கு மேலும் ஊதியம் கிடைக்கிறது. அப்படி இருக்கும் இவர்களுக்குக் குறைந்த விலையிலும் கிராமத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு உயர்ந்த விலையிலும் பொருள்கள் கிடைக்கப் பெறுவது நினைக்கவே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இங்கு குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கிறது; சர்க்கரை கிடைக்கிறது. அங்கு விலை உயர்வு மாத்திரம் அல்ல, கிடைப்பதும் அரிதாக இருக்கிறது. கிடைத்தாலும் நன்றாக இல்லை.

எனது அவிஞ்சித் தொகுதியிலும் இன்னும் பல தொகுதிகளிலும் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின் திபாவளிக்கு ஒரு லிட்டர் வீதம் அரிசி ஒரே தடவை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் தை தோன்புக்கும் கிடைத்துள்ளது. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிற அதே தேர்தலில் இந்தப் படி அரிசித் திட்டம் ஏழைகளுக்குக் கஷ்டத்தையும், நகர மக்களுக்கு மாத்திரம் லாபத்தையும் கொடுக்கிற முறையில் விநியோகிக்கப்படுவதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

கொள்முதல் செய்யும் கட்டுப்பாடு விலையால் ஏக்கருக்கு ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 கூட மிஞ்சாது. சில சமயம் அசலுக்கே கூட கட்டாது. ஆனால் இந்த நகர மக்கள் வாங்கித் தலையில் சூடும் பூ உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஏக்கருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலும் வருவாய் கிடைக்கிறது. ஆகவே கொடுக்க சக்தி உள்ளவர்களிடமிருந்து நியாயமான விலை, உற்பத்திக்குப் போதுமான விலை வாங்கக் கூடாதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தலைவர் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தையும் வைத்துக்கொண்டு அளவற்ற அதிகார வர்க்கங்களைப் பெருக்கிச் செலவுக்கு வழியைப் பெருக்கிக் கொண்டே போய் நேரிய வழியில் வரவுகாண

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 13]

வழியின்மையால் அதிகார வர்க்கங்களையே கொண்டு சிறு சேமிப் பென்றும், பற்பல கடன் பத்திரங்கள் என்றும் திரட்டப்படும் கடன்கள் எல்லாம் முடிவில் ஏழைகளையே பாதிக்கிறது. பற்பல பர்மிட், லைசென்ஸ், கோட்டாப் பேர்வழிகளிடம் அதிகார தோரணையில் கடன் திரட்டப்படுகிறது. பற்பல துறையில் அதிகாரிகளின் பிடிப்பிலிருந்து தப்புவதற்கு ஏறக்குறைய தொழிலோ, விவசாயமோ செய்பவர்கள் அனைவருமே கசக்கிப் பிழியப்படுகிறார்கள். 'ஏ' லைசென்ஸ்தாரர் போன்றவர்களிடம் ஆயிரக்கணக்கில் அல்ல, லட்சக் கணக்கில் திரட்டப்படுகிறது. அவர்களை நேரிய முறையில் நியாய விலைக்குத் தரமான அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த முடியுமா?

நூல் மில் தொழில் நசித்து ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. பல மில்களில் மின் கட்டணம் கட்ட முடியாத நிலையில் சென்ற மாதம் மின் இணைப்பும் கூட அகற்றப்பட்டது. அவர்களை மின் சாரக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதை விடக் கொடுமை வேறு என்ன இருக்கிறது. . . (மணி அடிக்கப்பட்டது). குறிப் பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எழுதிப் படிக்கிறேன். தயவு செய்து கொஞ்ச நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து கேளுங்கள். நீங்கள் 11-40-க்கு தொடங்கினீர்கள். பதினைந்து நிமிஷம் பேசியாகிவிட்டது. இடையிலே குறுக்கீடுகள் இருந்த தால், இன்னும் அதிகமாக ஐந்து நிமிஷம் கொடுத்து, 12 மணிக்கு முடியுங்கள் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் போகின்ற போக்கைப் பார்த்தால் மேற்கொண்டு நூற் பால்கள் நடைபெறுமா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. அநேகமாக எல்லா மில்களும் நஷ்டத்தில்தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குடியானவர்களின் உற்பத்திச் செலவுக்கும் பஞ்சு விலை கட்டவில்லை, பஞ்சுவிலைக்கு நூல் விலை கட்டவில்லை, நூல் விலைக்குத் துணிவிலை கட்டவில்லை. இந்த விலைக்கும் வாங்கப் பொது மக்களிடம் பணமில்லை.

இந்தப் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டுக்கெல்லாம் மத்திய அரசின் வரிக்கொள்கையே முழுப் பொறுப்பாகும். நம் மாநில அரசு தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் தொழில்கள் எல்லாம் சீர்கேட்டுப் பொருளாதாரம் அடியோடு நசித்துவிடும் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

எனது அவிஞ்சித் தொகுதியில் பொரி உற்பத்தி பல ஏழை மக்களால் செய்யப்படும் குடிசைத் தொழில். இவர்களுக்கு நேரிய முறையில் பொரி உற்பத்திக்கு நெல் வழங்கப்படுவதில்லை. பொரி உற்பத்தியை என்றுமே செய்தறியாத பலரோடு சேர்ந்த சங்கம் ஒன்று தேர்தலுக்குப் பின் திராவிடப் பொரிகடலை உற்பத்தியாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏராள

1968 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

மாகக் கள்ள மார்க்கெட் செய்ய வழி வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இத்துறையில் நடக்கும் ஊழல்களைப்பற்றியும் நேர்மையின்மையைப்பற்றியும் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரிலும், எழுத்து மூலமாகவும் பன்முறை முறையிட்டும் பயன் ஒன்றும் இல்லை . . . (மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. கே. வி. சுப்பையா : மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தில் நமது மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து, அதன் தொடர்பாக நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நமது அரசு எந்த அளவிலே அக்கறை கொண்டதாக உள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் முகத்தான் அவர்களுடைய உரை இருந்தது பற்றி நானும், எங்கள் பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்களும் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். நமது அரசு விவசாயப் பெருக்கம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அக்கறையைக் காட்டிலும், அதிக அக்கறை செலுத்தியிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருட காலத்தில் நமது அரசு விவசாயப் பெருக்கத்தில் காட்டி வந்த அக்கறை, ஒரு நல்ல நிலை, விவசாயப் பெருமக்களிடத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அன்பையும், அவர்கள் மீது அரசு கொண்டிருக்கிற ஒரு நல்ல அக்கறையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விவசாயப் பெருக்கத்துக்கு முதன்முதலாக தேவைப்படுவது நிலம். அந்த அடிப்படையிலே ஏழை எளிய விவசாய மக்களுக்கு ஆங்காங்கு நிலம் வழங்கப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் புறம் போக்கு நிலங்களை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தும், பகிர்ந்து கொடுக்க முன்வந்திருப்பதும் பெருமைக்குரியதாகும், பாராட்டுக்குரியதாகும். அதன் தொடர்பாக ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக ஆக்கி, நமது விவசாயப் பெருக்கத்தை ஊக்குவித்தமைக்கு நமது அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு முக்கிய காரணமாக விளங்குவது தண்ணீர். என்கே தேக்கங்களில் நீர் தேக்கலாம், என்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டலாம் என்பதைக் கண்டு பிடித்து, அந்த அளவிலே நமது அரசாங்கம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறது. தேக்கங்கள், அணைக்கட்டுகள் கட்ட முடியாத இடங்களில், விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து, நீர் ஊற்றுக்களையும், கிணறுகளையும் தோண்டுவதற்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள் அதற்குப் பிறகு பம்பு செட்டுகள் வழங்குவதற்கும் இந்த சர்க்கார் கடன் கொடுத்து, அதற்கு ஆவன செய்துவருகிறது. இதற்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1968 பிப்ரவரி 13]

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நமது அரசு விவசாயிகளுக்கு மின் விசை வழங்குவதில், விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, முதல் உரிமை அளித்து, விவசாயிகளுக்கு மின்விசை அளித்து வருவது பாராட்டுதலுக்குரியது. மேலும், அதே நேரத்தில் தனியார் நிறுவனங்களை, மின்விசை நிறுவனங்கள் மூன்றை அரசு எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஆவன செய்து வருவது மிகவும் பாராட்ட தக்கதாகும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு நல்ல தரமான விதைகள், ஏ.டி.டி. 27 போன்ற விதைகள் பெரிய அளவிலே தருவித்துக்கொடுத்து, விவசாயிகள் விவசாயத்தைப் பெருக்கு வதற்கு உரமும் வழங்கிவருவது குறித்து நான் பாராட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். விவசாயத்தைப் பெருக்கும்பொழுது விவசாயி கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை மனதில் கொண்டு, விவசாயிகளின் கடன் தொல்லைகளை நிவர்த்திக்க முன்வந்திருப்பது பாராட்டுதலுக் குரியது. நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது இந்த அரசு. அப்படி ஏற்பாடு செய்திருப்பதில் இப்பொழுது விவசாயிகள் சிற்சில சங்கடங்களுக்கு ஆளாகியிருக் கிறார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு மூலம் வழங்கப்படுகின்ற கடன்களுக்கு 13 வருஷங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் (என்கம் பரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்) கொடுத்தால் போதும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்ற கடன் களுக்கு 22 ஆண்டுகளுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் நடைமுறைப்படியே 13 ஆண்டுகளுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் போதும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில அடை மான பாங்கு 22 வருஷங்களுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கேட்ப தற்குக் காரணம், ஏதாவது 'டிபால்ட்' ஏற்பட்டால் கடனுக்காக ஈடு வைக்கிற சொத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, வசூல் செய்வதற் காகத்தான். ரெவின்யூ ரெகவரி ஆக்டில் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண் டுக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடனுக்கு ஈடுபடுத்தப்பட்ட சொத்தின் மீது முதல் உரிமை (ஃபர்ஸ்ட் பிரிபிரென்ஸ்) என்று இருக்கிறது. அதைப்போல நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் கொடுக்கப்படுகிற கடன்களுக்கும்

'First preference will be given to the Land Mortgage Banks and the Revenue Recovery Act equally applies to the loans given by the Land Mortgage Banks.'

என்று மாற்றிவிட்டால், இந்த சங்கடம் தீரும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொருட்டு, குத்தகைதாரர்களை ரிஜிஸ்டர் பண்ணுவது, பதிவு செய்வது என்ற ஏற்பாட்டை செய்யப்போவதாக வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாக்குறுதி கூடிய விரைவில் அமுல்படுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968. பிப்ரவரி 13] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியிலே, புதுக்கோட்டை பகுதியிலே, இனம் விவசாயிகள் தகராறு இருக்கிற நேரத்தில், குத்தகைதார பதிவு மிகவும் தேவை. கூடிய விரைவில் இந்த அரசு அதை அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுக்கோட்டையில் அதிகமாக காடுகள் இருக்கின்றன. காடுகள் என்றால் மாங்கள் அல்ல, வெறும் முள்ளுச் செடிகள், அந்தக் காடுகளை ஏழை விவசாயிகளுக்கு, 'லாண்ட்லெஸ் புவருக்கு' பகிர்ந்து அளித்தால், விவசாயத்தைப் பெருக்குவதோடு, உணவு அபிவிருத்தியைப் பெருக்குவதோடு, ஏழை எளிய விவசாய மக்களுக்கு வாழ்வு அளித்த ஒரு நல்ல செயலுமாகும். ஆகவே, இதனை அரசாங்கம் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் வறண்ட நிலம் இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாமல் நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். இது எங்களுடைய 'லாங் ஃபெல்டு நீட்'. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் காவேரி ஆற்றிலிருந்தோ அல்லது அமராவதி நீர்த் தேக்கத்திலிருந்தோ ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் கொண்டு வருவது என்று கடந்தகால அரசு சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. அதை நமது அரசு செய்துதர வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியும் ஒரு தனி மாவட்டமாக இருந்தால் எங்கள் மாவட்டத்திற்கும், எல்லா மாவட்டங்களைப் போல தொகைகள் ஒதுக்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, புதுக்கோட்டைப் பகுதியை ஒரு தனி மாவட்டமாக அமைத்து, அதற்கு புதுக்கோட்டையைத் தலைநகரமாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைய வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லி, அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாய கருத்து அரங்குகள், நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் நடத்துகிறார்கள். அதையெல்லாம் நம் அரசு நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். கடந்த கால அரசு நடத்திய காலத்தில் அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்கே, விவசாயிகள் எத்தனையோ மைல் தூரம் நடந்துவந்தும் பார்க்க முடியாத குறை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய அரசில் விவசாயிகளை, அமைச்சர் கருத்து அரங்குகளில் கண்டு பேசும் வாய்ப்புகள் இருப்பதால், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட கருத்தரங்குகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது புஞ்சை நிலத்திற்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி, புஞ்சை நிலங்களைப் போலவே, மானவாரி நிலங்களும் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களுக்கும் புஞ்சை நிலங்களைப்போலக் கருதி, மானவாரி நிலங்

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1968 பிப்ரவரி 13]

களுக்கும் வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட மானவாரி நிலங்கள் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலே அதிகமாக இருக்கின்றன.

ப்ரொக்யூர்மெண்டு பொறுத்தவரையில், கடந்த காலத்திலும் நடைபெற்றது. ஆனால் இன்றைக்குக் கொள்முதல் மிக நல்ல முறையிலே செய்யப்பட்டு வருகிறது. செக்போஸ்டுகளை அமைத்து நல்ல கண்காணிப்புச் செய்துவருகிறார்கள். முன்பெல்லாம் பெயரளவில் இருந்தது. அந்தமாதிரி இல்லாமல், இப்பொழுது நல்ல முறையில் இருந்து வருகிறது. அந்த வகையில் குறைபாடுகளை நிவர்த்தித்த இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். கொள்முதல் செய்வதில், 'ரிவர்ஸ்பெட் ஏரியா' என்பதற்கும், மற்ற பஞ்சப் பகுதிகளுக்கும் ஒரே மாதிரி செய்கிறார்கள். அதைவிட்டு, எங்கள் பகுதிபோன்ற பஞ்சப்பகுதியில், ஒன்றுக்கு மேலும், 4, 5 ஏக்கர்வரை வைத்திருப்பவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு என்றே அல்லது, மற்ற இடங்களில் வாங்குவதை விடக் குறைத்து, ஏக்கராவிற்ரு 3 அல்லது 4 மூட்டைதான் என்றே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநரும், தமிழக அரசும் பொதுவாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய நன்மையிலும், வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்தி, அதையே தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டு, பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசுக்கும் ஆளுநருக்கும் நானும், விவசாயிகளும், குடியானவர்களும் பாராட்டு தெரிவித்து, இந்த மன்றத்தின் முன்னுள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையிலே கவான்ர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேச்சோடு பேச்சாக, காங்கிரஸ் கட்சியை ஒரு கருமாதிரி கட்சி என்று சொன்னார்கள். அதைச் சொல்ல வேண்டியதுதான். உண்மையிலேயே, ஒருவன் செத்துப் போகிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இறந்தவனை இருக்கிறவன் நினைவு கொண்டு, அவனுடைய சொந்தக்காரர்கள், மற்றவர்களை இறந்தவுடன் காணப் போவார்கள். அப்படியில்லாமல் சிலர் 16-க்கும் வருவார்கள். நம்முடைய ஆசைத்தம்பி அவர்கள் 16-க்கு வந்தவர்போல் ஆட்சி பீடத்தில் வந்தார்கள். 16-க்கு வந்தால் சாப்பாடு கிடைக்கும், நல்ல துணி கிடைக்கும், மணிகிடைக்கும். நல்ல முறையாகத்தான் நடத்தப்படுவார்கள். காங்கிரசாவது பல ஆண்டு காலமாக, பல வருஷங்களாக, கஷ்டப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இவர்கள் கட்சி திடீரென்று பொய்யைச் சொல்லி பதவிக்கு வந்தது. நேர்மையாக . . .

(ஒன்றிரண்டு உறுப்பினர்கள் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' என்று எழுந்தார்கள்.)

1968 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 'பொய்' என்று அவையில் சொல்லக் கூடாது என்பதை அனுபவம் மிக்க உறுப்பினர் அறிந்திருப்பார்கள். ஆகவே அந்த வார்த்தையை மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : இந்தக் கட்சி நிறொன்று

திரு. ஆறுமுகம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அந்தக் கட்சி பொய் சொல்லி வந்தது என்று சொன்னார்கள். 'பொய்' என்ற வார்த்தையை சபையில் உபயோகிக்கலாமா, அவர் பொய் சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்தது என்று சொல்வது விதிமுறைக்கு உட்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த 'பொய்' என்ற வார்த்தையை 'எக்ஸ்பஞ்ச்' செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சபையில் ஓர் உறுப்பினர் பொய் பேசுகிறார் அல்லது பொய் பேசினார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால்தான் ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு உகந்ததாக இருக்கும். பொய் என்ற வார்த்தையே வரக்கூடாது என்பது ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு வராது. ஆகவே, அதை அப்படியே விட்டு விடலாம்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : கனம் ஆசைத்தம்பி பேசியது ஆளும் கட்சிக்கு சந்தோஷமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், என் போன்ற அனுபவம் மிக்க காங்கிரசாருக்கு அது வருத்தத்தைத் தருகிறது. அவர்கள் மிகவும் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார். நாங்கள் பதவிக்கு வந்தோம். அடி பட்டோம், மிதிபட்டோம், ஹேயிலுக்குப் போனோம். இதையெல்லாம் மறந்து விட்டு நிறொன்று ஒரு நாள் காலையில் பதவிக்கு வந்தவர்கள் எங்கள் கட்சியை கருமாதிக்க கட்சி என்று சொன்னால், அது எவ்வளவு பொருத்தமானது என்று தாங்களே உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பொறுப்பற்ற முறையில் எந்த ஓர் உறுப்பினரும் பேசக் கூடாது என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பட்டினியும் பசியும்தான் இருக்கிறது. சாப்பிட அரிசி கிடையாது. ஒரு படி அரிசி நாலு ரூபாய் விற்கிறது. விளவங்கோடு தாலுக்காவில் ரூ. 4; நாகர்கோயிலில் ரூ. 3½; கல்குளம் பகுதியில் ரூ. 3½ என்று விற்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் குடிநீர் கிடையாது. விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடையாது. பட்டினியும், பசியுமாக இருக்கிறது. அதெல்லாம் திரு. கோவிந்தசாமிக்குத் தெரியும். அண்மையிலே நாகர்கோயிலில் ஒரு விவசாயக் கருத்தாங்கு நடந்தது. அப்போது கோதையாறு அணையில் 6 அடி தண்ணீர்தான் இருந்தது. இது விவசாயத்திற்கு போதாதே எனக் கேட்டதற்கு, அமைச்சர் அடி மட்டத்திற்குக் கீழே இருக்கும் தண்ணீரை பம்பு வைத்து இறைக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டுப் போகிறேன் என்று

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 13]

அழகாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ, அதி காரிகள் என்ன புரிந்து கொண்டார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் மக்கள், மோசஸ் நாட்டில், தேனும், பாலும் ஓடியதுபோல இங்கும் ஓடும் என்று நினைத்தார்கள். திரு. கோவிந்தசாமி அழகாகச் சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள். சர்வத்ர குழப்பம். எனவே ஒன்று வரி வஜா செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது, லெவி, கொள்முதலை அறவே நிறுத்த வேண்டும். நாட்டிலே 10, 15 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களிடம் கூட ஒன்றுமே கிடையாது. இந்த நிலையில் கட்டாயம் வரிவஜா கொடுக்க வேண்டும். கொள்முதலும் அறவே நிறுத்தப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த நாட்டுக்கு சுபிட்சம் வரும்.

இன்னொன்று, ஒரு படி அரிசித் திட்டம். கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசிப் பேசி ஊசிப் போய் விட்டது. ஆனால் ஒரு வார்த்தை சொல்கிறேன். நாட்டிலே எவ்வளவோ மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. நாங்களும் அதில் ஒன்று. அப்படியிருக்க இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பது எவ்வளவு பொருத்தம்? நாங்கள் ஃபிரெஞ்சு நாட்டிலேயிருந்து வந்தவர்களா? அந்த மாதிரியில்லை. உங்கள் மாதிரித் தான் அங்கே நாங்களும் இருக்கிறோம். ஒரு கண்ணிலே சுண்ணாம்பும், ஒரு கண்ணிலே வெண்ணையும் போல செய்யக் கூடாது. ஏதோ சிதம்பரநாதன் பேசிவிட்டுப் போவது இல்லை. பொறுப்புள்ள அமைச்சர்கள், சிந்திக்கும் சக்தியுள்ளவர்கள், நாவலர், பெரியவர்கள், நீங்கள். நான் கூடுதலாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. அங்கே பட்டினி பசி. திரு. கருணாநிதி சிரிக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல மனிதர். எங்களுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறேன். திரு. கருணாநிதி புரிந்துகொள்வார் என்று தெரியவில்லை.

நானே ஒரு பாமா குடும்பத்திலே பிறந்தவன். ஒரு ஏழை விவசாயக் குடும்பத்திலே பிறந்தவன். எனக்குக் கஷ்ட நஷ்டம் தெரியும். ஜெயிலுக்குப் போனவன், மந்திரியாக இருந்தவன், பல விதமான அனுபவங்கள் இருப்பதால் எனக்கு எல்லாம் சொல்லத் தெரியும்—சில சமயங்களில் மணி அடித்துவிட்டால் பேச முடியாது போய்விடுகிறது. அதுதான் சங்கடம்—எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நாட்டிலே இருக்கக்கூடாது.

நம்முடைய முதல்வர் திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடனே நன்றாகச் சொன்னார்கள். கேட்க ரொம்ப ரசமாக இருந்தது. அது பத்திரிகைகளில் இன்னும் அழகாக வந்திருந்தது. “கட்சியோ, கழகமோ, கழகத் தோழர்களோ, கட்சி எம். எல். ஏக்களோ, நாங்கள் நிர்வாகத்திலே தலையிட மாட்டோம்” என்றார்கள், சார், நான் ஒன்றும் கூடுதலாகச் சொல்லவில்லை. போலீஸ் நிர்வாகத்திலே உள்ள தலையீட்டைப்பற்றி நான் தெளிவாக, உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். எந்த எம்.எல்.ஏ. தலையிடவில்லை? அதைச் சொல்லுங்கள், சார், நீங்கள் என்னிடம். போலீஸ் நிர்வாகத்தில் தலையிடு இருக்கிறது என்று நான் மீண்டும் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன், யார் யார் எங்கே

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

தலையிட்டார்கள் என்று எனக்கு சொல்ல முடியும். இன்றைக்குச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது (திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்களும், திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் அவர்களும் எழுந்தார்கள்) குறுக்கீடுகள் இருக்குமானால் எனக்குக் கூடுதலாக காலம் தரவேண்டும் என்று துணைச் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பொதுவான நிலையில் குற்றச்சாட்டு தேவை இல்லை. உங்கள் மாவட்டத்திலோ உங்கள் தொகுதியிலோ எந்த எந்த உறுப்பினர், இன்ன இன்ன இடத்திலே . . .

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: நீங்கள் எனக்குக் கூடுதலாகப் பதிலைந்து நிமிடங்கள் தாருங்கள். ஆதாரபூர்வமாகச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பதிலைந்து நிமிடங்கள் தருகிறேன். அதற்கு வேண்டிய பொறுப்பை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: எனக்கு உயிருக்கு அபாயம் இல்லாமல் நீங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உங்கள் ஆட்சியிலே அதுதான் நடக்கிறது. சொல்லி முடித்துவிட்டுப் போய்விடுகிறேன். திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் பதவி ஏற்றவுடன் சொன்னார்கள், கட்சியோ, கட்சியில் உள்ளவர்களோ கட்சி எம். எல். ஏ. க்களோ யாரும் நிர்வாகத்திலே தலையிட மாட்டார்கள் என்று. ஆனால், இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது? அன்றாடம் போலீசிலே தலையிடுகிறார்கள். நான் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லுகிறேன்.

எனது குளச்சல் தொகுதியிலே, தம்மத்து கோணம் என்னும் கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே இரண்டு மூன்று கழகத் தோழர்கள் ஒரு வீட்டிலே ஏறி, கோடரியால் வெட்டியிருக்கிறார்கள். வெட்டுப்பட்ட அவன் மரண வாக்குமூலம் கொடுக்கிறான். ஆஸ்பத்திரியில் 50 நாட்கள் இருக்கிறான். எங்கள் ஊரில் கழக எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் டி.எஸ்.பி. மூலம் வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்யச் சொன்னார். நான் இது குறித்து சட்ட மன்றத்திற்கு ஒரு கேள்வி அனுப்பியுள்ளேன். இந்த வழக்கில் என்ன ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டுமோ, என்ன பொறுப்பு ஏற்கவேண்டுமோ அதை ஏற்க நான் தயார்.

நாகர்கோயில் தொகுதியில் தெங்கம்புதூர் என்ற கிராமத்தில் திரு. அன்பையா நாடார் என்ற நபர் இருக்கிறார். நான் ஏதோ வினையாட்டுக்காகச் சொல்லவில்லை. அந்த மனுஷனை இரண்டு மூன்று டி. எம். கே. யைச் சேர்ந்தவர்கள் அடித்துக் கால் முறிந்து போச்சு. நடக்க முடியவில்லை. அதே கேசில் தொலைபேசி மூலம் பேசியுள்ளார்.

[1968 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு கழகத் தோழர்கள் ஒரு வீட்டுக்குள்ளே சென்று கோடரியால் ஒருவரை வெட்டியதாகக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு கழகத் தோழர்களுடைய பெயர்களை உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் கழகத்திலே உறுப்பினர்களா என்பதையும் உறுப்பினர் அவர்கள் நிரூபிக்க வேண்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: பெயரைச் சொல்லுவதற்குத் தயக்கம் இல்லை; பயம் இல்லை. நாட்டிலே எல்லோரும் சமாதானமாக, சுபிட்சமாக வாழவேண்டும் என்பதுதான் மந்திரிமார்களுக்கு ஆசை; அதுதான் என்னுடைய ஆசையும் கூட.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எது நடந்தாலும் கழகத் தின்மீது பழி கூறுவது என்பது இப்பொழுது ஒரு வழக்கமாக, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்துகொண்டு வருகிற பிரசாரமாக இருக்கிறது. ஒருவர் கீழே வழக்கி விழுந்து இறந்து விட்டால்கூட, காயப்பட்டு விட்டால்கூட, அதற்குக் காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழைப்பழத் தோலைத் தெருவிலே போட்டதுதான் என்று சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்லுவதாக இருந்தால், ஒழுங்காகச் சொல்ல வேண்டும், நேர்மையாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்லி, கழகத்தில் எந்தக் கமிட்டியில், எந்தக் கிளையில் அவர்கள் உறுப்பினர்கள் என்பதையும் ஆதார பூர்வமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த இடம் பொறுப்பான இடம். இங்கே பேசுகிறவர்கள் அத்தனை பேரும் பொறுப்பானவர்கள். அதிலும் குறிப்பாக, “நான் பொறுப்பான நிலைகளில் இருந்து வந்தவன்” என்று தாங்களே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உங்களுடைய சொற்களுக்கு ஒரு நிலை இருக்க வேண்டும். நீங்கள் சொல்லுகிற குற்றச்சாட்டுக்களை நல்ல முறையில் ஆதாரத் தோடு கூறவேண்டும். மேடைகளில் கூறுவதைப்போல கூறக் கூடாது. அதற்கு இந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாம் என்று உறுப்பினர் அவர்களைப் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: ஸ்ரீமான் கருணாநிதிக்கு கார் விபத்து ஆனதைக் கேட்டு முதலில் அனுதாபப்பட்டவன் நான்தான். கழகத் தோழராக இருந்தால்தான் உரை முடியுமா? கழகத் தோழராக இருந்தால்தான் அனுதாபப்பட முடியுமா? பெயர் விவரம் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றம் செய்தவர் யாராய் இருந்தாலும், இன்னார் குற்றம் செய்தார் என்று சொல்வதையோ அவர் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர் என்று சொல்லுவதையோ யாரும் தடுக்கவில்லை. ஆனால், யாரோ கழகத் தோழர்,

1968 பிப்ரவரி 13] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

அப்படி, இப்படி என்று பொதுவான நிலையில் குற்றம் சாட்ட வேண்டாம். இந்த அவையில் கூறுகிற குற்றச்சாட்டை முறையாக, தெளிவாகக் கூறவேண்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் சுசிந்திரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரிடத்தில் எம். எல். ஏ. ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாகப் பேசினார். சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரை அவர் தொலை பேசியின்மூலம் வாயில் வந்த மாதிரி ஏசியிருக்கிறார்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நடைமுறைக் கேள்வியொன்று எழுப்ப விரும்புகிறேன். விதி 67(2)-இல்

"A member, while speaking must not make a personal charge against a member"

என்று இருக்கிறது. ஆகையால், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் 'நாகர்கோயில் எம். எல். ஏ.' என்று குறிப்பது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : விஷயத்துக்கு வாருங்கள். நீங்கள் என்னை அடித்தால் வெளியே சொல்லக் கூடாதா? அது தானா பண்பு? நாட்டிலே எல்லோரும் சமாதானமாக வாழ வேண்டும். ஆனால், அடிப்பதற்கு ஆயத்தம் கட்டுகிறார்கள். நாவலர் நெடுஞ்செழியன் இருக்கிறார், கலைஞர் கருணாநிதி இருக்கிறார். யாரையும் யாரும் அடிக்கக் கூடாது. எல்லோரும் சமாதானமாக இருக்கவேண்டும். நாட்டிலே நானும் பேரவைத் துணைத் தலைவரும் சமாதானமாக வாழவேண்டும். எனக்கு இந்த நாட்டிலே பாதுகாப்பு வேண்டும். அந்த நிலை நாகர்கோயில் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை. அதைத்தான் நான் சொல்வேன். நானும் இருபது வருஷம் பத்து மாதம் எம்.எல்.ஏ.-வாக இருக்கிறேன். அந்த நிலையிலிருந்து கீழே இறங்கவில்லை. இந்த சபையிலே ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இங்கே சொன்னாலாவது விமோசனம் வராதா என்ற ஆசையினால்தான். தெளிவாக அடுத்துவரும் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் குறிப்பிடுகிறேன். எனக்கு திரு. அண்ணாதுரையைப்பற்றிப் பெரும் மதிப்பு உண்டு. நாவலரைப்பற்றிப் பெரு மதிப்பு உண்டு. பேச்சைக் கேட்டாலே அசந்துவிடுவேன். கருணாநிதியைப்பற்றிச் சொல்லுவதற்கில்லை. நல்ல மனுஷர். ஆனால் . . (சிரிப்பு) இந்த நிலையிலே நாட்டிலுள்ள மக்கள் சுபீட்சமாக வாழவேண்டும். வேண்டுமானால் என்னையே கூட உங்கள் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் (ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களில் சிலர்: வேண்டாம் வேண்டாம்). உங்கள் கட்சியில் நான் சேர்ந்தால் நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இந்து மதத்தில் இருக்கிற ஒருவன் நாளை கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேர்கிறான், யாரைக் கேட்டு மாறுகிறான்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நல்ல கட்சிதான். ஆனால், ஆகா அடித்துக் கட்சி சேர்ப்பது என்பது நடக்காது.

தண்ணீர்க் கஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். நாகர்கோயில் தொகுதியில் செம்பக்குளம் சானல் இருக்கிறது. அந்தச் சானலில் ஐந்தாவது மடையிலும், ஆறாவது மடையிலும் கழக எம். எல். ஏ.

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [1968 பிப்ரவரி 13]

யின் நிலம் இருக்கிறது. அங்கே போலீஸ்சாரை இரவு 1½ மணிக்கு தண்ணீரைக் கொண்டு வயல்களுக்கு அடைக்கிறார். இதெல்லாம், அண்ணாதுரை, நெடுஞ்செழியன், கருணாநிதி ஆகியவர்கள் நடத்தும் ஆட்சியில் தான் நடந்திருக்கிறது. நீங்கள் நீதிபரிபாலிக்கும் ஆட்சியில்தான் நடந்திருக்கிறது. நான் திரும்பத் திரும்ப எதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த நாட்டிலே எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் சரி, நீதி நடக்கவேண்டும்.

“Men may come and men may go about which I am not worried” ஆனால், நீதி நடத்த வேண்டும். நீங்கள் நீதி நடத்தினால் இந்த நாட்டிலே எந்த விதமான குழப்பமும் வராது.

முதன் முதல் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் அறிக்கை விட்டவுடனே, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மேலாக இவர்கள் வந்தாச்சு என்று நினைத்தேன். ஆனால், பிறகு பார்த்தால், அடி என்றால் அடி. அதுதான் நடக்கிறது. எம். சி. பாலன் தர்பார் தான் குமரி மாவட்டத்தில் நடக்கிறது. அங்குள்ள அரசு அதிகாரிகள் ஒழுக்காக ஒரே இடத்தில் இருக்க வழியில்லை, குறுகிய நாட்களில் எத்தனை இட மாற்றங்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மீண்டும் உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டு சொல்லத் தேவை இல்லை. குறிப்பான குற்றச்சாட்டு இருந்தால் இங்கே சொல்ல முடியுமானால், சொல்லட்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: பொறுக்க முடியாமல்தான் இந்தச் சபையில் சொல்கிறேன். எங்கள் ஊரிலே ஆறு பேர்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பொறுக்க முடியாத நிலை இருந்தால் சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால், சொல்லுகிற போது, எந்த எந்த வகையிலே பொறுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர, ‘பொறுக்க முடியவில்லை’, ‘பொறுக்க முடியவில்லை’ என்று சொல்வதை விடுத்து, தெளிவாகக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல முடியுமானால் சொல்லுங்கள். பொதுவாகக் கூறுவதாக இருந்தால் பேசுகிறபோது இடையிலே மறுக்கக்கூடிய நிலைதான் உண்டாகும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்: மறுக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. மறுத்தாலும் கவலைப்படவில்லை. சபாநாயகர் பேச அனுமதித்தால்தான் பேச முடியும், அவர் தீர்ப்புக்குத் தலைபணியவேண்டும் என்ற விதிகள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்.

அவர்கள் நடவடிக்கை எப்படியிருக்கிறது என்றால், நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது தாராளமாக நடக்கிறது. போலீஸ், பி. டபிள்யூ. டி. ஹைவேஸ், எதுவாக இருந்தாலும் கழக எம். எல். ஏ. தலையிடுதான் இருக்கிறது. ஆனால், ஒன்று, திருநெல்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

வேலி ஜில்லாவில் திரு. ஏ. எல். சுப்பிரமணியம், திரு. எட்மண்ட், திரு. ஆலடி அருணா போன்ற கழக எம். ஏ. க்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு நாட்டுக்கோ நாட்டு மக்களுக்கோ எந்தவிதமான தொந்தரவும் இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. உங்களுக்கட்சியைச் சேர்ந்த கோதையூர் திரு. டி. கணபதி என்பவர் நகர் மன்ற திடலில் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அதற்கு நம்முடைய நாவலர் அவர்களும் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். கோதையூர் கணபதி எதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார்? நாகர்கோயில் கழக எம். எல். ஏ. யின் போக்கு சரியில்லை என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அந்தக் கழகத் தம்பி தனது உயிரை விட உண்ணாவிரதம் இருந்தார். நாட்டில் சரியான பாதுகாப்பு இல்லாததால் நான் சென்னைக்கு வந்தால் நாவலர் வீட்டிலோ கருணாநிதி வீட்டிலோதான் தங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சில வேளைகளில் அடி வாங்குபவன் எதிர்த்துத் தாக்கும் நிலைமை ஏற்படலாம். 'Action and reaction are equal and opposite' என்று தத்துவம் இருக்கிறது எனக்கும் சக்தி இருக்கிறது. இந்த அளவிலே மனிதன் யாராக இருந்தாலும் நாவலராக இருந்தாலும், சிதம்பரநாதனாக இருந்தாலும், நம்முடைய தலைவராக இருந்தாலும், திரு. கருணாநிதியாக இருந்தாலும் திரு. கோவிந்த சாமியாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே நீதி, நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்குத் தந்த நம்முடைய மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராமணா: துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது நான் ஒருசில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே, மொழியினுடைய முக்கியத்துவம் பற்றி மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் மாநில ஆட்சி மொழியாகவும், ஆங்கிலம் மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ள இணைப்பு மொழியாகவும் இருக்கும் என்று ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது கண்டு நான் மிகக் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பொதுவாகவே, இன்றைக்கு மொழிச்சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு. காஸ்ஸடி டியூஷனை நல்ல விதத்திலே திருத்தி யமைக்க வேண்டும். மேலும் மத்திய அரசிடம் உள்ள எல்லா அங்காரங்களையும் மாநில அரசுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். "பதினான்கு மொழிகளையும் இணைப்பு மொழியாக வைத்துக் கொண்டால் எப்படி நிர்வாகம் நடக்கும்" என்று மத்திய அரசிலே சொல்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் இந்தி மட்டும் ஆட்சிமொழி என்கிறார்கள். மத்திய அரசு உலக நாடுகளோடு இந்தி மொழியையா இணைப்புமொழியாக வைத்துக் கொள்ள முடியும்? ஆங்கிலத்தை இணைப்பு மொழியாக வைத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மத்திய அரசு தன்னிடத்தில் டிஃபென்ஸ், ஃபைனான்ஸ் அண்டு கான்சி, வெளி நாட்டுத் தொடர்பு போன்றவற்றை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளிடத்தில் பிரித்துக் கொடுத்து விடவேண்டும். அமெரிக்க

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1968 பிப்ரவரி 13]

நாட்டைப்போன்று நல்ல விதத்தில் ஏற்பாடு செய்தால் மொழிச் சிக்கலுக்கு இடமே கிடையாது. அதிக அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருப்பதால், இணைப்புமொழியாக ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும். இந்தி மட்டுமே இணைப்புமொழியாகும் என்று சொல்வது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தல்ல. ஃபைனான்ஸ் அண்டு கரன்சியைப்பற்றிப் பேசினால் ஆங்கிலத்தில்தான் மற்ற நாடுகளுடன் பேச முடியும். பாதுகாப்பும் அதே முறையில்தான்.

மாநில கவர்னர்களையும், முதல் மந்திரிகளையும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முறை கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநிலங்களில், எந்தக் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஒருவித உதவியும் கிடைப்பதில்லை; மத்திய அரசாங்கத்திடம்தான் எல்லா அதிகாரங்களும் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மாநிலங்கள் சுயேச்சையாக இருக்க முடியவில்லை என்று பழி சொல்லமுடியாது. மக்களும் இந்தமுறையில் ஆட்சிக்கு வந்த மாநில கட்சிகளை நல்லவிதத்தில் புரிந்துகொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும். இப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு டிபென்ஸ், பைனான்ஸ் அண்டு கரன்சி, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு போன்ற மூன்று இலாக்காக்களையும் தவிர மற்றத் துறைகளுக்கும் ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்தி பேசுவோர்கள் வேண்டுமென்றால் இந்தியையும் வைத்துக் கொள்ளட்டும்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையிலே ஃபைனான்ஸ் கமிஷனைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஃபைனான்ஸ் கமிஷன் நிரந்தரமான கமிஷனாக இல்லை. இந்தக் கமிஷனை இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் நியமித்து விடுகிறார். அந்த கமிஷன் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதுடன் கலைக்கப்படுகிறது. நாம் நிரந்தரமாக ஒரு ஃபைனான்ஸ் கமிஷனை ஏற்படுத்தி, நல்ல விதத்திலே பணிவாற்றி, மத்திய அரசுக்கு இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும், நிதிச் சிக்கல்களையும் தீர்ப்பதில் உதவி புரிந்து, மக்களுக்கு நல்ல விதத்தில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயப் பிரச்சினை. இது நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சினை. எங்கு பார்த்தாலும் ரெசஷன்-இன்பிலேஷன் என்று இருக்கிறது. இப்போது நாட்டில் இருக்கும் 60 சதவிகித விவசாயிகளிடத்தில் வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது. இன்றைக்கு விவசாயிகளிடத்தில் வாங்கும் சக்தி குறைந்ததால், தொழிற்சாலைகளில், முடக்கப்பட்ட பணங்களும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. என்றைக்கு விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி உயருகிறதோ, அன்றைக்குத்தான் பொருளாதார சக்தியும் வளரும். ஆகவே, நாம் விவசாயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். வேண்டுமானால், சீரணிக்காகச் செலவிடப்படும் பணத்தை நிறுத்தியும், லாட்டரிச் சீட்டு போட்டும், நாடகங்கள் நடத்தியும் விவசாயத்துறைக்கு அதிகமாகச் செலவழித்து, விவசாயத்தை இன்னும் ஊக்கப்படுத்தலாம். “விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற கடன் உதவி அனைத்தையும் நில அடை

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

மான வங்கிகளின் மூலமாகவே அரசாங்கம் வழங்கும்” எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் விவசாயிகள் முழு நன்மை அடைய முடியாது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக உதவி செய்ய தனி ஒரு ஸ்தாபனம் அமைக்க வேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நில அடமான வங்கி மூலம் உதவி பெறும் முறை அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். மேலும் இது ‘ரெட் டேப்பிசம்’ வளருவதற்கு தான் வழி செய்யும். ஆகவே, விவசாயத்திற்காகப் பணத்தைச் சேர்த்து, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷனை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மெஷின்களையும், டிராக்டர்களையும், டிரில்லிங் மெஷன், புல்டோசர் போன்ற கருவிகளையும் வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா சாமான்களையும் வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையானபோது, பயிர்ப் பருவகாலத்தில் இரசாயன உப்புக்கள் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். டிராக்டர்களை குறைந்த வாடகைக்கு கொடுத்து உதவவேண்டும். மேலும் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் சாயில் டெஸ்ட் செய்வதற்காக லாபரேட்டரி ஒன்றும் ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உதவிசெய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தியை உயர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்கு மதிப்பு உயரும். அரசாங்கம் விவசாயத்திலே மிகவும் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இந்தக் கோவில்களில் இருக்கக்கூடிய பணத்தை எல்லாம் எடுத்து விவசாயத்திற்குச் செலவழிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். நிலங்களை விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக ஆக்குவதற்கும், அந்த நிலங்களில் கிணறுகள் எடுப்பதற்கும், டிராக்டர்கள் வாங்கி ஏழை விவசாயிகளுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுத்து உதவுவதற்கும் பயன்படுத்தினால் இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்து விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா இடத்திலும் ஒரேமாதிரியாக இல்லை. பொதுவாக இந்த வருடத்தில் தஞ்சாவூர் பகுதியிலேயே பருவ மழை தவறியிருக்கிறது என்று சொல்கிற அளவில் ராமநாதபுரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ராமநாதபுரம் மாவட்டதின் கீழ் பகுதியில் அதிக மழை இவ்வாண்டு பெய்த காரணத்தினால் ஏரிகளின் கரைகள் எல்லாம் உடைந்து போய் ஏரியில் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. மேற்கே எடுத்துக்கொண்டால் பருவ மழை இல்லாமல் தனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த மாவட்டத்துப் பயிர்கள் எல்லாம் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அறுவடை சாலியாகக் கிடக்கிறதே தவிர நெல் மணிகள் காணவில்லை. பொதுவாக நம் அரசாங்கத்தில் ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அறுவடை காலங்களில் கிராமப்புறங்களில் தானியம் இருக்கும், ஆகவே அந்த இடங்களில்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1968 பிப்ரவரி 19]

நியாயவிலையில் தானியம் கொடுக்க வேண்டியது இல்லையென்பதாக—இப்படிப்பட்டதொரு தப்பான அபிப்பிராயம் நம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. இதை மாற்றி நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டு உண்மையிலேயே விவசாயம் இவ்வாண்டு பாதிக்கப்பட்டுள்ள கிராமப்பகுதிகளில் நியாயவிலையில் தானியம் சப்ளை செய்வதற்கு நமது அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த எந்த இடங்களில் மக்கள் உணவு தானியம் கிடைக்காது கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்து உடனடியாக உதவி செய்தாக வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் வருந்தவேண்டிய நிலை என்னவென்று சொன்னால் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நெசவாளர்கள் பற்றிக் கவனிக்கப்படவில்லை. நம் அரசாங்கம் நெசவாளர்கள் படுகின்ற துன்பத்தை நன்றாக அறியும். அதுவும் நம்முடைய தலைவர்கள் எல்லாம் நெசவாளர்களிடம் சென்று ஊக்கத்தை அளித்து, அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றவர்கள். ஆகவே இன்றையதினம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நெசவாளர்களுடைய நிலையையும் நன்கு பரிசீலித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பொதுவாக சில உறுப்பினர்கள் அதுவும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்களுடைய குறுக்கீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்றார்கள். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுடைய குறுக்கீடு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருப்பதை மறைக்கவும் முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சியிலும் அப்படி ஒன்றிரண்டு பேர்கள் நிர்வாகத்தில் குறுக்கீடு செய்து கொண்டிருந்தபோது நாம் இந்த அவையில் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவர்களால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கே கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அதுபோல தற்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றிரண்டு பேர்கள் குறுக்கிடுவதை அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் உடனடியாகத் தடுக்கவில்லை என்றால் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் கெட்ட பெயர் உண்டாகும். சமீபத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் தகராறு நடந்தது. எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நானே கேட்டேன். அதற்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய இன்ஸ்பெக்டர் சில ஆளும் கட்சி நபர்களுக்காக பயப்பட்டு, பாதுகாப்பு அளிக்க முன்வரவில்லை. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் இப்படி அதிகாரிகளானாலும் சரி, கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி நியாயத்தை மீறி நடந்துகொள்வதற்கு கொஞ்சங்கூட எந்த இடத்திலும் அனுமதிக்கக்கூடாது.

பொதுவாக நெசவாளர்களைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்றாலும், நம்முடைய அரசாங்கம் நெசவாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1968 பிப்ரவரி 13]

* திரு. ந. தருமலிங்கம் : சட்டப் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு மிகச் சிறப்பாக உரை நிகழ்த்தினார்கள். உரையின் இறுதியில் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை சொன்ன

‘உறுபசியும் ஓவாப்பினியும் செறுபகையும்
சேராதுஇயல்லாது நாடு’

என்று மிகச் சிறப்பான குறளை எடுத்துக்கூறி உரையை முடித்து விடை பெற்றுச் சென்றார்கள். இங்கு கூடியிருக்கிற நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். கடந்த பல ஆண்டுகளில் இந்தச் தடவை தான் தமிழ் மணம் கமழும் உரை நிகழ்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, டெல்லியில் இருக்கிற மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கவேண்டிய உறவு முறைகளைப் பற்றி பந்த பாசமற்ற அதிகார முறைகளைப் பற்றி ஆளுநர் எடுத்துக் கூறுவது பஞ்சமாபாதகம் என்று கருதப்பட்ட நிலைமாரி நமது ஆளுநர் அவர்களே அவைகளைப் பற்றி மிகச் சிறப்பாக தம்முடைய உரையில் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னமும் சொல்லப் போனால் பணவிக்கம் ஏற்பட்டதன் வரலாறு, விலைவாசி குறை யாமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் யாரால் ஏற்பட்டது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்குத் தெளிவாக விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைதான் காரணம் என்று சொன்னது மட்டும் அல்ல, ‘சென்ற ஆண்டு உரையில் கூட நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், டெல்லி அரசு கவனிக்கவில்லை’ என்று மெத்த வருத்தத்தோடுகூடத் தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தீர்க்க முடியாத நேயாக இருக்கிற கூட்டுறவுத்துறையைப் பற்றி சென்ற ஆண்டே ஒரு கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்யப்படும் என்றார்கள். இந்த ஆண்டு திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நிறுவப்படும் என்று தெரிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். பொதுவாக அண்ணா தலைமையில் அமைந்தாள்ள ராஜாங்கம் ஒன்று, இந்திரா காந்தி அவர்கள் தலைமையில் அமைந்தாள்ள ராஜாங்கம் ஒன்று. என்பதோடு கூட மூன்றாவது ராஜாங்கம் நாட்டில் கூட்டுறவுத் துறை தலைவர்களின் கையில் இருக்கிறது என்றே மக்கள் எண்ணி வருகிறார்கள். எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கீழ் தஞ்சை, மேல் தஞ்சை என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். மேல் தஞ்சையை வாண்டையார் ஆளுகிறார்கள். கீழ் தஞ்சையை முதலியார் ஆளுகிறார்கள். இது உண்மைதான். எல்லாக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களையும் பொறுத்த அளவில் மேல் தஞ்சை நிர்வாகம் வாண்டையார் கையில் தான் இருக்கிறது. கீழ் தஞ்சை நிர்வாகம் முதலியார் கையில் தான் இருக்கிறது. இப்படி மக்களிடம் பேசப்படுகிற வார்த்தைகள் தவறான செய்தி அல்ல. பிரத்யட்சமான உண்மை. இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் இருந்து மக்களை எப்படிக் காப்பாற்றுவது? கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் அமைப்பு முறை, தேர்தல் முறை, நிர்வாக முறை இவற்றைப்பற்றி எல்லாம்

[திரு. ந. தருமலிங்கம்] [1968 பிப்ரவரி 13]

உடனடியாக ஆராய்வதற்கு பெரியார் சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் உடனடியாக ஒரு கமிட்டி நிறுவப்படும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பது மிக மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாகும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல்வாதிகளாக இருந்தாலும் சரி, வேறுபல நிலையிலே உள்ள யாராக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு சங்கத்தை நடத்துவார்களிடம் இந்தத் துறையை அதிகம் பயன்படுத்தி ராஜாங்கம் நடத்துகிறவர்கள், தர்பார் நடத்துகிறவர்களிடமிருந்து தப்பித்ததாகச் சொல்லமுடியாது. ஏழையாக இருந்தாலும் சரி, குடியானவனாக இருந்தாலும் சரி, மிராசதாராக இருந்தாலும் சரி, தொழில் நடத்துகிறவராக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறையினரிடத்திலே கைகட்டி, வாய்பொத்தி, மேல் துண்டை எடுத்து விட்டு நிற்கின்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இந்தக் கொடுமையிலிருந்து அவர்களுையெல்லாம் விடுவிக்கின்ற முறையிலே தான் இப்பொழுது சந்தானம் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் இதற்காக ஒரு குழு அமைப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது அந்தக் குழுவை அமைத்துக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அடுத்த ஆண்டுக்குள் இக்குழு அமைக்கப்பட்ட பிறகு என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு எந்த எந்த வகையாக பெருச்சாளிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும், தாம் மட்டும் செல்வாக்கோடு வாழ்ந்து வந்தவர்களுக்கு என்ன என்ன அளவுக்கு கதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற வரலாறு இருக்கக் கூடிய முறையில் அந்தக் குழுவின் அறிக்கை இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதுறை 27 நெல் அதிகமாக விளைந்ததுபற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு டன் அரிசி விளைந்தது என்று பெருமையோடு குறிப்பிட்டார்கள். அது தஞ்சை மாவட்டத்து விவசாயிகளுடைய பரம்பரை குணம். உழைப்பது, வயல் கரையிலே படுத்துக்கொள்வது, பாம்பு போன்ற விஷ ஜந்துக்களைக்கூடப் பொருட்படுத்தாமல் உழைப்பது. இப்படி உழைத்த விவசாயிதான் ஒரு டன் கொடுத்து இருக்கிறான், இந்த நேரத்திலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய துரதிருஷ்ட வசமான நிலைமையையும் நான் விளக்கியாக வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு பகுதி பே ஆப் பெங்கால், பாயின்ட் ஆப் காலிமோர், பாக் ஜலசந்தி ஆகிய மூன்று கடற்கரைகளை ஒட்டி அமைந்துள்ள பகுதி. அப்பகுதி கடற்கரையை ஒட்டி அமைந்திருப்பதால், திருத்துறைப்பூண்டி, நாகப்பட்டினம், வேதாரண்யம் பகுதிகளில் பெய்த விடாத மழையின் காரணமாக 20 நாட்களாக நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. தாளடிப் பயிர் நாசமாயிற்று. முதலடிப் பயிரும் அழிந்துவிட்டது. புயல் ஏதாவது வந்திருந்தால் தஞ்சை மாவட்டமே அதோ கதியாகியிருக்கும். வெள்ளம் வந்த காலத்தில் தண்ணீரை வடிக்க வழியில்லாததால் நீர் உள்ளே தேங்கிவிடுகிறது. உப்பு நீர் உள்ளே வருகின்ற காரணத்தினாலே நிலம் பாளம் பாளமாகப் போய்விடுகிறது. பயிர் நாசமாகிவிடுகிறது. அங்கே இருக்கிற விவசாயி ஐயோ என்று அழுகிறான்.

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

இதைத் தவிர இன்னொன்று, செரவி என்ற பறவையினால் பயிர்களுக்குச் சேதம் ஏற்படுகிறது. அந்தப் பறவைக்குத் தாய்நாடு இது அல்ல. அந்தப் பறவைக்குச் சொந்தமான நாடு சோவியத் ரஷ்யா என்று சொல்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பறவைகள் திடீரென்று வந்து பூத்துக் குலுங்குகின்ற பயிர்களின் மீது எல்லாம் வேகமாக வந்து விழுந்து பயிரை நாசம் செய்துவிடுகின்றன. இது மட்டுமல்ல, எலிக் கொடுமை வேறு இருக்கிறது. எலிவெட்டு என்ற முறையில் எலிக் கொடுமைகளை நீக்க முடியவில்லை. கிட்டி வைத்துப் பிடித்தல், வெளிச்சம்போட்டுப் பிடித்தல், வில் வைத்துப் பிடித்தல் என்ற முறைகளையெல்லாம் கையாண்டும் கூட அது பயன்தரவில்லை. எனவே எலியினால் 25 சதவிகிதம் நாசமாகிறது. 25 சதவிகிதம் செரவிப் பறவையினால் நாசமாகிறது. இத்தனை தொல்லைகளிலிருந்து விடுபட முடியாமல் இருந்தம்கூட ஒரு டன் விளைவிக்கிறான். செரவிப் பறவை விழுவது, உப்புநீர் உள்ளே வருவது, வெள்ள காலங்களில் தண்ணீர் வடிப்புக்குப் போதுமான வசதிகள் இல்லாமை, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சங்கடங்கள் இவை எல்லாவற்றையும்விட கட்டுறவுத் துறையில் உள்ளே புகுந்து தனக்கு வேண்டிய சாதனங்களைப் பெறமுடியாத தொல்லையையும் விவசாயி அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இறைவைப்பாசனத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் 1965-66 ஆம் ஆண்டில் 30 ஆயிரம் விசையேற்றங்களுக்குத்தான் மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறை ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 42,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு பன்னிராயிரம் விசையேற்றங்களுக்கு அதிகமாக மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்; மிக்க மகிழ்ச்சி அதேப் போன்று 6 இரவைப் பாசன திட்டங்களைப்பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஓரத்த நாடுப் பகுதியில் ஒன்றும், வேதாரண்யம் பகுதியில் ஒன்றும், நான்கு திட்டங்கள் திருத்துறைப்பூண்டிப் பகுதியிலும் அமைக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் தேங்கித் தேவையில்லாமல் கிடக்கிற தண்ணீரை தேவைப்படுகின்ற பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்வதுதான். திருத்துறைப்பூண்டித் தாலுக்காவிலே இப்படிப்பட்ட பல திட்டங்களை அமைப்பதன் மூலமாக அரசு எண்ணியிருக்கிறபடி உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே நான்கு திட்டங்களையும் செம்மையாக நிறைவேற்றினால் விவசாயிகள் மகிழ்ச்சி யடையக்கூடிய காரியமாக அது இருக்குமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் நீர்த் தட்டுப்பாட்டைப் பற்றி நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். துரளுஷ்டவசமாக நீர்நிலைகளில் நீர் வற்றிவிட்ட காரணத்தாலும், வந்துசேர வேண்டிய தண்ணீர் குறைவாக வந்ததன் காரணமாகவும் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது. பல ஆண்டுகளாகக் கஷ்டப்பட்டு நீர் ஊற்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. கிராம மக்களிடத்தில் நீர் ஊற்றைத்

[திரு. ந. தருமலிங்கம்] [1968 பிப்ரவரி 13]

கண்டு பிடிக்கிறவர்கள் வந்து, ஐயா நாங்கள் வந்திருக்கிறோம், உங்கள் ஊரில் நீர் ஊற்று ஏற்படுத்தித் தரப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பாசன வசதி குறைவாக உள்ள இடங்களில் எங்கு எங்கே நீர் இருக்கிறது என்று சோதனை செய்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெய் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு சாதனங்களைக் கழற்றிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்களே அதைப் போலவே நீர் ஊற்று உண்டா இல்லையா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் இதைப்பற்றிக் கேட்கின்ற பொழுது எந்தத் தகவலும் வருவது இல்லை. தஞ்சை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அதிகமாக உழைக்கிறார்கள். இவ்வாறு பல இன்னல்கள் இருந்தபோதிலும் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு டன் அரிசி தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய உதவிகளைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய நியாயமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொடுக்க வேண்டும். இதுவரையிலும் இல்லாத முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் இறுதியிலே தமிழ் வேதத்தைச் சொல்லி நம்மையெல்லாம் மகிழ்விக்கச் செய்ததற்காக ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது பேசக்கூடிய இந்தச் சமயத்தில் அதில் பல வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட பாமர மக்கள் நிலையிலிருந்து நோக்கும் பொழுது இதிலே சில குறைபாடுகளை நான் காண்கிறேன். அதைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே நம்முடைய மாநில அபிவிருத்திக்கு தேவைப்படுகிற திட்டங்களைப் போடுவதற்கு மத்திய அரசு போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அரசியல் திட்டத்தையே திருத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிதி ஒதுக்கீடு விஷயத்தில் மட்டுமல்ல இந்த நிலைமை, இந்திய அரசியல் சட்டம் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். இன்றைக்கு வளர்ந்து வந்துள்ள சூழ்நிலைக்கு முற்றிலும் ஒத்ததாக அது இல்லையென்பதை நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்தி மொழிக்கு விசேஷ வசதி செய்து கொடுத்து இந்தி பேசாத மக்கள்மீது துணிப்பதற்கு வழிசெய்யக்கூடிய விதிமுறைகளை அதில் காணலாம்.

பி.ப.
1-60

மாநில அரசுகளை வெறும் பில் கலெக்டர்களாக வைத்து மத்திய அரசின் தயவில் வைத்திருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை அரசியல் சட்டத்தில் பார்க்க முடிகிறது. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஏற்றத் தாழ்வான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இடமளிப்பது அரசியல் சட்டம். தொழில்களை நாட்டுடைமையாக ஆக்குவது சம்பந்தமாக எடுக்கக்கூடிய முயற்சிகளுக்கு இந்திய அரசியல் சட்டம் அறுக்கே நிற்கிறது. கொள்முதலைச் செய்வதற்குக் கூட பெரிய

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

நிலச்சுவான்தார்கள் உரிமை என்ற முறையில் போதுமான கொள் முதலை நடத்த முடியாத சூழ்நிலையில் அரசியல் சட்டத்தின் விதி முறைகள் குறுக்கே நிற்கின்றன. கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக நடைமுறையைப் பார்த்தால் மேலும் மேலும் அரசியல் அதிகாரம் மத்தியில் குவிந்து வருகிறது. மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான், நிதி ஒதுக்கீடு என்ற முறையில் மட்டும் பார்க்காமல் ஜனநாயகத்தை உத்தரவாதப்படுத்துகிற முறையில் மாநிலங்களின் ஒட்டுமொத்தமான வளர்ச்சிக்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த, தமிழக அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி எடுக்கக்கூடிய முயற்சிக்கு நான் சார்ந்துள்ள மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டுமல்ல; தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல; இந்தியா முழுவதும் இருக்கும் ஜனநாயக சக்திகள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இந்த நிலைமை வந்து கொண்டே இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசு இந்திய அரசியல் சட்டத்தை வைத்துச் செயல்படக்கூடிய காரணத்தாலும் எல்லாத் துறையிலும் குறுக்கிடும் சூழ்நிலை இருப்பதன் காரணமாகவும் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்று கோரி ஏற்கனவே கிளர்ச்சிகள் இருந்தாலும், நம்முடைய தமிழக அரசு திட்டவாட்டமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே தொழில்களைப் பற்றியும், தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிற பகுதியை கூர்ந்து கவனித்தால் குறிப்பாக இன்று தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'அடிப்படையான நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து உழையாளி, மக்கள், உழவர் பெருங்குடி மக்கள் ஆகியோருடைய வாங்கும் சக்தியைப் பெருக்கி அதன் மூலமாகத் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்க முந்திய அரசாங்கம் தவறி விட்டது. வாங்கும் சக்தி எந்த அளவுக்கு மக்கள் கையில் இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும், தொழில்களில் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பொருள்கள் விற்பனை ஆகக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். அது இல்லாத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட மந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்ற நிலைமை எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓர் அம்சம். இதை மட்டும் பார்த்தால் போதாது.

மத்திய அரசு ஏராளமான அந்நியக் கடன்களை பல மோசமான, பாதகமான ஒப்பந்தங்களுக்கு உட்பட்டு பெற்றிருக்கிறது. மத்திய அரசின் கொள்கை மேலும் மேலும் பெரிய முதலாளிகளுடைய லாப வேட்டையை அதிகரிப்பதற்கான கொள்கையாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறதே தவிர அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் கொள்கையாக இல்லை. மேலும், வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. வாங்குகின்ற கடன்களுக்கு வட்டிகொடுப்பதிலும், அந்நிய நாட்டு மூலதனத்திற்கு லாப விகிதத்தை

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1968 பிப்ரவரி 13]

கொடுப்பதிலும் உற்பத்தியாகக் கூடிய செல்வாதாரம் அதிகமாக விரயமாகி இருக்கிறதே தவிர, நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு வழி வகுக்கும் வகையில் இல்லை. மத்திய சர்க்காராலும் சரி, மாகாண சர்க்காராலும் சரி, தொழில்கள் சம்பந்தமாக தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாகக் கையாண்டு வந்த கொள்கைகள் போதுமான அளவுக்கு இந்த நிலைமைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமையவில்லை. இந்த நெருக்கடியின் காரணமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையே கைவிட வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நெருக்கடியின் பளு முழுவதும் தொழிலாளர்கள் மீதும், மத்தியதர சிப்பந்திகள் மீதும் திணிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால்தான் அவர்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் விலைவாசி உயர்வு, இன்னொரு பக்கத்தில் நாணய மதிப்பு குறைப்பு ஆகிய பல்வேறுவிதமான காரணங்களினால் நாட்டில் நெருக்கடி தோன்றி யிருப்பதன் விளைவாக இந்த நெருக்கடியில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வகுக்கப்பட்ட பொருளாதாரம், அரசியல் சட்ட விதி முறைகள் பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதன் காரணமாக அந்தப் பொருளாதாரத்தின் பளு தொழிலாளர்கள்பாலும், பாமர மக்கள் பாலும் திணிக்கப்படுகிறது. தனியார் துறைத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்லாமல், பொதுத் துறையில், அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள சிப்பந்திகளும் இதை உணர முடிகிறது. ஆகவே, ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சி தூண்டிவிடக் கூடிய பிரச்சினையாக இதைப் பார்ப்பது சரியல்ல. எனவே, இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றிப் பரிசீலித்தாக வேண்டும்.

தொழில் தகராறுகளை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்பதற்கான தெளிவான கொள்கையை வரையறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். புதிய தமிழக அரசு இன்னும் புதிய தெளிவான கொள்கையை வகுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. வெகு விரைவில் அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி என்ற பிரச்சனையாக மட்டும் இதைப் பார்த்தால் சரியான பரிகாரமாகாது. இதைத் தீர்க்க முடியாது. மேலும் பல சிக்கல்களைத்தான் அது உண்டுபண்ணும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதை விளக்க நான் எண்ணற்ற உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும் என்றாலும் அண்மையில் நடைபெற்ற ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியை நான் மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

விம்கோவில் தொழிலாளர் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்ற விஷயம் நாடு முழுவதும் அறிந்ததே. வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பித்து 12 நாட்களுக்குப் பிறகு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெறுகிறது. அந்த 12 நாட்களில் அரசாங்கமோ, தொழிலாளர் இலாகாவோ என்ன நிலைமை என்று கவனித்து உடனுக்குடன் தலையிடுவதற்குப் பதிலாக தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற தோரணையிலேயே பேச்சு வார்த்தையை அதிகாரிகள் துவக்குகிறார்கள். லேபர் இலாகாவும், அதிகாரிகளும் பழைய மனப் போக்கிலேயே இருந்து வருகிறார்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

கள். நம்முடைய அரசு புதிய கொள்கையை உருவாக்கினாலும் கூட அதிகாரிகளுடைய கண்ணோட்டம் மாறுவதற்கும் வழி காண வேண்டும். அதற்கான முயற்சியில் தமிழக அரசும், தொழிலாளர் நல இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், யாரோ அல்லது எந்த அரசியல் கட்சியோ இந்த அரசுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தொழிலாளர்களை தூண்டி விடுகிறார்கள் என்ற நிலையில் பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. அது பற்றி ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கோரப்படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் கூறுகிறார்கள், இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக் காரணம் தொழிலாளர்கள்தான் என்று. இன்னொரு பக்கத்தில் கூறப்படுகிறது, இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக் காரணம் வேறு சாரார், முதலாளிகள்தான் காரணம் என்று. மற்றும் சிலர் போலீஸ்தான் காரணம் என்கிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி? இதற்காகத்தான் ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கோருகிறோம். பல்வேறு கட்டங்களில், பல்வேறு சமயங்களில் நீதி விசாரணை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு விசாரணை நடந்தால்தான் குற்றவாளிகள் யார் என்று கண்டு பிடிக்க முடியும். தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் தவறு இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் திருந்திக் கொள்ள வழியிருக்கும். அதே சமயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகள் அல்லது முதலாளிகள் இவர்கள்தான் அதற்குக் காரணம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர்களும் திருந்துவதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க முடியும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ் என்கொயரி ஒன்று நடந்து கொண்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது முடிந்து விட்டதா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. அப்படி ஒரு டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ் என்கொயரி நடந்து கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் போலீஸ் செய்தது சரியல்ல என்றும் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்றும் கோரக் கூடிய சமயத்தில், அவர்கள் சுட்டது சரிதான் என்று நினைக்கக் கூடிய வகையில் அந்த இடத்தில் அவர்களுக்கு உரியவாறு எந்த முடிவையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பேட்டியிலோ அல்லது பத்திரிகை . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது கொஞ்சம் பொறுப்போடு பேசினால் நல்லது. அரசாங்கச் சார்பிலோ அல்லது கட்சிச் சார்பிலோ அமைச்சரோ அல்லது வேறு யாருமே துப்பாக்கிச் சூடு சரிதான் என்று எங்கும் சொல்லவில்லை. துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததுபற்றி ஒரு அறிக்கையை ஒரு தொழிலாளர் தலைவர் கொடுத்தார். அந்த அறிக்கைக்குப் பதிலாக அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதுபற்றி ஒரு விளக்கம் தரப்பட்டது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

துப்பாக்கிச் சூடு நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அந்த அறிக்கையில் ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். அப்படி ஏதாவது வைத்திருந்தால் அதைப்பற்றி இங்கு தெரிவித்தால் அதற்குப் பதில் சொல்ல இன்றே தயாராயிருக்கிறேன். இன்னொன்றும் ஆர்வத்தோடு சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு தொழிலாளர் தலைவர். நீண்ட நாட்களாக தொழிலாளர் பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள். அவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். தொழிற் சட்டத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அவரே எவ்வளவோ தொழில் தகராறுகளைப் பார்த்திருப்பார்கள். 12 நாட்களாக இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்று ஆத்திரமாகக் கேட்டார்கள். எவ்வளவு மாதங்கள் அவர்கள் பிரச்சனைகளை அலசிப் பேசி இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்கள் அனுபவத்தில் தெரியும். நாளைச் சூருக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். 12 நாட்களில் என்ன செய்யப்பட்டது என்று அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் சொல்லுகிறேன். விம்கோவில் வேலைநிறுத்தம் என்று கேட்டவுடனே இரவு 12 மணிக்கு மேல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வீட்டில் தொழிலாளர்கள் தலைவர்களோடு தொழிற்சாலைப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து, நான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது என்னையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வரவழைத்து, அதிகாரிகளையும் வரவழைத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி இவர்களையும் அழைத்து அப்பிரச்சனை பற்றி பேசப்பட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : வேலைநிறுத்தம் அல்லது தொழில் தகராறு ஏற்படக்கூடிய இடத்தில் எவ்வளவு நாட்களுக்கு அதை நீடித்துக் கொண்டிருப்பது என்று கேட்கிறேன். எனக்கு அனுபவம் உண்டு, மற்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கும் அனுபவம் உண்டு என்றார்கள். தொழில் தகராறு ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில் உடனுக்குடன் தலையிட்டு பிரச்சனையை உடனுக்குடன் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு உண்டு. அதுமட்டுமல்ல. தொழிற்சங்கச் சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கான, லேபர் என்பது கண்கரன்ட் லிஸ்டில் வருவதால் அச்சட்டங்களில் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கான வாய்ப்பும் அதிகாரமும் மாநில அரசுக்கு உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதிகாரம் உண்டு என்று மீண்டும் சொல்கிறார்கள். அதையும் தெளிவாக்க வேண்டும். இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டின் கீழ்தான் இந்த அரசு தலையிட முடியும். இந்த அரசாங்கம் தலையிட்டால் கன்சிலியேஷன் தான் செய்ய முடியும். கன்சிலியேஷனில் அறிவுரைதான் கூற முடியும். அதை ஏற்க மறுத்தால் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப முடியும்.

1968 பிப்ரவரி 13]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தொழிற்சங்கத் தகராறை ஒரு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புவதற்கு முன்னால் முழு முயற்சி செய்து அவர்களுக்குள்ளே காம்ப்ரமைஸ் செய்வதுதான் வழக்கம். தொழிற்சங்க வழக்குகளை நீதிமன்றத்திற்கு அவசரமாக அனுப்பாதீர்கள் என்று தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளே கேட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : நான் கூறுவது என்னவென்றால், தீவிரமான நிலை ஏற்படும்போது, நிலைமை முற்றி வரக்கூடிய சூழ்நிலையில் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பொறுப்பு உண்டு. அந்த முறையில் அதிகாரிகளுக்கு ஆக்ஷையிட்டு—பல பிரச்சனைகள் நாடு முழுவதும் தோன்றுகிறது, தமிழ்நாடு முழுவதும் தோன்றுகிறது. வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி பாதிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும்போது அந்தப் பிரச்சனையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்புவதாகயிருந்தாலும் சரி அல்லது ஆர்பிட் ரேஷன்க்கு அனுப்புவதாகயிருந்தாலும் சரி, உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். தேவை என்றிருந்தால் அதில் உடனே தலையிட்டு தவிர்க்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மறுபடியும் கேட்கிறேன். அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஆட்சி என்ன செய்ய முடியும்? உடனுக்குடன் கன்சிலியேஷன் ரிப்போர்ட் வந்தவுடன் அதை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம், அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்கள கட்சி சார்பில் ஒத்துக்கொண்டால் நானாயிருந்தே அது பின்பற்றப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆர்பிட் ரேஷன் என்றார்கள். ஆர்பிட் ரேஷன்க்கு அனுப்ப சட்டத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது. இருவரும் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும். வேறு ஜாயின்ட் ரெபரன்ஸ் வேண்டுமென்றால் இருவரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் எவ்வளவு வழக்குகளை நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறது, எற்கனவே எவ்வளவு அனுப்பப்பட்டது என்ற புள்ளிவிவரங்களை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்களை நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் கட்சி சார்பில் சொல்லட்டும், எந்த வழக்காகயிருந்தாலும் சரி உடனுக்குடன் நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்புவதை அவர்கள் கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் அப்படி அனுப்பினால் வேலைநிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கத் தயாராயிருக்கிறார்களா?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஒரு க்ளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : நீங்கள் குறுக்கிடக் கூடாது. உறுப்பினர் தொடர்ந்து பேசலாம்.

[1968 பிப்ரவரி 13]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டால் இயற்றப்பட்டது என்பதை மறுக்க வில்லை. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் மத்திய அரசாங்கத் தால் விதிமுறைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அதேசமயத்தில் மாநில அரசினாலும் இயற்றப்பட்ட மதராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் சூல்ஸ் இருக்கிறது. சட்டம் மத்திய அரசினால் இயற்றப்பட்டாலும் அதற்கு விதிகள் அமைக்கும் அதிகாரம் நம் அரசுக்கு உண்டு. அது ஒருபுறமிருக்க, சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு என்ற முறையில் அந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்காமல் தொழில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை கணக்கிலெடுத்து அரசாங்கம் ஓரளவு தன் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்க முதலாளிகளுடன் பேசி உடனுக்குடன் முடிவு காணவேண்டும் என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். தகராறு தீர அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. தொழில் தகராறு நீடிப்பதற்கு அடிப்படையான காரணம் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் உள்ள அந்த விதிதான் என்பது தெரியாமல் இல்லை. அதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக சட்டத்தைப் புறக்கணித்துப் போகவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கன்சீலியேஷன் என்று சொன்னால் கன்சீலியேஷனுக்கு முதலாளிகள் வராமலேயே இருக்கிறார்கள். அதில் பல மாதங்கள் காலம் கடத்தப்படுகிறது. அந்த நிலையில் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி கன்சீலியேஷனுக்கு வரவிடில் எக்ஸ் பார்ட்டியாக தீர்க்கப்படும் என்ற அளவில் தாக்கீதுகள், உத்தரவுகள் அனுப்ப முடியும். அதிகாரிகளின் அதிகாரங்கள் ஒருபுறம் இருந்தாலும் அரசாங்கம் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இது விஷயங்களில், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நான் குறிப்பிட்டது பத்திரிகைகளில் படித்த செய்தி. போலீஸ் அதிகாரிகள் சமயோஜிதம்போல் நடந்துகொள்ளலாம், நிர்ப்பந்தமான நிலை இருந்தால் எங்கோக் கலக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, அவர்களே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் இருந்தது. அது தவறாக இருந்தால் எடுத்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்தப் பத்திரிக்கை? அதைப் படித்துக் காண்பித்து அதில் என்ன இருக்கிறது, எது தவறு என்று விளக்கவேண்டும். சும்மா ஒரு அமைச்சர்மீது பழி சுமத்தி தப்பித்துக் கொள்வது சரியல்ல. சட்டம், ஒழுங்கு துறைகள் இருப்பது என்னிடமல்ல. அவை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் இருக்கிறது. சட்டம், ஒழுங்கு என்பதற்கு சட்டம் கிடையாது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சட்டத்தை மீறி நடந்தால் ஆங்காங்குள்ளவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுக்கத்தான் செய்வார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த அமைச்சர்களுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது, அரசாங்கத்திற்கும் அதிகாரம் கிடையாது. யாருக்குமே அதிகாரம் கிடையாது. சட்டத்தை மீறுவதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது.

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. செ. மாதவன்]

இச்சமயத்தில் நான் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டப்படியான நிலைகளைச் சொல்லும்பொழுது இந்திய அரசாங்கம் சம்பள நிர்ணயக் குழுக்களை நியமித்திருக்கிறது. அந்த சம்பளக் குழுக்கள் இடைக்கால தீர்ப்புகளை வழங்கியிருக்கின்றன. அவைகளை முதலாளிகள் அமுலுக்குக்கொண்டு வருவது கிடையாது. என்ஜினியரிங் வேஜ் போர்டால் அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால நிவாரணம் பல தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் விளைவாக பல்வேறு வேலைநிறுத்தங்கள், போராட்டங்கள் நடைபெற்றதை சமீபத்திலே பார்த்தோம். அமைச்சரவர்கள் கூறலாம், அதைப்பற்றிய அதிகாரம் தங்களுக்கு இல்லை என்று. பல முதலாளிகள், சம்பள நிர்ணய குழுக்களின் முடிவு ஆலோசனாதானே தவிர அது சட்டப்படியாக எங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படியிருந்தாங்கூட புதிய தமிழக அரசு என்ஜினியரிங் வேஜ் போர்டு கொடுத்த இடைக்கால நிவாரணத்தை முதலாளிகள் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விடுத்துள்ள சுற்றறிக்கையைப் பார்த்தேன். அது வரவேற்கக்கூடியது. முதலாளிகள் சட்டங்களுக்குள் புகுந்துகொண்டு தொழில் சச்சரவுகளை வேண்டுமென்றே கிளப்பும் நேரத்தில் கஷ்டப்படக்கூடிய பாமர மக்களுக்கு நம்முடைய அரசினுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். தற்போதுள்ள 'இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட்', 'பேக்டரிஸ் ஆக்ட்', ஓர்க்ஸ்மென் காம்பன்சேஷன் ஆக்ட்' போன்ற இவைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு முற்றிலும் சாதகமான விதிகளைக் காண முடியாது.

நமது மாநிலத்திலுள்ள என்.ஜி.ஓ-க்கள் 'பே கமிஷன்' வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அதையும் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் நான் ஆரம்பத்திலேயே கூறியது போல நிதி ஒதுக்கீடு பிரச்சனை குறுக்கே வருகிறது. இந்த மாநிலத்தில் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் குறுக்கே வருகின்றன. மத்திய அரசைச் சேர்ந்த பிரச்சினையாக இருந்தாலும், எப்படி நாம் இந்த மொழிக்கு எதிராக சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று இங்கு தீர்மானம் நிறைவேற்றினோமோ அதைப்போல் இதிலும் இந்திய அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நின்றாலும் அதைத் திருத்துவதற்கு இந்த அரசு முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு "பே கமிஷன்" வேண்டும். நமக்குச் சக்தியில்லை என்ற காரணத்தால் ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை.

அதேபோல் ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

கோயம்புத்தூர் சம்பந்தப்பட்டவரை நொடிந்துவிட்ட மில்கன் சம்பந்தமாக நம்முடைய அரசாங்கம் பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது, இதை மறுக்க முடியாது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

‘ரங்க விலாஸ்’ இன்னமும் திறக்கப்படவில்லை. ‘டெக்ஸ்லேஸ்’ முழுவதும் திறக்கப்படவில்லை. திறக்க வேண்டுமென்று கூறியும் பல மில் அதிபர்கள் இன்னும் திறக்காமலேயே இருக்கிறார்கள். இரண்டொருவர் திறந்தாலும்கூட முழு உற்பத்தி பெருகாமல் இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு முதலில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பாயிண்ட் ஆர்டர் கிளாரிபி கேஷன், சார். கனம் அமைச்சரவர்கள் ‘ஆர்பிட்ரேஷன்’-க்கு விடுவதற்கு முன்னால் ‘கன்ஸிலியேஷன்’ செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ‘விம்கோ’ குழப்பமே ஏற்படுவதற்கான காரணம்—எந்தப் பக்கத்திலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னால் அந்தத் தவறுக்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்டிரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்து 15 தினங்களுக்குப் பிறகு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு 12 தினங்கள் ஆகியும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளை அதிகாரிகள் விசாரணை செய்யவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? அப்படிச் செய்யாததினால்தான் இப்படி ஏற்பட்டது என்கூட ஏன் சொல்லக்கூடாது? அது தானே அடிப்படை. அதிகாரிகள் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை குறிப்பிட்டார். ஆகவே இந்தக் காரணத்தை அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொஞ்சம் தெரிந்து பேசினார்கள். இப்பொழுது பேசிய நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அரைகுறையாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே நான் உண்மையைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லேபர் ஆபீசர் ஒருவர் சென்று பேசினார். சில டிமாண்டுகள் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டன. ஒன்றில் ‘கோடு’-ஐ மீறுவதாக இருந்தது. இதனால் சட்ட ஏற்பட்டது. அது முடியாத நிலையிலே வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டது. ஸ்டிரைக் நடப்பது சட்ட விரோதம் என்று தெரியும். அதை இப்பொழுது சொன்னால் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும். கேட்டு விட்ட காரணத்தாலே சொல்லுகிறேன். அதைச் சாதகமாகச்

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில்)

செய்ய வேண்டுமென்று இரவு 12 மணி அளவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களோடு பேசினார்கள். லேபர் ஆபீசர் முன்னாலும், லேபர் கமிஷனார் முன்னாலும், பேசத் தயாராக இருக்கிறது, அது சட்ட விரோதமாக இருந்தாலும்கூட. நாங்களே முன் நின்று பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துகிறோம். இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும். எந்தச் சட்டத்திலே அதைச் செய்ய முடியும் என்று காண்பித்தால் அதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. செ. மாதவன்]

(குறுக்கீடு) இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களை அல்ல, எந்த ஒரு குடிமகனையும் சுடுவதற்கு ஒத்துக்கொள்ளாது. அப்படிச் சுடப்பட்டிருந்தால் அதை நிச்சயமாகப் பரிவோடு பரிசீலிக்குமே தவிர, அது சரி என்று வாதிடும் அரசு அல்ல அண்ணாவின் அரசு. (ஆரவாரம்).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : காங்கிரஸ்காரர்கள் சுட்டார்கள் என்பதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, வினாயகம் அவர்கள், முதலாளிகளைச் சுடச் சொன்னதாகக் கூறியதை விளக்கத்தான் இந்த விளக்கம் ஏற்பட்டது. திரு. வினாயகம் அவர்கள் இதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இரண்டும் வாபஸ் வாங்க வேண்டிய நிலையில் அப்படியே இருக்கட்டும்.

திரு. கே. வினாயகம் : சொல்வது என்றால் உட்கார்ந்து சொன்னால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வினாயகம் அவர்கள் இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஏது எதையோ பேசுவதன்விளைவை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இடத் திலேயே உட்கார்ந்து பேசுவது முறையாக இருக்காது. எப்படி உட்கார்ந்து பேசிஞாலும் தவறுதான்.

திரு. கே. வினாயகம் : இது ஒரு புதுத் தத்துவம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் சொல்வது தத்துவம்தான். அது தவறாக இருந்தால் நீங்கள் சொன்னாலும் நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்தத் தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் வினாயகம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபா ப.ப. 1-30
நாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையினை ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே வேளாண்மைத் துறைக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் வேளாண்மைத் துறை குறைந்து விட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது வேளாண்மைத் துறையிலே வெகு வேகமான முன்னேற்றங்கள் உள்ளன, ஒருபோக நிலங்கள் இருபோகங்களாகவும் இருபோகங்கள் மூன்றுபோகங்களாகவும் ஆகியுள்ளது, அமோக விளைச்சலைக் கண்டு விட்டோம், 7.8 லட்சம் டன் அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி விட்டோம் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இந்த ஆண்டிலே போன ஆண்டை விட அமோக விளைச்சல் குறைந்து விடும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். முந்தைய காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட திட்டங்களினாலும் கட்டிய அணைக்கட்டுகளாலும்தான் சென்ற ஆண்டு அமோக விளைச்சல் ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒருபோக நிலங்க

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 13]

ஸெல்லாம் இருபேக நிலங்களாக ஆக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. முன்பு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் போட்ட திட்டங்களின் வாயிலாகவும் அணைகளின் மூலமாகவும்தான் இந்த விளைச்சலுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகிறதே தவிர, இவர்கள் புதிதாக அணைகளோ, ஆறுகளோ அல்லது குளங்களோ கட்டி இந்த நிலங்களுக்கு நீர் பாய்ச்சப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இருபேக நிலங்களிலேயும்கூட இந்த ஆண்டு 6 லட்சம் ஏக்கர் பயன்படாதது என்று தெரிய வருகிறது. அந்த 6 லட்சம் ஏக்கரும் சாவியானால் இந்த ஆண்டிலே விளைச்சல் குறைவாக இருக்கும். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு உற்பத்தி குறையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். உணவு உற்பத்திக்கு மின்சாரமும் தேவைப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிற என்னுடைய தொகுதியிலே, தூற்றுக்கணக்கான பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த பம்பு செட்டுகளுக்கெல்லாம் 2 வருஷம் 3 வருஷமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் வேதனைக் குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைப் போய் பார்த்து இந்த பம்பு செட்டுகளுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டால், உங்களுடைய ஆட்சியிலே ஒதுக்கிய பணம் தீர்ந்து போய் விட்டது, இனி அந்தக் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர வேண்டுமென்றால் பணம் ஒதுக்கினால்தான் முடியும் என்று பதில் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வகையில் நிலைமைகள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டி முற்படுகிறேன். 1967-ம் ஆண்டிலே புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ரூ. 2,000 ஒதுக்கப்பட்டது. அதில் முதல் தவணையாக ரூ. 1,000 கிடைத்த பின் கிணற்றை வெட்டி விட்டு, அதற்கு மீண்டும் தங்கரிடமுள்ள எல்லாவற்றையும் விற்று விட்டு, வேலையை பூர்த்திசெய்ய இரண்டாவது தவணையைக் கேட்கும்போது அலாட்மெண்டு கிடையாது என்று மறுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் சந்தப் பகுதியிலே அந்த மாதிரி நடக்கிறது என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : வட ஆற்காடு முழுவதிலும் அப்பா இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே 25 கிணறுகள் அப்படி இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் புதிய கிணறுகள் வெட்டியதற்கு நீங்கள் இரண்டாவது தவணைத் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று டி.டி.சி. கூட்டத்தில்கூடக் கூறினோம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வெட்டிய கிணறுகளுக்கே இன்னும் மின் வசதி செய்யப்படவில்லை என்றும், அந்தக் கிணறுகளிலேயே சில பூர்த்தியடையாமல் இருக்கின்றன என்றும் இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இங்கு விவசாயிகளைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தூண்டி

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

விட்டார்கள், தூண்டி விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே தூண்டிவிடப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றிப் புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். விவசாயிகளிலே இன்றைக்கு 100-க்கு 90 பேர் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறேன் ஆனால் இந்த விவசாயிகள் மேலும் மும்முரமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டுமானால், அவர்கள் விவசாயத்திலே மும்முரமாக ஈடுபட வேண்டுமானால், இந்த விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் உறுதி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாமல், போன ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதனால் எந்தவிதப் பலனும் இல்லை. இந்த ஆண்டிலே 25 சதவிகிதம் நெல் உற்பத்தி குறைந்துவிட்ட உண்மையை நான் நேரடியாக விளக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டிலே உணவு உற்பத்தி செய்ய விரும்பிய எல்லோரும் கரும்பு உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த நெல் விவசாயத்தைவிட கரும்பு விவசாயத்திலே அதிக லாபம் இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கொள்முதலுக்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன விலை நிர்ணயித்தார்களோ, அதே விலையைத்தான் நாங்களும் விவசாயிகளுக்குத் தருகிறோம் என்று ஆனால் அப்பொழுது எப்படி இருந்தது? நெல்லினுடைய விலை ரூ. 33 இருந்தது. உரத்தினுடைய விலை ரூ. 33 ஆக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நெல்லினுடைய விலை ரூ. 33 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் உரத்தின் விலை ரூ. 45 ஆக ஏறி விட்டது. அதைப்போலவே இந்த விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களின் விலைகள் $1\frac{1}{4}$ மடங்கு $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகமாக உயர்ந்து விட்டது. இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்ற விவசாயிகளுக்குக் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். ஆளும் கட்சியிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் இங்கே நேற்றுப் பேசும்போது சில வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். போன வருடம் மார்ச் மாதத்திலே என்ன பேசினார்கள் என்பதை கொஞ்சம் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். நாங்கள் கொஞ்ச காலம் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டும். பிறகு, நிச்சயம் மக்களுக்குக் சொன்ன வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவேம்; நிச்சயம் ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுவோம் என்று உறுதி மொழி கொடுத்தார்கள். சட்ட மன்றத்திலே கொடுத்தார்கள். 1967 வருடம் மார்ச் மாதம் 29-ம் தேதி அன்று அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்த அங்கத்தினர் என்ன சொல்லுகிறார். அன்றைக்குச் சொன்னதை அடியோடு மறந்து விட்டார். போன ஆண்டிலே இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்களை ஆட்சியை 50 ஆண்டுகளுக்கு யாராலும் அசைக்க முடியாது என்று கூறினார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே அவர்களுக்கே மனம் மாறி

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்] [1969 பிப்ரவரி 13]

விட்டதோ, அல்லது மக்களுடைய எண்ணம் புரிந்துவிட்டதோ இனி 5 ஆண்டுகளுக்கு எங்களை அசைக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள்.

இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தைச் சென்னையிலும் கோவையிலும் மாத்திரம்தான் அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்தப் படி அரிசியை மாநிலம் முழுவதற்கும் போட வேண்டும். அதாவது எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது அதை அடியோடு கைவிட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கண்ணிலே வெண்ணையும் ஒரு கண்ணிலே சுண்ணாம்பும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாநிலம் முழுவதற்கும் அந்தப் படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க நீங்கள் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்ட சபையில் கூட நகரசபைத் தேர்தல் பிப்ரவரியிலே வருகிறது. ஆகவே, பொங்கலின்போது மாநிலம் முழுவதும் அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரித்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கைவிட்டு விட்டார்கள். அப்படி இல்லாமல் அந்தத் திட்டத்தை மாநிலம் முழுவதற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே சாத்தனூர் அணை இருக்கிறது. அந்த சாத்தனூர் அணையின் 'மெயின்' வாய்க்காலிலே இன்னும் 12 மைல் நீளத்தில் கான்கிரீட் போடப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த 12 மைல் நீளத்திற்கு கான்கிரீட் வசதி செய்து விட்டால் இன்னும் 5,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்னொரு அணை கட்டி தண்ணீரைத் தேக்குவதற்குப் பதிலாக இந்த அணையையே அபிவிருத்தி செய்வதன்மூலம் தேவையான தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். போன ஆண்டு மார்ச் மாதத் திலே கூறியதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து மீண்டும் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தானிப்பாடி கிராமத்திலே ஒரு அணை ரெட்டியாப்பாளையத்திலே இருக்கிற அணை, கின்னிம்பேட்டையிலே இருக்கிற அணை, நாராயணக் குப்பத்திலே இருக்கிற அணை, புத்துச்செக்கடியிலே இருக்கிற அணை, ஆக இந்த சிறிய அணைகள் எல்லாம் உடைந்து இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. அதைப் பழுதுபார்க்கச் சொல்லி அடிக்கடி மனுக்கள் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறோம். போன ஆண்டிலே கூட எழுதினோம். தானிப்பாடி அணைக்கு எஸ்டிமேட் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அந்த அணையில் வேலையை முடிப்பதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இந்தப் பழையனூர் பகுதிபோன்ற இடங்களிலுள்ள, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பாதைகள் எல்லாம்

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

செப்பனிடப்படாமலே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டிகள் இரண்டு ஆகியும் இன்றுவரை அவை செப்பனிடப் படவில்லை. மற்றும் மேல்கழிப்பூர் கிராமத்திலே பள்ளிக்கூடம் ஒன்று இடித்து விட்டது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைச் செப்பனிட எஸ்டிமேட் தயாரித்து டென்டர்கள் விடப்பட்டு இன்றுடன் கிட்டத்தட்ட 8, 9 மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்றுவரை அதைச் சீர்திருத்துவதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அதிகாரிகளைச் சந்தித்து டேவணித் தொகைகட்டி, 7, 8, மாதம் ஆகிறதே என்று கேட்டால், இதுவரை கொடுத்த நிதிகள் எல்லாம் செலவழித்தாகி விட்டது. இனிமேல் நிதி கிடைத்த பிறகுதான் அதைச் செய்ய முடியும். இல்லாவிட்டால் செய்ய முடியாது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காகக் கட்டிய பணமும் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இவற்றை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தண்டாரம்பட்டு தொகுதியிலே சின்னியம் பேட்டை என்ற கிராமத்தில் கரணூர் என்ற ஓர் ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியைக் கட்டினால் அதன் கீழே சுமார் 200 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனத்திற்கு நீர் கிடைக்கும். 1957-லிருந்து 1967-வரை அந்த ஏரியைச் சீர்திருத்துவதற்கு மனுக்கள் அனுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறோம். அம்மனு என்னிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டது. அந்த மகஜர் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்கும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாவட்ட ரெவினியூ அதிகாரி அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதையும் அவசியம் அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அங்கே விவசாய உற்பத்தி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோலவே, தண்டாரம் பட்டுத் தொகுதியில் பழையனூர் என்ற கிராமத்தில் அரிசன மக்கள் 80 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் ஏற்கனவே பயிர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அது பஞ்சம தரிசு என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையோ, இல்லையோ தெரியாது. அது பற்றி அவர்கள் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை ஓட்டிக்கொண்டு, பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், தீர்வை செலுத்த முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். சர்க்கார், பாஸ்டில் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு மீண்டும் அடமானம் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கோரி அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனு ஒன்று அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டாச் செய்து கொடுக்கும்படியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் கிணறுகள் வெட்டிக்கொள்வதற்கும், மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் ஓடாமல் இருந்தால், அவர்

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 13]

றைப் பூர்த்தியாக ஓடச் செய்வதற்கும், அரசாங்கம் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். ஜெப் ஹிந்த். அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வதில் நானும்

திரு. சா. மெய்யப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் கலந்துகொள்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நமது கருத்துக்களை ஜனநாயக முறையில் தெரிவிப்பதற்கு இந்த மாதிரியான ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கவர்னர் பெருமான் உரையில் முதன் முதலாகச் சட்டசபைக்கும், மற்றும் அலுவலர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் முதல் பாரா அமைந்திருக்கிறது.

அடுத்து, மொழிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து, மொழி எவ்வாறு நம் நாட்டிற்கு, நம்முடைய பிராந்தியத்தைப் பொறுத்த அளவில் முக்கியமானது என்பதையும் அதிலே சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, அது பாராட்டுதலுக்குரியது என்பதை நான் கூறவேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயம் முன்னேற வேண்டும், விவசாயத்திற்கு என்னென்ன திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன, நம்முடைய கடந்த கால நிலைகள் என்ன, மத்திய அரசுக்கும் நமக்கும் தொடர்பு எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் சிறிது சூசகமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் முக்கியமான விஷயங்களாக இருந்தாலும், விவசாய அபிவிருத்தி, உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்றால், அப்படிப் பெருக்குவதற்கு முதலில் உயிரை வைத்திருக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய உணவு, வேண்டாமா, அதை எப்படி பெறுவது என்பதற்கு என்னென்ன திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சிறிது விளக்கமாக விளக்கியிருந்தால் இன்னும் பாராட்டக் கூடியதாக இருக்கும். போற்றக் கூடியதாக இருக்கும். ஒருவரை ஒருவர் நாம் ஏசிப் பேசிக் கொண்டிருக்காமல், திட்டவேண்டும் என்ற நிலை இல்லாமல், இருக்கக்கூடிய அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு, கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்த படிப்பிளையை வைத்துக் கொண்டு, ஏன் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது? வரப்போகிற பட்ஜெட்டில் என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்குத்தான் நாம் கவர்னர் உரையின்மீது விவாதம் நடத்துகிறோம். வரப்போகிற திட்டங்கள் என்ன என்பதைச் சூசகமாகக் காட்டுவதுதான் கவர்னர் உரை. கவர்னர் உரையில் நாம் சென்ற காலத்தில் என்னென்ன நன்மைகளை அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொன்ன வகையில் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்திற்கு நல்ல ஊக்கமும், ஆக்கமும், ஆதரவும் தருகிற வகையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. படி அரிசித் திட்டம் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது என்றாலும், சென்னையிலும் மற்றச் சில பகுதிகளில் மட்டும் தான் அது அமல் நடத்தப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது வாக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மக்கள் அத்தனை பேர்களும் 'அவர்கள் தான்

1968 டிப்ரவரி 13 [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

அத்தனை பேர்களும் 'அவர்கள் தான் வேண்டுமா, நாங்கள் வேண்டாமா, அவர்கள்தான் வோட்டுக் கொடுத்தார்களா, நாங்கள் வோட்டுத் தரவில்லையா, நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?' என்றெல்லாம் எங்களைக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாங்கள் பதில் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாம் இருக்கக்கூடிய நிலையை உணர்ந்திருந்தாலும், நாகரிகமான முறையில் நிலையை அமைச்சர்களிடமிருந்து நாங்கள் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலும், பாமர மக்களுக்கு அதை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அதற்கு நேரமும் சந்தர்ப்பமும் கிடையாது, இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னதுபோல், ஒன்று ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும், கட்டுப்படியானால் அதைத் தொடர்ந்து எல்லா இடங்களிலும் அமல்படுத்த வேண்டும், அல்லது அது கைவிடக்கூடிய திட்டமாக இருந்தால், அதைக் கைவிட்டுவிட்டால், பெயர் கெடுதல் இல்லாமல் இருக்கும் என்பதைத்தான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் பல இக்கட்டுகள், பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எந்த இடத்திலும் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும், உணவுக்கு வேண்டிய பொருள்களைத்தான் சாகுபடி செய்ய வேண்டும், மற்றப் பணப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்யக் கூடாது என்று ஒரு சில தடைச் சட்டங்கள் விதிக்கப்படவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் இன்று ஒரு கேள்வி கேட்டபொழுது, அதாவது கரும்பைச் சாகுபடி செய்கிறார்களே, அவர்களையெல்லாம் அப்படிச் செய்யாமல் தடுக்க முடியாதா என்று கேட்டபொழுது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது நெல். நெல் வேண்டும் முக்கியமாக. கரும்பு இல்லாமல் ஒருவரும் செத்துவிடப்போவதில்லை. சீனி இல்லாமல் ஒருவரும் செத்துவிடப் போவதில்லை, பருத்தி இல்லாமல் ஒருவரும் செத்துவிடப்போவதில்லை. சிறிது கந்தையாக இருந்தாலும் கசக்கிக் கட்டிக் கொள்ளலாம். அதேபோல் சீனி இல்லாவிட்டால், சிறிது காரத்தைச் சாப்பிட்டுக்கொள்ளலாம். நமக்குவேண்டியவை யெல்லாம் அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைப்போல், நாம் இந்தப் பொருள்கள் பொறுத்தவரைக்கும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். உப்பு விலை என்ன? புளி விலை என்ன? மிளகாய் விலை என்ன? விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. சீனி கண்டிரோலை ஓரளவுக்கு ரத்து செய்தாலும், இப்பொழுது சீனி கிடைக்கிறதா என்று மக்கள் கேள்விகளை எழுப்புகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் நாம் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. என்ன பதில் சொல்வது என்பதுபற்றி அமைச்சர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லித் தரவேண்டும். இதற்கு அமைச்சர்கள் வழிவகைகள் செய்துத் தரவேண்டும். சென்னையில்மட்டும் வேறு

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1968 பிப்ரவரி 13]

சூழ்நிலை இருக்கலாம். மற்ற இடங்களில், 'மொபனிலில்' கட்டாயம் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கரும்புத் தோட்டங்கள் என்றுதான் பெயர். இருக்கிறதே தவிர, பருத்தி: கொல்லை என்றுதான் பெயர் இருக்கிறதே தவிர, பருத்தி வயல், கரும்பு வயல் என்ற பெயர் கிடையாது. பாரதியார் அவர்களும் 'கரும்புத் தோட்டத்திலே' என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தோட்டத்தில்தான் அப்படிப்பட்ட பயிர்கள் இருக்கவேண்டும், வயல்களில் அல்ல. மக்கள் ஏன் பணப் பயிரில் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும், கருத்துச் செலுத்த வேண்டும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கக் கூடிய சட்ட திட்டங்கள், ப்ரொக்யூர்மெண்டு சட்டங்கள், கட்டுப்பாடு சட்டங்கள் இவை தான் இதற்குக் காரணம். அவர்கள் சாகுபடிக்காகச் செலவழித்த பணம் அவர்களுக்குக் கிட்டுவதில்லை. அவர்கள் விதைக்குக்கூட நெல் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலை அங்கு ஏற்படுவதில். அவர்கள் விவசாயத்திற்காக எவ்வளவு செலவழித்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். நான்கு போகம் நெல் விளைவிக்க முடியாது. ஏனென்றால் வருஷத்தில் 12 மாதங்கள் தான். இரண்டு போகங்கள்தான் விளைவிக்கலாம். எந்த நெல், எந்த ஆண்டில், எந்தத் தண்ணீருக்கு எவ்வளவு உற்பத்தியாகும், எந்த ஆண்டில், எந்தத் தண்ணீருக்கு எந்தக் கண்மாய் தண்ணீருக்கு எவ்வளவு உற்பத்தியாகும், எப்பொழுது விதைக்கலாம், எவ்வளவு விளைச்சல் உண்டாகும் என்பதையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். 60-ம் கோடையில் சில வகை நெல்லும், மற்றையக் காலங்களில் சில வகை நெல்லும் விதை நெல்லுக்காக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதிகப்படியான நெல்லை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அதையும் ப்ரொக்யூர் செய்துவிடுகிறார்கள். எந்தக் காலத்தில், எந்தவித விதை நெல், எவ்வளவு வேண்டும் என்ற விதி முறைகள் இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ப்ரொக்யூர்மெண்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் ஓர் குலம், ஐக்கிய நாடு வேண்டும் என்று பேசக் கூடிய காலத்தில், நாம் பார்க்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், தாலுகாவுக்குத் தாலுகா நெல் நகரக்கூடாது, ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா நகரக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இதனால் உற்பத்தி தடைபடுகிறது. நெல் உற்பத்தி செய்தால், சர்க்கார் நெல்லை எடுத்துக்கொண்டால், நமக்குச் சரியான விலை கொடுப்பதில்லை, நமக்கு விதை நெல்லுக்குக்கூட நெல் கொடுப்பதில்லை என்ற ஒரு எண்ணம் சாகுபடியாளர்களிடையே வந்துவிட்டது. அதனால் அவர்கள் இந்தச் சர்ச்சையில் இறங்கவேண்டாம் என்று கருதி, நெல்லுக்குப் பதிலாகக் கரும்பைப் போட்டால் நல்ல விலை கிடைக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் கரும்புக்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். சீலி ரூபாய் 3¼-க்குக் கூட கிடைக்கவில்லை, ஆகவே கரும்புச் சாகுபடி செய்வோம் என்று ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆகவே, இந்தக் கரும்புச் சாகுபடியை, பணப்பயிர் சாகுபடியைத் தடை செய்து உணவு உற்பத்திக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

இன்றைக்கு மிக முக்கியமாகவுள்ள பிரச்சினை, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் சம்பந்தப்பட்டது. காட்டிலாகாவில் காடு அபிவிருத்தி என்று சொல்லிக்கொண்டு, முதலிலே காடுகளை அழிக்கிறார்கள். காடு இருந்தால்தான் மழை பெய்யும் என்று பழைய காலத்தில் கதைகள் கூறுகின்றன. இப்பொழுது காடுகளை அழித்துவிட்டு, அந்த இடங்களில் நீலகிரியிலிருந்து வரும் யூகலிப்டஸ், முந்திரி போன்ற செடிகளை வைத்துக் காடுகளை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சிகள் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் போது, 75 குடிகள் அல்லது 100 குடிகள் என்று இருக்கும் குடியிருப்புகள் வலையர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எலியைப் பிடித்துத் தின்னும் பழக்கம் உள்ளவர்கள். அவர் களுடைய குடியிருப்புக்களைச் சுற்றிக் கிழக்கே காடு, மேற்கே காடு, வடக்கே காடு தெற்கே காடு. ஆகவே, அங்கிருந்து அவர்கள் குச்சியைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வந்தால், காட்டிலாகா அதிகாரிகள், காட்டிலாகாச் சட்டத்தின்கீழ் அவர்களைக் குற்றம் சாட்டி, இந்த எலியைப் பிடித்துத் தின்பவர்களுக்குத் தலைக்கு ஐந்து ரூபாய், அந்த ராமாயிக்கு ஐந்து ரூபாய், சுப்பாயிக்கு ஐந்து ரூபாய் என்று, 4, 5 பேர்கள் இருந்தால் அந்தக் குடும்பத் திற்கு 50 ரூபாய் வரையில் அபராதம் போட்டால் அது எந்த அளவில் . . .

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் காடுகள் அழிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்வது காட்டிலாகா அதிகாரிகளா அல்லது, பொது மக்களா என்பதை விளக்க வேண்டும். காடுகளைப் பாதுகாக்கும்போது, சந்தன மரங்களைத் திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போவோர் களைத் தடுக்க, கண்காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது அந்த வகையில் அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்தால், அதை கனம் அங்கத் தினர் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், கவனிக் கப்படும். சந்தனக் காடுகள் அழிக்கப்படாமல் பார்த்து கொள்ள வேண்டிய முயற்சியில்தான் அரசாங்கம் ஈடுபடுகிறது. அதிகாரி கள் அழித்து இருந்தால், தயவு செய்து அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : விளக்கம் கேட்டதற்கு நன்றி. காட் டிலாகா அதிகாரிகளுக்கூட காட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட விஸ்தீர ணத்தை முன்னறிவிப்புடன் “நோடிபை” செய்துவிட்டு, புல் பூண்டுகளை அகற்றிவிட்டு, அதிலே இப்பொழுது யூகலிப்டஸ், முந்திரி போன்றவற்றைப் பயிர் செய்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் சந்தன மரம் என்பதே கிடையாது, நானே பார்த்தது கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் காட்டில் புல் பூண்டை அழித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் முந்திரி, யூகலிப்டஸ் போன்றவற்றை வளர்க்கிறார்கள் என்றார்கள். புல் பூண்டுகளைவிட இவை அதிகப் பலன் தரக்கூடியவைதான் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணரவேண்டும்.

[1968 பிப்ரவரி 13]

திரு. சா. மெய்யப்பன் : காடுகளில் முந்திரி நடுவதிலிருந்து, காட்டைக் கண்காணிக்கும் அளவில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், இங்கே இரண்டு ஒருவரைப் பிடித்துத் தண்டித்து விட்டால், அந்தப் பக்கம் யாரும் வரமாட்டார்கள் என்று பயிர்களைக் காப்பற்றத்தான் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், அதற்காக இருக்கும் ஏழை மக்களை விறகுபொறுக்கிக்கொண்டு வந்தால்கூட, விறகு வெட்டினார்கள், காட்டில் துழைந்தார்கள், சட்டம் இருக்கிறது, சட்டப்படி அவர்களைப் பிடிக்கலாம் என்று செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமா என்று பார்க்க வேண்டும். சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்திற்குள்ளே உண்மையைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆனால், உண்மைக்குத் தக்க சட்டம் ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான் சட்ட சபையின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். சங்கடங்களைத் தவிர்க்க ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அமைச்சருக்கு என்னுடைய வேண்டுகோள்.

காட்டுப் பகுதிகள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று செய்யும்போது, விவசாயம் செய்பவர்கள் நடக்க வழி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலே இருக்கிறது, அந்தப் பக்கத்திலே உள்ள காடுகளை அவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம் என்று, அப்படிப்பட்டவை அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், இம்மாதிரி எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது? அவர்கள் எடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? பிரச்சாரங்கள் செய்யப்பட்டன? பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விட்டால் அவர்களுக்குத் தெரியும், யார் யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று. ஒருவருக்கே கொடுத்த நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், உற்பத்தி பெருகமுடியாது. எப்பொழுது நாம் பொறுப்போடு நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று செயல்படுகிறோமோ, அப்பொழுதுதான் நாம் முன்னேற்றம் காண முடியும். அந்த வகையில் நல்ல முறையில் கவர்னர் பெருமான் உரை அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, இவ்வளவு நேரம் தந்ததற்காக என் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்தது திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் பேசுவார்கள். அவர்கள் இரண்டு மணி வரை பேசுவார்கள். அதன் மேலும் பேசவேண்டியிருப்பதை நாளை தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரைமீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே, இந்த நாட்டிலே பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் இன்னும் மற்றையத் திட்டங்கள் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கத்தோடுதான், இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி, இன்னும் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் நாட்டு,

1968 பிப்ரவரி 13] [திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும், நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று செயல்பட்டு வருகின்றன. நாட்டிலே வறுமை நீங்கி நல்வாழ்வு வரவேண்டும் என்று சொல்வதில் எந்தக் கட்டுசிக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் இருக்கும் பிரச்சினை, உணவுப் பிரச்சினைதான். அதுதான் முக்கியமாக இருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினை தீர வேண்டும் என்றால், விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும். உற்பத்தி பெருகினால் தான் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். உற்பத்தியைப் பெருக்க திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். முன்பே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறது. பெரிய அணைத் திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டம், பம்புசெட்டுகள் வழங்குதல்போன்ற மிகப் பெரிய திட்டங்கள் எவ்வளவோ போட்டு, உணவு அபிவிருத்தியைச் செய்திருந்தும், பற்றாக்குறை இருக்கிறது, இன்றைக்கு ரேஷன் முறை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை நம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அன்பர்கள், உணவுப் பற்றாக்குறைக்குக் காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். வாதத்திற்காக காங்கிரஸ் சர்க்கார் காரணம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், 'நாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தால் ஒரு படி ஒரு ரூபாய்க்குப் போடுவோம்' என்று சொன்னதாக வைத்துக்கொண்டு ஏன் இன்றைக்குப் போடவில்லை என்று காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்த்துத் தவறான குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி காங்கிரஸ் காரர்கள் யாரும் சொல்லவில்லை. தேர்தல் காலங்களில், இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள்தான் சொன்னார்கள். நீங்கள் ஏன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னால், அது காங்கிரஸ் கட்சியின் கருத்து என்பதல்ல. ஆனாலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடவேண்டும் என்பதில், அது ஒரு நல்ல திட்டம் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது, எல்லா மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில், சுமுகமான விலையில், நியாயமான விலையில் பொருள்கள், அத்யாவசியப் பொருள்கள் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்பதை யாரும் வரவேற்பார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த சாத்தியக் கூறுகள் எதுவாக இருக்கின்றனவா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு சில மாவட்டங்களிலேயே இந்தத் திட்டத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலும் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். முக்கியமான உணவுப் பொருள்களைப் பெருக்கியாகவேண்டும். விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்கெல்லாம் கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் கடன் உதவி கொடுக்கலாம் என்று கண்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக உணவுப் பொருள்கள் பெருகவேண்டும். அதன் பிறகு விவியோக முறை சீராக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு நாம் மிக இக்கட்டான நிலையில்தான் இருக்கிறோம். உணவுப் பங்கிடு முறை இருக்கிறது. கொள்முதல் முறை இருக்கிறது. கொள்முதல் நடைமுறையில் நல்ல முறையில் நடத்தப்படாமல், விவசாய

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 13]

களுக்கு இக்கட்டான நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. விவசாயிகள் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள், கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கட்சி வேறுபாடில்லாமல், எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், எங்களுடைய தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பருவ மழை குறைந்து, சென்ற ஆண்டுகூடச் சரியான பருவ மழை இல்லாது ஓரளவு போதுமான விளைச்சல் இல்லை அங்கு கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. கொள்முதல் செய்வதிலே

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் அவர்கள் நாளை தொடர்ந்து பேசலாம். இன்று இந்தப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

42. Notification issued with G.O. Ms. No. 1924, Public (Services-A), dated the 2nd September 1967, making an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, regarding the exclusion of Gazetted Lecturers in Agriculture, Rural Extension Training Centres from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under section 320 (5) of the Constitution of India.]

43. Notification issued with Memo. No. 65733-U1/67-2, Revenue, dated the 21st September 1967, making an amendment to the Furnishing of Security by Officers and Servants Rules issued with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1039 of 1961, dated 23rd September 1961, published at pages 1077-1078 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 25th October 1961. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

44. Notification issued with Government Memo. No. 51206-J2/67-6, Revenue, dated the 23rd October 1967, making an amendment to the Revenue Department Notification, II-1 No. 2587 of 1966, dated the 9th June 1966, published at page 981 of Part II—Section I of the Fort St. George Gazette, dated the 22nd June 1966. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 28 of 1963).]